

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நூகல் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 19
Vol : 19

இதழ் : 01
Issue : 01

www.ncbhpublisher.in

ஏப்ரல் 2026
April 2026

விலை }
Price } ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா }
Annual Subscription } ₹ 540/-

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ நூற்றாண்டு

மார்க்ஸ் குடும்பத்துப் பெண்கள்: வெறும் அடிக்குறிப்புகள் அல்ல

- மா.சிவகுமார்

சட்டம் பயிற்றுவிக்கும் ஆசானாக அண்ணல் அம்பேத்கர்

- வீ.அரசு

The Indian Association of Lawyers & The New Century Book House (P) Ltd

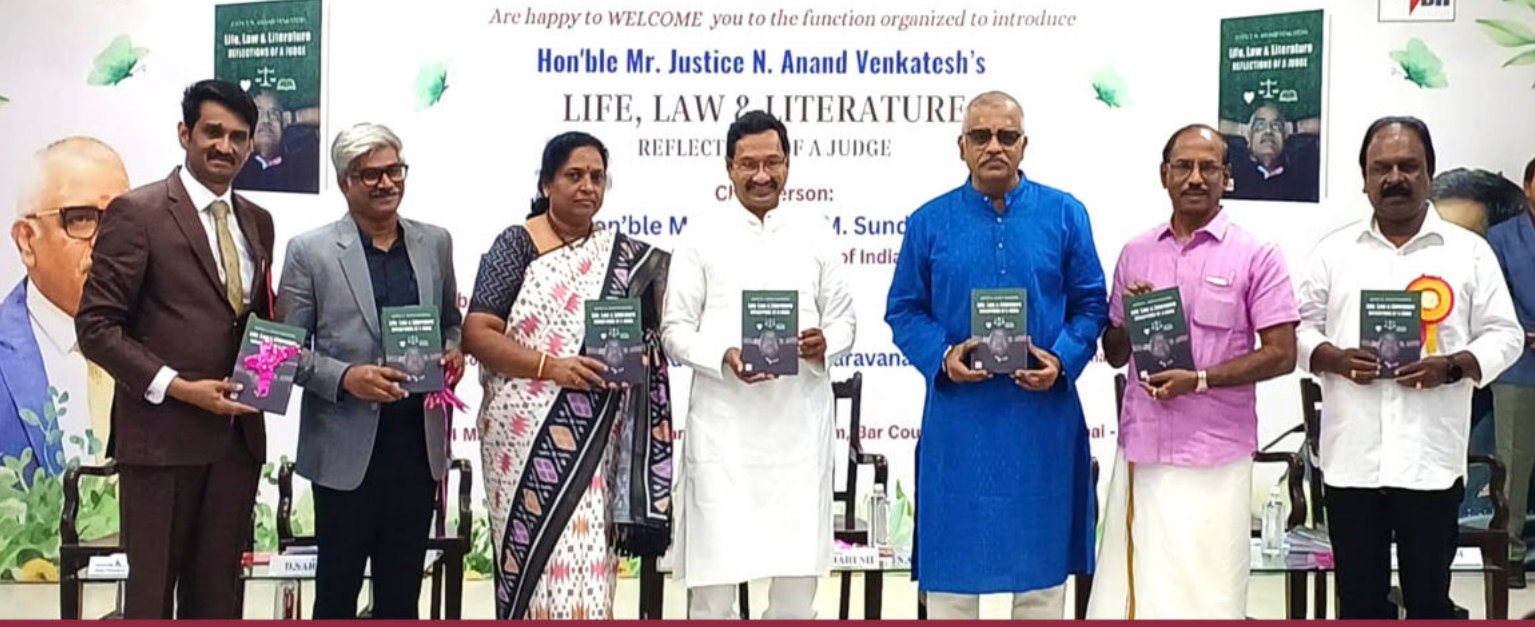

Are happy to WELCOME you to the function organized to introduce

Hon'ble Mr. Justice N. Anand Venkatesh's
LIFE, LAW & LITERATURE
REFLECTIONS OF A JUDGE

Chief Guest:

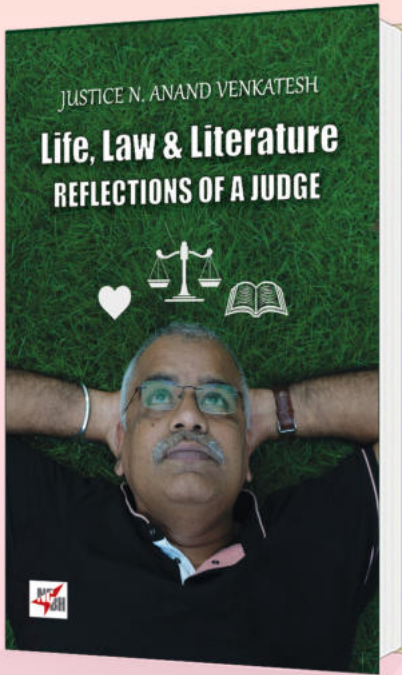
Hon'ble M. Sundararaman
of India

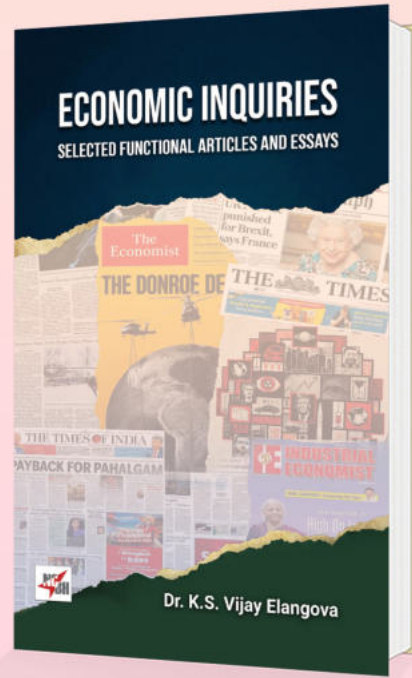
14.03.2026 அன்று சென்னைில் நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடான மாண்புமிகு நீதியரசர் N.ஆனந்த் வெங்கடேஷ் அவர்கள் எழுதிய "LIFE, LAW & LITERATURE" என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. விழாவில் மாண்புமிகு நீதியரசர் M.M. சுந்தரேஷ், மாண்புமிகு நீதியரசர் P.T.ஆஷா, மாண்புமிகு நீதியரசர் N.ஆனந்த் வெங்கடேஷ், பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் S. ராஜா, வழக்கறிஞர் கு.சாமிதுரை, வழக்கறிஞர் D. சரவணன், மற்றும் என்சிபிஎச் விற்பனை ஆலோசகர் எஸ்.சண்முகநாதன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 460/-

₹ 350/-

நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

2 ங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2057

மலர் - 19 இதழ் - 01 - ஏப்ரல் 2026

ஆசிரியர்

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

ஆசிரியர் குழு

க. சந்தானம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந. முத்துமோகன்

முனைவர் மு. இராமசுவாமி

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா. ஸ்டீபன்

ப. கு. ராஜன்

முனைவர் இரா. அறவேந்தன்

முனைவர் இரா. காமராசு

முனைவர் உ. அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45. 00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540. 00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500. 00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400. 00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050. 00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c. No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். (பி) விட. .

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ நூற்றாண்டு ஆசிரியர் குழு	04
2	படித்துப் பாருங்களேன் மா.சிவகுமார்	06
3	சட்டம் பயிற்றுவிக்கும் ஆசானாக அண்ணல் அம்பேத்கர் வீ.அரசு	13
4	மனிதன் இயற்கையின் ஓர் அங்கமே சே. ரீதிகா & முனைவர் பா.வைடுரியம்மாள்	19
5	தமிழின் மீதான ஆதிக்கம் பற்றிய கருத்துரை இரவீந்திரபாரதி	23
6	தோல்ஸ்வரர் பிரதியில் கட்டமைந்துள்ள சமூகமும் வெளியும் வசந்தகுமார் ஜீ	27
7	நிக்கோலாய் கோகோல்: மூக்கு இல்லாதவனும் ஆவியாக அலைபவனும் பாரதிபாலன்	32
8	திருக்குறள் தமிழரின் தனி அடையாளம் பா.ஆனந்தகுமார்	39
9	உரைநடையிலும் துள்ளிச் செல்கின்றன கவிதைத் துளிகள்! சா.ஜெயராஜ்	43
10	தோப்பில் முஹம்மது மீரான் நாவல்களில் மறுமலர்ச்சிப் போக்குகளும்..... முனைவர் கோ. சத்தியகுமார்	46
11	தொழில்சார் பண்பாட்டு ஆய்வில் தோணி ரா. நந்தினி தேவி & இரா. காமராசு	49
12	ஹங்கேரிய மொழியில் திருக்குறள் ஜெ. கார்த்திக்	53
13	கவிஞர் தேவதேவனின் படைப்புலகம் முனைவர் ம.கருணாநிதி	58
14	வில்லிபாரதத்தில் அரசியல் கூட்டணி தீ.சி.கே. இராஜசேகர் & முனைவர் சிவ.ஆதிரை	64
15	TAMIL KINSHIP TERMS IN UTTARAMERUR INSCRIPTION K.R.Sankaran	70

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ நூற்றாண்டு

உலகப் புரட்சியாளர்கள் வரிசையில் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவுக்கு என ஒரு தனித்துவமான இடமுண்டு. அவரின் உயரம், தோற்றப் பொலிவு, கம்பீரம், தீட்சண்யம், மன உறுதி, இலட்சியப் பிடிப்பு, எழுச்சியூட்டும் பேச்சாற்றல், தட்டியெழுப்பும் தலைமைத்தகுதி, புத்தக வாசிப்பை ஒரு தவம்போல் மேற்கொள்ளும் வாழ்வியல், ஏகாபத்தியத்தை எதிர்த்து நடத்திய வீரச்சமர் என அனைத்துமே மறக்க முடியாதவை. இவையனைத்தும் அவரைப்பற்றி அறிந்தவர்களின் ஆழ்மனதில் பதிந்து கிடப்பவை.

நூல்களைப் பற்றியான ஓர் இதழில் இந்நூற்றாண்டு நாயகனைக் குறித்த ஒரு தலையங்கம் தவிர்க்க முடியாதது. தவிர்க்கக்கூடாதது. காஸ்ட்ரோவின் சிறை வாழ்க்கையும் அங்கு அவர் நடத்திய வாசிப்பு வேள்வியும் உலகப் பிரசித்தம்.

சிறைச்சாலைக்குள் ஒரு நூலகத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கு வெளியிலிருந்து நூல்களை வரவழைத்து தான் வாசித்ததோடு, தனது சக புரட்சிகரக் கைதிகளையும் படிக்கத்தூண்டியவர் காஸ்ட்ரோ. தினசரி சிறைக் கொட்டடி திறக்கப்பட்டவுடன் காலை பத்து மணியிலிருந்து இரவு பூட்டப்படும் வரை கற்றல்-கற்பித்தல் அன்றாட நிகழ்வாக நடந்தேறியிருக்கிறது. மணிமேகலைக் காப்பியத்தில்

சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாக்கிய அற்புதத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். அரசியல் காவிய நாயகனாக விளங்கிய காஸ்ட்ரோ தான் துன்பப்பட்டுக் கிடந்த சிறைச்சாலையை அறிவு தூண்டப்படுகிற கல்விக்கூடமாக உருமாற்றம் செய்துள்ளார். கரும்பலகையின் துணையைக்கொண்டு கற்றுத்தருகிற காரியமும் சிறையில் அரங்கேறியிருந்தது.

காஸ்ட்ரோ தாம் நிறுவிய சிறை நூலகத்திற்கு, மொன்கடா முற்றுகையின் போது குரூரமாகக் கொல்லப்பட்ட கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் ராவோ கிராசியாவின் பெயரைச் சூட்டியுள்ளார்.

சிலருக்குப் பாலபாடத்திலிருந்து எழுதப்படிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்தகைய தேவையுள்ள சிலரும் அவர்களுள் இருந்தனர். மொழிப்பாடம் தனியாக எடுக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம், ஸ்பானியமொழி, பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகள் ஆழமாக அங்கு கற்றுத்தரப்பட்டன. ஸ்பானியமொழித் தேர்ச்சிக்கு சிறப்பு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

உலகக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத் தலைவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், சிக்மண்ட் பிராய்டின் நூல்கள், ஏ.ஜே.கிரானின், டாஸ்டாவஸ்கி உள்ளிட்ட நூல்கள் பாடங்களாகக் கற்றுத்தரப்பட்டன.

இரவு நேரங்களில் கொட்டிக்குள் அடைத்துப் பூட்டப்பட்ட பின்னர் மின்விளக்கு வசதி இல்லாததால் எண்ணெய்த்திரி விளக்கில் புத்தகங்களை வாசித்து வந்தார் காஸ்ட்ரோ.

காஸ்ட்ரோ வழக்கின் இறுதி விசாரணை ஒரு தனி அறையில் நடத்தப்பட்டது. இரண்டு மணிநேர விசாரணை என்று நீதிபதி அறிவித்திருந்தார். அதில் ஒன்றரை மணிநேரம் தனது வாதங்களை ஒரு உரை பாணியில் எடுத்துரைத்தார் காஸ்ட்ரோ. விசாரணை முடிந்து வெளியில் வந்த காஸ்ட்ரோ வெளியில் நின்று கொண்டிருந்த இளம் பத்திரிகை நிருபர் ரோஜாசின் கைகளைப் பிடித்துக் குலுக்கிய பின்னர், 'நான் எடுத்து வைத்த வாதங்களை முழுமையாகக் கேட்டு அவற்றை அப்படியே சுருக்கெழுத்தில் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டீர்களல்லவா?' என்று கேட்டார். 'ஆமாம்', என்றார் நிருபர். 'அதனை முழுமையாக மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார் காஸ்ட்ரோ. அதுதான் பின்னர் 'வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்' என்ற சரித்திரப்புகழ் மிக்க நூலாக வெளிவந்தது.

இந்த வழக்கில்தான் காஸ்ட்ரோவுக்கு பதினைந்து ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது.

இவை மற்றும் இவைபோன்ற இடையறாத போராட்டப் பயணங்களின் விளைவாக, காஸ்ட்ரோ தலைமையில் வெடித்த புரட்சி வெற்றிவாகை சூடியது. ஒரு கட்டத்தில் காஸ்ட்ரோ கியூபாவின் பிரதமரானார். பிரதமராவதற்கு முன்பிருந்தே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் பல வழிகளில் காஸ்ட்ரோவைக் கொலை செய்திட இரகசிய சதித்திட்டங்களைத் தீட்டிக் களமிறங்கியது. இத்தனை இடையூறுகளுக்கும் இடையில் காஸ்ட்ரோ சேகுவேராவுக்குக் கியூபக் குடியரிமையை வழங்கி அவர் கியூபக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பணிகளிலும் அரசு நிர்வாகத்திலும் பங்கேற்க வழிசெய்தார். கியூப மக்களும் இதை மகிழ்வுடன் வரவேற்றனர்.

பிரேசில், வெனிசூலா உள்ளிட்ட இலத்தீன் அமரிக்க நாடுகளுக்கும் காஸ்ட்ரோ பயணம் மேற்கொண்டார். அங்கும் கியூபாவிலும் எழுச்சிமிக்க நான்கு மணிநேரச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தினார். இவரது உரைகள் உலகத் தாக்கத்தை உண்டாக்கின. இவரை எப்படியேனும் முடித்துக்கட்ட வேண்டுமென முன்பை விட பலவகை இரகசிய முயற்சிகள் ஏகாதிபத்திய சதிக்காரர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தனை சதிகளையும் தனது மதியாலும் அஞ்சாமையாலும் தனது அப்பழுக்கற்ற அரசியல்

பலத்தாலும் கியூப மக்களின் ஏதோபித்த நல்லாதரவாலும் முறியடித்தார் காஸ்ட்ரோ.

தனது நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக மட்டுமின்றி, வாடியும் வதங்கியும் கிடக்கிற பல நாட்டு மக்களுக்கும் கியூபா ஆதரவுக்கரம் நீட்டியது. தனது சொந்த நாட்டில் உணவு, உடை, இருப்பிடம், கல்வி, மருத்துவம் என மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டே, பிற நாட்டுமக்களின் துயர்துடைக்கும் அறப்பணிகளையும் உலகமே வியக்கத்தக்க அளவில் செய்தது கியூபா.

கியூபப்புரட்சிக்குப்பிறகு, காஸ்ட்ரோவின்தலைமையிலான ஆட்சி மாற்றத்திற்குப் பிறகு கியூப மக்களின் வாழ்வில் ஏராளமான அடிப்படை மாற்றங்களும் முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டன. ஒரு காலகட்டத்தில் கியூபாவை விட அதிகமான இத்தகைய சர்வதேச நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்ட நாடு வேறு எதுவும் கிடையாது என்று சொல்லத்தக்க அளவில் அந்நாட்டின் உலக அளவிலான மனிதநேயப் பணி விளங்கியது. 1990களிலேயே தேர்ச்சிபெற்ற பத்தாயிரம் மருத்துவர்கள் பிற நாடுகளுக்குக் கியூப அரசால் அனுப்பப்பட்டு உலக மருத்துவச் சேவையை எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி செய்தனர். பல்லாயிரம் கியூப ஆட்சியாளர்கள் பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு அறியாமையால் ஆழ்ந்து கிடக்கிற மக்களுக்குக் கல்வி வெளிச்சம் அளித்தனர்.

இத்தகைய போராட்ட வரலாற்றை, புரட்சிகர வரலாற்றை, சமத்துவ - சகோதரத்துவ வரலாற்றை, மனிதநேய வரலாற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட கியூபாவிற்கு இன்றளவும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய சதியை எதிர்த்துப் போராடியே ஆகவேண்டிய நிலையும் நிர்பந்தமும் உள்ளதை உலகறியும்.

இது பிடல் காஸ்ட்ரோ பிறந்து நூறாவது ஆண்டு. வீரமும் - விவேகமும் - தலைமைத்துவமும் மிக்க காஸ்ட்ரோவுக்கு வீர வணக்கம் செலுத்துவோம். கியூப மக்களின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போருக்குத் துணை நிற்போம்! தோள் கொடுப்போம்!

- ஆசிரியர் குழு

மார்க்ஸ் குடும்பத்துப் பெண்கள்: வெறும் அடிக்குறிப்புகள் அல்ல

மேரி கேப்ரியேல் எழுதிய
“காதல் - மூலதனம்:
கார்ல் மற்றும் ஜென்னி
மார்க்ஸ், ஒரு புரட்சியின் பிறப்பு”
என்ற நூல் அறிமுகம்

மா.சிவகுமார்

அறிமுகம்

நவீன உலகின் வரலாற்றை மாற்றியமைத்த சிந்தனைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் மார்க்ஸ். மார்க்சின் புரட்சிகரக் கருத்துநிலைகள் எவ்வாறு உருப்பெற்றன? அவை நூலகத்தில் தனித்தொதுங்கிய மேதையினால் உருவாக்கப்பட்டனவா? அல்லது கார்ல் மார்க்சைச் சூழ்ந்திருந்து அவரை நேசித்த, அவரைப் பாதுகாத்த, அவரால் நேசிக்கப்பட்ட பெண்களின் போராட்டங்களுக்கும் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கும் மத்தியில் அவை உருவாயினவா?

கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்ந்து மறைந்த 35 ஆண்டுகளுக்குள், மார்க்சியம் ஐரோப்பாவின் மிகப் பெரிய, மிகப் பிற்போக்கான நாடான ரசியாவில் முதலாளிகளின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிவதற்கு வழிகாட்டியது. மார்க்சின் கருத்துநிலைகளைப் பற்றிக் கொண்டு ரசியாவில் பாட்டாளிகளின் அரசை நிறுவினர், ரசியத் தொழிலாளர்கள். அதற்கடுத்த 35 ஆண்டுகளில், அதாவது மார்க்ஸ் மறைந்த 70 ஆண்டுகளுக்குள், உலகின் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலப்பரப்பில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியிருந்தன. அவை, கார்ல் மார்க்சின் அறிவியல் சோசலிசத்தைத் தமது பதாகையில் பொறித்தவை. உலகெங்கும் மார்க்சியக் கருத்தியல் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கருத்தியலாக ஆகியிருந்தது.

அந்தப் பரபரப்பான, எழுச்சியூட்டும் ஆண்டுகளில் இருந்து இரண்டு தலைமுறைகளுக்குப் பின்னர் வாழ்கின்றனர், இன்றைய ஜென்சி தலைமுறையினர். இந்த இளைய தலைமுறையினருக்கு மார்க்ஸ் யார்? மானிடத்தின் மகத்தான புதல்வர் கார்ல் மார்க்சின் வாழ்நாள் பணியை அவர்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்? இந்தியாவில், கடந்த 100 ஆண்டுகளாக உழைக்கும் மக்களுக்காகப் போராடி மார்க்சியத்தையும் கம்யூனிசக் கனவையும் உயிர்ப்போடு வைத்திருக்கும் மூத்தத் தலைமுறை தோழர்கள் மார்க்சை அணுகிய அதே முறையில் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் அணுகுவார்களா? மார்க்ஸ் என்ற மனிதரின் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டாட்டமும் கோபமும் கவலையும் வருத்தமும் அச்சமும் என்ற பின்புலத்தில் மார்க்சின் வரலாற்றுப் பணியைப் புரிந்து கொள்ள அவர்கள் விரும்புவார்களா?

அத்தகைய ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார் மேரி கேப்ரியேல். 21 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழும் அமெரிக்கப் பெண்ணின் பார்வையில் இருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மார்க்சும் அவரது வாழ்க்கைத் துணையராகவும் சக அரசியல் போராளியாகவும் புரட்சிகரத் தோழராகவும் வாழ்ந்த ஜென்னியும் நடத்திய போராட்டங்களைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிகர வரலாற்றை மார்க்ஸ் பெண்களின் வாழ்க்கையின் ஊடாக பெண்களின் பார்வையில் முன் வைக்கிறார் மேரி கேப்ரியேல். அந்த வகையில், மார்க்சின் வரலாற்றைப் பேசும் மரபில் இது ஒரு புதிய முயற்சி எனலாம்.

மேரி கேப்ரியேல்

மேரி கேப்ரியேல் ஓர் அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர். ஐரோப்பாவில் பல நாடுகளில் பணி புரிந்தவர். பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கோரும் இயக்கத்துக்குத் தலைமை வகித்து 1872 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் போட்டியிட்ட விக்டோரியா வுட்ஹல் பற்றிய நூலையும் (Notorious Victoria - 1998) ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய கலையுலகில் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய அமெரிக்காவில் தமது முத்திரை பதித்த ஐந்து பெண் ஓவியர்களைப் பற்றியும் (Ninth Street Women - 2018) நவீன காலத்தின் மாபெரும் ஆளுமையான பாடகி

மடோனாவைப் பற்றியும் (Madonna: A Rebel Life - 2023) நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்பில், மார்க்சின் மூன்று மகங்களில் இருவர் தற்கொலை செய்து கொண்டனர் என்று படித்திருக்கிறார், மேரி கேப்ரியேல். ஹைகேட் கல்லறையில் கல் உருவமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தத்துவப் பேரறிஞர் மார்க்சின் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற பெண்களைப் பற்றிய இந்தத் தகவல் அவரது ஆர்வத்தைத் தூண்டியுள்ளது. அவர், மார்க்ஸ் குடும்பத்தினர் தொடர்புடைய நூற்றுக்கணக்கான அரசியல் கடிதங்களையும் குடும்பக் கடிதப் போக்குவரத்துகளையும் தேடிப் பிடித்து ஆய்வு செய்து ஒரு வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார்.

மார்க்ஸ் குடும்பத்துப் பெண்களைப் பற்றி

மார்க்சின் வாழ்க்கைத் துணைவி ஜென்னியும் அவர்களது மூன்று மகள்களும் மார்க்சின் புரட்சிகர வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்தவர்கள். அவர்கள் எதிர்கொண்ட போராட்டங்களைப் பற்றியும் மார்க்சையும் அவரது அறிவுப் பணியையும் பாதுகாத்து முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இவர்கள் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றியும் விவரிக்கிறது மேரி கேப்ரியேலின் நூல். மார்க்ஸ் குடும்பப் பெண்கள் கார்ல் மார்க்சுக்குச் செயலாளர்களாகவும் உதவி ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும் அவரது அரசியல் பிரதிநிதிகளாகவும் பணியாற்றினர். அது மட்டுமின்றி, தம்மளவில் அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களாகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர்.

யார் இந்த ஜென்னி? மார்க்ஸ் என்ற முரட்டுக் குதிரையைக் கைப்பிடித்து வாழ்நாள் முழுவதும் அவரோடு இணைபிரியாமல் வாழ்ந்த அந்தப் பெண்மணி யார்? ஜென்னி வான் வெஸ்ட்ஃபாலென் கார்ல் மார்க்சின் குழந்தைப் பருவத் தோழி. அவர்கள் இருவரும் பிறந்த டிரையர் நகரில் ஒரு பிரபுக்குலக் குடும்பத்தின் மகள். ஜென்னியின் தந்தை வெஸ்ட்ஃபாலென் மார்க்சின் ஞானத்தந்தை. மார்க்சை விட நான்கு வயது மூத்தவரான ஜென்னி, டிரையர் நகரில் புகழ்பெற்ற அழகிய இளம்பெண். அவர் மார்க்சின் அறிவாற்றலையும் புரட்சிகர உணர்வையும் நேசித்து அவரைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டார்.

பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் பிரஸ்ஸல்சிலும் நிகழ்ந்த 1848-49 புரட்சிகர எழுச்சிகளின் போது மார்க்சின் சக போராளியாக உடன் நின்றார்,

ஜென்னி. மார்க்ஸ் உருவாக்கிய கம்யூனிஸ்ட் லீக்கின் பிரஸ்ஸல்ஸ் கிளையின் முதல் உறுப்பினர் ஜென்னி. மார்க்சின் அரசியல் ஆய்வுப் பணியில் அவரது உதவியாளராகவும் அவரது கருத்துகளை விமர்சித்து உரையாடும் துணையராகவும் விளங்கினார் ஜென்னி. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை முதலான மார்க்சின் சகாப்தகரமான ஆக்கங்களைப் படியெடுத்து அச்சுக்கு அனுப்பும் பணியாற்றினார் ஜென்னி.

1844 ஆம் ஆண்டில் பிரஷ்ய மன்னர் மீது ஒரு கொலை முயற்சி நடந்தது. அப்போது பிரஷ்யாவில் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த ஜென்னி, கொலை முயற்சி செய்தவரின் சமூகப் பின்னணி பற்றியும் கொலைக்கான சமூகக் காரணங்கள் பற்றியும் மார்க்சுக்குக் கடிதம் எழுதினார். மார்க்ஸ் அந்தக் கடிதத்தைப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். 1870களில் இலண்டனில் வசித்தபோது ஆங்கில நாடகத் துறை குறித்தும் பண்பாட்டு வாழ்க்கைக் குறித்தும் ஜென்னி கட்டுரைகள் எழுதினார். மார்க்சின் குடும்பம் இலண்டனில் கடும் பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்த போதும் பிற்காலத்தில் குறிப்பாக பாரிஸ் கம்யூனின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகும் சோசலிஸ்டு ஏதிலிகளுக்கு ஆதரவுக் கரம் நீட்டினார் ஜென்னி. ஐரோப்பாவின் புரட்சிகரப் போராளிகள் மார்க்சின் அரசியல் புகலிடத்தை மட்டுமின்றி அவரது குடும்பத்தின் பரிவான பேணுதலையும் பெற்றார்கள். மார்க்ஸ் இறப்பதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜென்னி காலமானார்.

முதல் குழந்தை, மூத்தக் குழந்தை பெற்றோருக்கு நெருக்கமானது. ஜென்னி - மார்க்ஸின் மூத்த மகள், ஜென்னி கரோலின் மார்க்ஸ், ஜென்னிச்சென் என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் மார்க்ஸ்-ஜென்னியின் தொடக்கக் கால அரசியல் போராட்டங்கள் தொடங்கி பாரிஸ் கம்யூன் வரையிலும் அதற்குப் பின்னரும் தனது குடும்பத்தின் புரட்சிகர அரசியல் சூழலில் வாழ்ந்தார். அதில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவர் மார்க்சின் அரசியல் பணிகளில் செயலாளராக உதவினார். பன்னாட்டு உழைப்பாளர் சங்கத்தின் (IWMA) உதவியாளராகப் பணியாற்றினார்.

1870 இல் “ஜே. வில்லியம்ஸ்” என்ற புனைப்பெயரில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், ஆங்கிலச் சிறைகளில் அயர்லாந்து விடுதலைப் போராட்டக் கைதிகள் அனுபவித்த கொடுமைகளை உலகிற்கு அம்பலப்படுத்தியது. அவை ஏற்படுத்திய

தாக்கத்தினால் பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஒரு நாடாளுமன்றக் குழுவின் விசாரணைக்கு ஆணையிட்டது. அதன் விளைவாக, அந்தக் கைதிகளுக்குப் பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது.

1872 ஆம் ஆண்டு ஜென்னிச்சென் பிரெஞ்சு சோசலிஸ்டான சார்லஸ் லொங்கேவைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட அவர் தனது 38ஆவது வயதில், மார்க்ஸ் இறப்பதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர், பிரான்சில் காலமானார். அவரது மகன் ஜான் (ஜானி), பிரெஞ்சு சோசலிச இயக்கத்தின் முக்கியத் தலைவராக விளங்கினார். மற்றொரு மகனான மார்செலும் சோசலிசக் கட்சியில் தீவிரமாகப் பணியாற்றினார். மகள் மெமே ஒரு ஓபரா பாடகியாகத் திகழ்ந்தார்.

மார்க்ஸ் - ஜென்னியின் இரண்டாவது மகள் லாரா அழகுணர்ச்சி மிக்கவர். அவர் இளம் வயதிலேயே லாரா மார்க்சின் ஆய்வு உதவியாளராகச் செயல்படத் தொடங்கினார். இலண்டன் அருங்காட்சியக நூலகத்தில் தனது தந்தைக்கு முழுநேர ஆய்வு உதவியாளராகப் பணிபுரிந்தார். 1868 ஆம் ஆண்டு லாரா, பிரெஞ்சு சோசலிஸ்டு பால் லஃபார்கைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். லாராவும் பால் லஃபார்கும், மார்க்சியத்தை பிரான்சிலும் ஸ்பெயினிலும் பரப்புவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தனர். மார்க்சிய இலக்கியத்தை பிரெஞ்சு மொழிக்கு பெயர்ப்பதில் தலைசிறந்தவர் லாரா என்று எங்கெல்ஸ் கருதினார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை, குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் முதலியவற்றை லாரா பிரெஞ்சு மொழிக்குப் பெயர்த்தார். மூலதனம் நூலின் முன்னுரையை பிரெஞ்சு மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் தனது கணவருடன் இணைந்து பணியாற்றினார். 1887 இல் பாரிஸில் சோசலிசம் குறித்து ஒரு முக்கியக் கட்டுரையை எழுதினார்.

லாரா, பால் லஃபார்க் இணையர் 1911 ஆம் ஆண்டு பாரிசில் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். அவர்களது இறுதி ஊர்வலத்தில் ஐரோப்பா முழுவதிலும் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான சோசலிஸ்டுகள் கலந்து கொண்டனர். அஞ்சலி நிகழ்ச்சியில் ரசியாவின் போல்ஷ்விக் கட்சித் தலைவர் உரையாற்றினார்.

மார்க்ஸ்-ஜென்னி இணையரின் மூத்த மகள் ஜென்னியும் இரண்டாவது மகள் லாராவும்

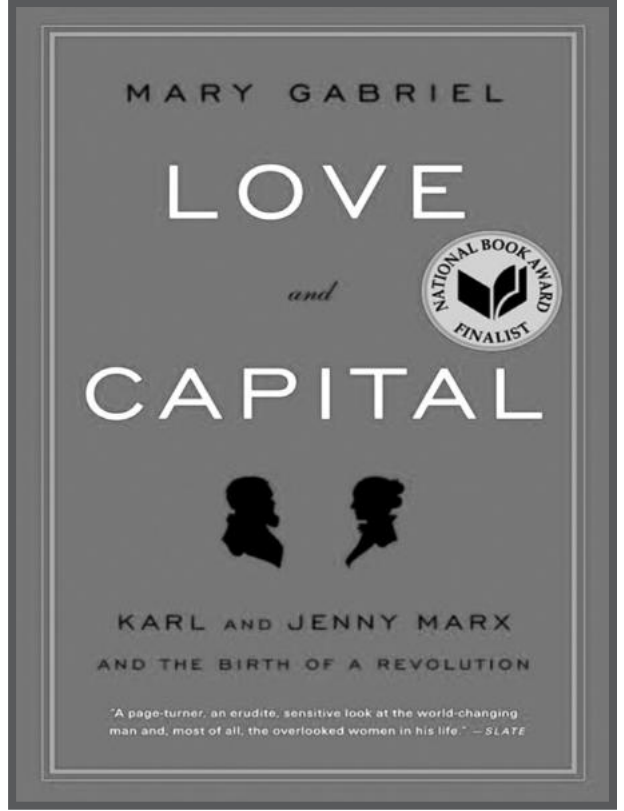
இலக்கிய, கலைப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர் என்றால் அவர்களது இளைய மகள் எலியனார் “டுஸ்ஸி” தெருப் போராட்டங்களிலும் கூட தனது முத்திரையைப் பதித்தார். 1884 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தில் சோசலிச லீக் அமைப்பை உருவாக்கிய உறுப்பினர்களில் ஒருவராக அவர் இருந்தார். பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் முக்கியப் பங்காற்றினார். 1886 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 12 வாரங்கள் பயணம் செய்து மார்க்சிய சோசலிசத்தைப் பரப்புவதை செய்தார். 1889-இல் நடந்த இலண்டன் துறைமுகத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத்தை ஒருங்கிணைப்பதில் பெரும் பங்குவகித்தார். 1890-இல் ஹைட் பூங்காவில் நடந்த முதல் மே நாள் பேரணியில் உரையாற்றினார்.

குஸ்டாவ் ஃபிளாபர்ட்டின் ‘மேடம் போவரி’ (Madame Bovary) நாவலையும் ஹென்றிக் இப்சனின் நாடகங்களையும் அவர் ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தார். ‘பெண்கள் சிக்கல்’ (The Woman Question - 1886), ‘அமெரிக்காவில் உழைக்கும் வர்க்க இயக்கம்’ (1888) ஆகிய நூல்களை, எட்வர்ட் எவ்லிங்குடன் இணைந்து எழுதினார். மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸின் மறைவுக்குப் பிறகு, தந்தையின் கையெழுத்துப் படிக்கலைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றார். மார்க்ஸின் ‘கூலி, விலை, இலாபம்’ (Value, Price and Profit) போன்ற பல ஆக்கங்களைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்தார். 1898 ஆம் ஆண்டு, எட்வர்ட் எவ்லிங்குடன் ஏற்பட்ட மனப் பிணக்கு காரணமாக, தனது 43 ஆவது வயதில் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

நூலுக்கான ஆதாரங்கள்

இவ்வாறு, மார்க்சின் புரட்சிகர அரசியல் வரலாற்றின் பின்புலமாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்த அவரது குடும்பத்தின் முழுமையான கதையை மேரி கேப்ரியேல் சொல்கிறார்.

மார்க்ஸ் குடும்பத்தினரும் அவர்களுடன் தொடர்புடையவர்களும் அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுதிய ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களைக் கொண்ட கடிதங்களை கேப்ரியேல் திரட்டினார். இந்த ஆவணங்கள் மூலம் “அவர்களது அன்றாட உரையாடல்களுக்குச் செவிமடுக்க” அவரால் முடிந்தது. நிகழ்வுகளைக் காலவரிசைப்படி மீள்கட்டமைக்க முடிந்தது. ரசியாவில் உள்ள “அரசு சமூக மற்றும் அரசியல் வரலாற்றுக் காப்பகத்திலிருந்து” (RGASPI) ஆவணங்களைப்

பெறுவதற்கு அவர் அனுமதி பெற்றார். அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களைக் கொண்ட குடும்பக் கடிதங்களை அவர் படித்துப் பார்த்திருக்கிறார். அவற்றில் பல ஆங்கிலத்தில் இதுவரை வெளியிடப்படாதவை. மேலும், குண்டு துளைக்காத பெட்டகத்தில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த மூல ஆவணங்களை அவர் பார்வையிட்டார்.

நெதர்லாந்தின் ஆம்ஸ்டர்டாமில் உள்ள “பன்னாட்டு சமூக வரலாற்றுக் கழகத்திலிருந்து” (IISG) குடும்பக் கடிதங்கள் மற்றும் புகைப்படங்களின் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க தொகுப்பை அவர் பெற்றார். ஜென்னி மார்க்சுக்கும் அவரது சகோதரர்களுக்கும் இடையிலான உறவை நன்கு புரிந்துகொள்ள, ஜெர்மனியில் உள்ள ஹாம்பர்க்கின் அரசுக் காப்பகம், சாக்சனி-அன்ஹால்ட் முதன்மை தேசியக் காப்பகம், டெசாவ் முதலியவற்றில் உள்ள கோப்புகளை அவர் பயன்படுத்தினார்

இங்கிலாந்தின் இலண்டனில் உள்ள மார்க்ஸ் நினைவு நூலகம், பிரிட்டிஷ் செய்தித்தாள் நூலகம், பிரிட்டிஷ் நூலகம் (குறிப்பாக ஜார்ஜ் பெர்னாட் ஷா, ஹேவ்லாக் எல்லிஸ் ஆகியோரின் ஆவணங்கள்) முதலியவற்றை அவர் பயன்படுத்தினார். கார்ல்

மார்க்ஸ், ஃபிரெட்ரிக் எங்கெல்ஸின் தொகுதி நூல்களை பெரிதும் சார்ந்திருந்தார். டேவிட் மக்லெல்லன் (மார்க்ஸ்), டெரெல் கார்வர் (எங்கெல்ஸ்), யுவோன் காப் (எலியனார் மார்க்ஸ்), லெஸ்லி டெர்ஃப்லர் (பால் லஃபார்க்) போன்ற அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களையும் அவர் பயன்படுத்தினார்.

மார்க்ஸின் வழித்தோன்றல்களான ஃப்ரெடெரிக், சிமோன் மற்றும் அன்னே லாங்டே-மார்க்ஸ் முதலியோரை அவர் நேர்முகம் கண்டார். புகழ்பெற்ற மார்க்ஸ் அறிஞர்களுடனான கலந்தாய்வுகள் நடத்தினார். நியூயார்க் டெய்லி டிரிப்யூன், லண்டன் டைம்ஸ், லா மார்க்சேய்ஸ் உள்ளிட்ட அக்காலத்தியப் பன்னாட்டுச் செய்தித்தாள்களை ஆய்வு செய்தார்.

மார்க்சின் குடும்ப உறவுகளாக 30 பேரும், மார்க்சுடன் செயலாற்றிய அரசியல் தோழர்களும் அவர்களது உறவுகளும் என 66 பேரும் மார்க்சின் வாழ்வில் இடம்பெற்ற பிற மனிதர்கள் 170 பேரும் மார்க்சின் சமகால ஆட்சியாளர்கள் அரசியல்வாதிகள் 50 பேரும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கடந்த காலத்து பாத்திரங்களாக 24 பேரும் என மொத்தம் 353 பேர் இந்த நூலில் இடம்பெறுகின்றனர்.

இந்தப் பரந்து விரிந்த ஆய்வு மூலம் கார்ல் மார்க்சின் பத்திரிகைத் துறைப் பணிகள், ஆய்வுப் பணிகள், தொழிலாளி வர்க்க அமைப்புப் பணிகள், மூலதனம் நூலை எழுதும் பணி முதலியவற்றிலிருந்து பிரிக்க முடியாத அவரது குடும்ப வாழ்வை மேரி கேப்ரியேல் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

மார்க்சின் அரசியல் வாழ்வின் பின்புலமாக குடும்ப வாழ்க்கை

மார்க்ஸ் குடும்பத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியல் எழுச்சிகளும் புரட்சிகளும் புத்தகங்களிலோ செய்தித் தாள்களிலோ படிப்பவை மட்டும் அல்ல. அவை அவர்களது அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. 1848-49 ஐரோப்பியப் புரட்சி எழுச்சிகளின் தோல்விக்குப் பின்னர் ஜெர்மனியில் இருந்தும் பிரான்சில் இருந்தும் பெல்ஜியத்தில் இருந்தும் அடுத்தடுத்து வெளியேற்றப்பட்டு ஏதிலியாக இலண்டனில் குடியேறியது அந்த இளம் குடும்பம். கிரிமியப் போரும் அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரும் மார்க்சின் பத்திரிகைக் கட்டுரைகளை

மட்டுமின்றி, குடும்பத்தின் வருமானத்தையும் பாதித்தன. 1870 இல் பாரிஸ் கம்யூன் மார்க்ஸின் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அதுவரையில், நெருங்கிய வட்டத்துக்கு வெளியில் அறியப்படாதிருந்தார், மார்க்ஸ். மார்க்ஸ் வழிகாட்டி வந்த பன்னாட்டு உழைக்கும் மக்கள் சங்கம் பாரிஸ் கம்யூனில் முக்கியப் பங்காற்றியது. மார்க்ஸ் பாரிஸ் கம்யூனை ஆதரித்து சங்கத்தில் (பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் என்ற நூலாக வெளிவந்தது) தொடர் உரையாற்றினார். அவருக்கு “சிவப்பு பயங்கரவாத டாக்டர்” என்று முதலாளித்துவ ஊடகங்கள் பெயர் சூட்டின. இரத்த ஆற்றில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு கம்யூன் வீழ்த்தப்பட்டது. ஊடகங்கள் மார்க்ஸை “புரட்சியின் தீய வடிவமைப்பாளர்” என்றும், பாரிஸ் மக்களின் “குத்திரதாரி” என்றும் அவதூறு செய்தன.

இவை அனைத்திலும் ஜென்னியும் அவரது மகள்களும் வெறும் பார்வையாளர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் இந்த நிகழ்வுகளில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர். அவர்கள் மார்க்சின் ஆய்வு உதவியாளர்களாகவும் செயலர்களாகவும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும் அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களாகவும் இருந்தனர் என்று ஏற்கெனவே பார்த்தோம்.

எடுத்துக்காட்டாக, பாரிஸ் கம்யூனின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு பிரான்சில் வாழ்ந்து வந்த லாரா மார்க்சும் அவரது துணைவர் பால் லஃபார்கும் அரசு அதிகாரிகளால் துரத்தப்பட்டனர். அப்போது இலண்டனில் இருந்து பிரான்சுக்குச் சென்றார் மார்க்சின் மூத்த மகள் ஜென்னிச்சென். தனது தங்கை லாராவை மீட்க மாறுவேடத்தில் சென்ற அவர், போலீஸ் அச்சுறுத்தல்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டு லாராவை இலண்டனுக்கு அழைத்து வந்தார்.

ஆண்களைப் பற்றிய மேரி கேப்ரியேலின் பெண்ணிய விமர்சனம்

மேரி கேப்ரியேல், போற்றித் துதிபாடும் நோக்கில் இந்த வரலாற்றை எழுதவில்லை. இதன் கதை மாந்தர்கள், குறிப்பாக ஆண்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தனர் என்பது பற்றிய கூர்மையான பெண்ணியப் பார்வையில் ஒட்டுமொத்தக் கதையையும் சொல்கிறார். அதன் போக்கில் இந்த வரலாற்றில் வரும் ஆண்களின் பொறுப்பின்மையையும்

பெண்களின் துயரங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நடந்து கொள்ளும் போக்கையும் கடுமையாகவும் நயமாகவும் சுட்டிக் காட்டுகிறார், மேரி கேப்ரியேல். மார்க்ஸ் மீதும் எங்கெல்ஸ், சார்லஸ் லொங்கே, பால் லஃபார்க், எட்வர்ட் எவ்லிங், ஃபெர்டினாண்ட் லஸ்ஸால், மிகையில் பக்கூனின் என மார்க்சின் வாழ்வில் வரும் அனைத்து ஆண்களின் மீதும் தனது கூர்மையான பெண்ணியப் பார்வையிலான விமர்சனத்தை வைக்கிறார், மேரி கேப்ரியேல்.

மார்க்சின் சொந்த வாழ்க்கையில் ஹெலன் டெமுத் என்ற ஜென்னி-மார்க்ஸ் குடும்பத்தின் நண்பர் பற்றிய ஒரு முக்கியமான குற்றச்சாட்டைப் பதிவு செய்கிறார். மார்க்ஸ் மீதான இந்தத் தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டை நூலின் முதல் பத்தியில் தொடங்கி இறுதி வரை வளர்த்துச் செல்கிறார். ஹெலன் டெமுத் டிரையர் நகரில் ஒரு ரொட்டி தயாரிக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் 11 வயதில் ஜென்னி குடும்பத்தில் வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய்ய அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். 1845 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஜென்னிக்கு உதவியாக பிரஸ்ஸல்சில் மார்க்ஸ் குடும்பத்துடன் இணைந்தார். ஹெலன் டெமுத்துக்கு 1851 ஆம் ஆண்டில் ஒரு மகன் பிறந்தார் (ஃபிரெடரிக் டெமுத்). குழந்தையின் தந்தை யார் என்பது அறிவிக்கப்படவில்லை. ஃபிரெடரிக் டெமுத்தின் தந்தை யார் என்ற கேள்வியை முன்வைத்து கடந்த 150 ஆண்டுகளாக நடத்தப்பட்டு வரும் கிசு கிசு கதையையும் மேரி கேப்ரியேல் பதிவு செய்கிறார்.

ஹெலன் டெமுத் தொடர்பான இந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையா இல்லையா என்பதை உறுதி செய்வது இயலாத ஒன்று. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நேரடி ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. தொடர்புடைய யாரும் தங்களது வாழ்நாளில் இந்தச் சிக்கலை எழுப்பவில்லை. உலகையே மாற்றியமைத்த கருத்துகளுக்குச் சொந்தக்காரரான மார்க்சின் அரசியல் மரபுக்கு இது போன்ற சிக்கல்கள், அவை எவ்வளவு பரப்பானவையாக இருந்தாலும், தொடர்பற்றவை என்று நாம் வாதிடலாம். மேரி கேப்ரியேல் இதனை நூலில் சேர்த்தது வரலாற்றுக் காரணங்களால் அல்லாமல் வாசுகரின் ஆர்வத்தைக் கட்டிப் போடுவதற்கான பரபரப்புக்காகவே என்றும் கூட கூறலாம்.

மார்க்சின் இளைய மகள் எலியனாரின் துணைவராக இருந்த எட்வர்ட் எவ்லிங்கின்

நடத்தை மீது மேரி கேப்ரியேல் கடும் தாக்குதல் தொடுக்கிறார். பணத்தைக் கையாளுவதில் அவரது கவனமின்மை, பெண்களுடனான உறவில் அவரது திமிர்த்தனம், அரசியலை தனது சொந்த நோக்கத்துக்காகப் பயன்படுத்துவது, இறுதியில் எலியனாரை இறுதி முடிவுக்குத் தள்ளும் வகையில் நடந்து கொண்ட குற்றச்செயல் என்று எவ்லிங்கை குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துகிறார், மேரி கேப்ரியேல்.

தொகுப்பாக,

கார்ல் மார்க்சின் வாழ்க்கையின் புரட்சிகர உள்ளடக்கத்தைச் செறிவாக்கியதும் சாத்தியமாக்கியதும் அவரது வாழ்வில் இடம்பெற்ற பெண்கள். அவர்கள் மார்க்சின் உதவியாளர்களாக மட்டுமின்றி, தம்மளவிலேயே போராளிகளாகவும் இலக்கியப் பங்களிப்பாளர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். மார்க்ஸ் கதையில் வரும் மாந்தர்கள் அனைவரும் மானிடக் குறைபாடுகளோடு வாழ்ந்தனர்; அவற்றைத் தாண்டி உலக வரலாற்றைப் படைக்கும் அருஞ்செயல்களைச் செய்தனர். இது மார்க்சுக்கும் எங்கெல்சுக்கும் மட்டுமின்றி, ஜென்னி மார்க்சுக்கும் மார்க்ஸ் இணையரின் மூன்று மகர்களுக்கும் பொருந்தும்.

வரலாறு என்பது அதில் முன்நிறுத்தப்படும் ஆண்களால் மட்டும் ஆனதில்லை; அந்த ஆண்களுக்கு உயிர் கொடுத்து, உருக்கொடுத்து ஆதரிக்கும் பெண்கள் வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத இடம் பிடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுக்கிறது மேரி கேப்ரியேலின் நூல்.

நவீன உலகை வடிவமைத்த மார்க்ஸ் என்ற மாமனிதரைப் பற்றிய மிகவும் மனிதாபிமானமிக்க, முழுமையான புரிதலை கேப்ரியல் வழங்குகிறார். வரலாறு என்பது 'மகத்தான மனிதர்களால்' மட்டும் உருவாக்கப்படுவதில்லை; அத்தகைய மனிதர்கள் உலகை மாற்றியமைக்கத் தேவையான சூழலையும் இடத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்த குடும்பங்களும், வெளியுலகிற்குத் தெரியாத அவர்களது குடும்பப் பெண்களும் அந்த வரலாற்று உருவாக்கத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர் என்பதை அவர் நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார்.

கட்டுரையாளர்: மார்க்சிய செயல்பாட்டாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்.

நியூ செஞ்சுரிஸின் புதிய வெளியீடாக
மீள் புரிதல் நோக்கில் செவ்வியல் நூல்கள்
தமிழாய்வு வரலாற்றில் ஓர் அரிய முயற்சி

செயல் வரைவு தயாரித்தல் - வரைவைக் கலந்துரையாடலுக்கு
உட்படுத்துதல் - வரைவு செம்மையாக்கம் பெறல் - அறிஞர்
தெரிவிிற்கான கலந்துரையாடல் - கட்டுரை பெறுதல் - விழியினர்
விவாதத்திற்குட்படுத்துதல் - மீளழுதுகைக்கு ஆட்படுத்துதல் -
செம்மையுறாக் கட்டுரைகளைத் தவிர்த்தல் - இணையவழி
அமர்வில் வாசித்தல் - கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்துதல்
- மீண்டும் செம்மையாக்கப்பெறல் எனப் பல கட்ட
முன்னெடுப்புகள்வழி உருக்கொண்ட முயற்சியில் விளைந்தவை.

தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு,
முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பியல், யாப்பியல்,
அணியியல், மொழிபெயர்ப்பியல், உளவியல், சமூகவியல்,
மான்னுடவியல் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் தக்க அறிஞர்கள்
ஆராய்ந்து எழுதியவை.

60க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுரைகள்

1300 பக்கங்கள்

உயர்தரத் தாளில் 12 தொகுதிகளுக்கும் சேர்த்து

விலை ரூ. ~~1631/-~~

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 1000/- மட்டுமே.

முன் பதிவு செய்ய இறுதி நாள்: 30-04-2026

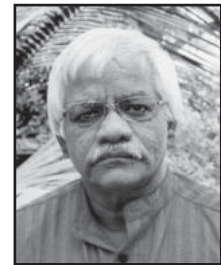

சட்டம் பயிற்றுவிக்கும் ஆசானாக அண்ணல் அம்பேத்கர்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள் மக்கள் பதிப்பில் வெளியான
சட்டம்: விரிவுரைகள் என்ற பொருண்மைக்கான (தொகுதிகள் 34-36)
அறிமுகக் கட்டுரை

அண்ணல் அம்பேத்கர் 1930-33 ஆம் ஆண்டுகளில் இலண்டனில் நடைபெற்ற வட்டமேசை மாநாடுகளில் தீண்டப்படாத வகுப்பு மக்களின் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டார். 1932-1934 காலங்களில் இந்திய அரசியல் சட்ட உருவாக்கக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. இதில் நாடாளுமன்றக் குழு என்ற பிரிவில் அம்பேத்கர் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார். அம்பேத்கர் 1933 ஏப்ரல் 24இல் இலண்டன் சென்றார். 1933 ஜூன் 13 முதல் 1933 நவம்பர் 7ஆம் நாள் வரை அங்கு நடைபெற்ற அரசியல் சட்டத்திருத்தம் குறித்த பல்வேறு குழுக்களில் பங்கேற்றார். 1934 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 8 ஆம் நாள் மூன்றாம் வட்டமேசை மாநாட்டை முடித்துக்கொண்டு மும்பை திரும்பினார்.

இந்தியாவுக்கான அரசியல் சட்ட வரைவு உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், அம்பேத்கர் மாணவர்களுக்கு சட்டம் தொடர்பான விரிவுரைகளை நிகழ்த்தும் வாய்ப்பு உருவானது. மும்பை திரும்பிய அம்பேத்கர் 1934 ஜூன் முதல் மும்பை சட்டக் கல்லூரியில் பகுதி நேர ஆசிரியராகப் பணியாற்ற ஒப்புதல் அளித்தார். பிறகு 1935 ஜூன் முதல் மும்பை சட்டக் கல்லூரியின் முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார். இதனால் 1934

வீ.அரசு

ஜூன் தொடங்கி 1937 முடிய மாணவர்களுக்குச் சட்டம் குறித்த விரிவுரைகளை நிகழ்த்தினார்.

அம்பேத்கர் நிகழ்த்திய விரிவுரைகள் சட்டக் கல்லூரியின் இதழ்களில் வெளிவந்தன. பல்வேறு விரிவுரைகள் கையெழுத்துப் படிக்கலாகவும் இருந்தன. இவற்றைத் தொகுத்து, மராட்டிய அரசின் அம்பேத்கர் ஆவணப் பதிப்புக் குழு வெளியிட்டது. இதில் இடம்பெற்றிருக்கும் செய்திகளைச் சுருக்கமாகக் கீழ்க்காணும் வகையில் பதிவு செய்யலாம்.

பிரித்தானிய அரசு இந்தியாவுக்கான அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை, இங்கிலாந்து அரசின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சார்ந்த வடிவிலேயே உருவாக்கத் தொடங்கியது. அது தொடர்பான பணிகளில் அம்பேத்கர் ஈடுபட்டு வந்தார். இந்தப் பின்புலத்தில் இந்தியாவில் சட்டம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இங்கிலாந்து அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் விரிவுரைகளாக வழங்கும் பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறார். அது பின்கண்டவாறு அமைகிறது.

- இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றம் என்பது எவ்வகையில் உருவாக்கப்பட்டுச் செயல்படுகிறது? அங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பொதுச் சட்டநெறி என்பது என்ன? இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தின் தன்னாட்சி மற்றும் சிறப்புத் தகுதிகள் எவையெவை?

- இங்கிலாந்து வழக்கு மன்றங்களில் சட்டங்களை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள்? அங்கு செயல்படும் அறக்கட்டளைகள் என்பவை எவை? பல்வேறு சட்டங்கள் குறித்த அறிமுகம் ஆகியவற்றை அம்பேத்கர் விரிவுரைகளில் பேசியுள்ளார்.

- சொத்துரிமைச் சட்டம் என்பது என்ன? இந்தியத் தன்மைகளோடு இந்தச் சட்டத்தை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? ஆகிய பலவற்றைப் பேசியுள்ளார்.

பிரித்தானியர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த இந்தியாவில், இங்கிலாந்து சட்டமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்தியச் சட்டங்களை உருவாக்குவது என்பது தவிர்க்க முடியாதது. இந்தப் பின்புலத்தில், இங்கிலாந்தின்

அரசமைப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை முதலில் மாணவர்களுக்கு விரிவுரை செய்கிறார். இதில் டைசி, பிளாக்ஸ்போன், டெபோம் ஆகிய அறிஞர்களின் சட்டம் குறித்த கருத்துகளை அம்பேத்கர் விரிவாகப் பேசுகிறார். இங்கிலாந்தின் மரபு சார்ந்து பேசும்போது, ஆங்காங்கே இந்திய மரபுகளையும் இணைத்துப் பேசுகிறார். அறிஞர் டைசியின் கோட்பாடுகள், இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் உயரதிகாரம் குறித்து எவ்வகையில் உள்ளன என்பதைப் பதிவு செய்கிறார். இங்கிலாந்தின் சட்ட வரையறைகள் எவ்வாறெல்லாம் படிப்படியாக உருவாக்கப்பட்டு, சமகாலச் சூழலில் அவை எப்படி செயல்படுகின்றன என்பதை விளக்கிப் பேசுகிறார். இங்கிலாந்தின் மரபுகள் இந்தச் சட்டங்களில் எவ்வாறெல்லாம் உட்கட்டமைப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன என்பதையும் சொல்கிறார். இவ்வாறு இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றம் செயல்படும் சட்டமரபுகளின் பல்வேறு பரிமாணங்களை விரிவாகத் தமது விரிவுரைகளில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இங்கிலாந்தின் நாடாளுமன்றம் என்பது எத்தகையது என்பதைப் பின்வரும் அம்பேத்கரின் விளக்கம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

“நாடாளுமன்றம் சட்டப்படி, மன்னர், பிரபுக்களவை, வெகு மக்களவை முதலிய மூன்று உறுப்புகளைக் கொண்டது. சட்டமியற்றும் அனைத்து அதிகாரமும் மன்னர், பிரபுக்களவை, வெகுமக்களவை மூன்றிற்கும் கூட்டாக உரியது. அந்த அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துடன் கூடிய மன்னரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளது இசைவுடன் செயல்படும் மன்னரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டப்படி ஒவ்வொரு சட்டமும் நாட்டின் சட்டமாவதற்கு முன்னர் மன்னரின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். நாடாளுமன்ற அமைப்பில் மன்னர் எவ்வளவு முக்கியமான உறுப்பு என்பது, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளும் தங்களது பணிகளை நிறைவேற்ற மன்னரால் அழைக்கப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை நினைவில் கொண்டால் தெளிவாகும்!! (தொ. 34: பக். 33,34)

இவ்வகையில் மன்னரின் தடுப்பு அதிகாரம் (Veto), பிரபுக்களவையின் தடுப்பு அதிகாரம் பற்றிய பல கூறுகளைப் பற்றி அறியமுடிகிறது.

முடியரசு என்னும் ஆட்சி முறையின் தொடர்ச்சியாகவே இங்கிலாந்தின் நாடாளுமன்றம் அமைந்திருப்பதை, இங்கிலாந்தின் சட்ட வரையறைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இது தொடர்பான விவரணங்களை அம்பேத்கர் தமது விரிவுரைகளில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. முடியரசு மன்னர்களின் அதிகாரம் என்பது, நாடாளுமன்றம் என்ற வடிவத்திலும் எவ்வாறு செயல்படுகிறது? வடிவம் மாறினாலும் அதிகார மரபு மாறாமல் இருப்பதை இங்கிலாந்து சட்ட வரையறைகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிவதை அம்பேத்கர் தெளிவுபடுத்துகிறார். தொடர்ந்து மன்னருக்கு எந்தெந்த வகையான உரிமைகளை இங்கிலாந்து அரசியல் சட்ட அமைப்பு வழங்குகிறது என்பது குறித்தும் அம்பேத்கர் பேசியுள்ளார்.

மதம் தொடர்பாக மன்னருக்கு இருக்கும் சிறப்புரிமைகள் என்பவை இங்கிலாந்து சட்ட அமைப்பில் இடம்பெற்றிருப்பதைப் பின்வரும் பகுதி உறுதிப்படுத்துகிறது.

“மன்னர்தான் சட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட இங்கிலாந்து திருச்சபையின் முழு முதல் தலைவராவார். திருச்சபையின் தலைவர் என்ற முறையில் அவர் தலைமையமைச்சரின் பரிந்துரையின் பேரில், தலைமை மத குருவையும் மத வட்டாரத் தலைவர்களையும் திருச்சபையில் ஏனைய உயர் பதவியில் இருப்பவர்களையும் நியமிக்கிறார்” (தொ.34: பக்.46)

இவ்வாறு இங்கிலாந்து அரசமைப்புச் சட்டம் முதலியன மரபின் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்திருப்பதை அம்பேத்கர் தெளிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு, பிரபுக்களவை, வெகுமக்களவை ஆகியவற்றின் அதிகாரங்கள், சிறப்பு உரிமைகள் ஆகியவற்றை அம்பேத்கர் பதிவு செய்துள்ளார்.

இங்கிலாந்தின் சமூக அமைப்பில், மன்னர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் பிரபுக்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் மன்னருக்கு அடுத்த நிலையில் செயல்பட்டார்கள். மரபுரிமை சார்ந்த பிரபுக்கள், பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் உள்ள பிரபுக்கள், அதிகாரப் படிநிலையில் உயர் பதவிகளில் இருப்பதால் பிரபுக்கள் எனக் கருதப்படுபவர்கள் என்று இங்கிலாந்தில் பிரபுக்கள் இருந்தனர். இந்த ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். மன்னரின் அதிகாரங்களை நாடாளுமன்றத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்தப் பிரபுக்கள் உதவினர்.

மன்னர், பிரபுக்கள் ஆகியோருக்கு அடுத்த நிலையில் வெகுமக்கள் அவை நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தது. இந்த ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் என்னென்ன அதிகாரங்கள் உள்ளன என்பது குறித்தும், அம்பேத்கர் விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்திய நாடாளுமன்றத்திலும் மேற்குறித்த வகையில் தொடக்கக் காலத்தில் இடம்பெற்றதை இதன் மூலம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இவ்வகையில் பிரித்தானிய நாடாளுமன்றம் எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பதை தமது விரிவுரைகள் மூலம் அம்பேத்கர் பேசியதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தில் செயல்படும் சட்டங்கள் மற்றும் சட்டநெறிகளான பொதுச் சட்டநெறி, தன்னாட்சித் தகுதிநிலை, சிறப்புத் தீர்வுச் சட்டங்கள் ஆகியவை தொடர்பான விளக்கங்களையும் அம்பேத்கர் தமது விரிவுரைகளில் பேசியிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

பொதுச் சட்டநெறி சார்ந்து சொத்துக்கள் பற்றிய விளக்கங்களை அம்பேத்கர் தெளிவுபடுத்துவதைக் காண முடிகிறது. பெண்களுக்கான சொத்து என்பது குறித்துப் பொதுச் சட்டநெறி கூறும் விளக்கங்களை அறியமுடிகிறது. இதில் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் மணமான பெண்ணின் சொத்துரிமை குறித்துக் காணமுடிகிறது.

“மணமான பெண்ணொருத்திக்கு தெளிவாகவோ பொருள்படும்படியாகவோ, அவளது தனிப் பயன்பாட்டிற்கென சொத்து ஏதும் தரப்பட்டிருப்பின், நீதிநெறியின்படி அவள் கணவனிடமிருந்து அச்சொத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு விலக்கப்படுகிறது. அச்சொத்திற்கு அவன் அறங்காவலன் போன்று செயல்படலாமேயன்றிச் சொத்தைப் பயன்படுத்தவோ பிறருக்கு அளிக்கவோ முழு உரிமையும் மனைவிக்கு உண்டு.” (தொ.34: பக்.91)

இவ்வாறு இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தின் சட்டம் மூலம் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் குறித்து அறியமுடிகிறது.

தன்னாட்சித் தகுதிநிலை குறித்த சட்டங்கள், பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடுகள் குறித்த பதிவாக அமைகிறது. குடியேற்ற நாடுகளில் எவ்வகையான உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்? பிரித்தானியப் பேரரசுக்கு உட்பட்டு குடியேற்ற நாடுகள் எவ்வாறெல்லாம் செயல்பட வேண்டும்? குடியேற்ற நாடுகளின் உரிமைகள் எவையெவை?

ஆகிய பல்வேறு சட்டமுறைமைகள் குறித்தும் அம்பேத்கர் விரிவாகப் பேசியுள்ளார். இவ்வகையில், இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றம் எவ்வாறு செயல்பட்டது? அதில் இயற்றப் பெற்ற சட்டங்கள் எத்தகையவை? ஆகிய பல செய்திகளை நாம் அறிந்துகொள்ள அம்பேத்கரின் உரையாடல்கள் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

•••

இங்கிலாந்து சட்டங்களை இந்தியச் சட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பேசும் முறையை அம்பேத்கர் மேற்கொண்டுள்ளார். குறிப்பாக, சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் காலவரையறைகளின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் குறித்துப் பேசுகிறார். விதிகள் எவை, விதிவிலக்குகள் எவை என்பது குறித்தும் பேசுகிறார். இந்திய காலவரையறைச் சட்டம் என்பது நடுவர் மன்றம், நிறுவனங்கள், வருமான வரி, தொழிலாளர் இழப்பீடு ஆகியவற்றில் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்ற விவரணங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். குற்றவியல், உரிமையியல் ஆகிய கூறுகளில் கால வரையறைச் சட்டம் எவ்வாறெல்லாம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது குறித்தும் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு விதி குறித்தும் விளக்கங்களை எழுதி, அவற்றிற்கான எடுத்துக்காட்டுகளையும் தருகிறார்.

பிரித்தானியர்கள் இந்தியாவை ஆட்சி செய்தபோது, குற்ற விசாரணை முறை தொகுப்புச் சட்டம் செயல்பட்டது குறித்த விரிவான விளக்கங்களை முன்வைத்துள்ளார். குற்றவியல் விசாரணைகளின் அமைப்பு முறைகள் குறித்தும் பேசுகிறார். தொடர்ந்து வழக்கின் விசாரணை முறைகள் குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார். உரிமையியல் விசாரணைச் சட்டம், குற்ற விசாரணைச் சட்டம் ஆகியவற்றை அட்டவணைப்படுத்தி, இரண்டுக்குமான விளக்கங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். உரிமையியல் மற்றும் குற்றவிசாரணைச் சட்டங்கள் சார்ந்து, கருத்துக் கேட்டல், மறுஆய்வு செய்தல், மேல் முறையீடு ஆகியவை குறித்தும் அம்பேத்கர் விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

சட்டமுறைகளில் ஒன்றாக அறக்கட்டளைச் சட்டம் அமைகிறது. வக்ஃப் போன்ற அமைப்புகளை முறைப்படுத்தும் வகையில் அமைவது அறக்கட்டளைச் சட்டங்கள் ஆகும். இவை பொது அறக்கட்டளைகள், தனியார் அறக்கட்டளைகள் என்று உள்ளன. இவை பெரும்பகுதி நிதிநிறுவன அறக்கட்டளைகளாக

உள்ளன. இந்த அறக்கட்டளைகள் நேரடி அறக்கட்டளைகள், வெளிப்படை அறக்கட்டளைகள் என்று செயல்படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் செயல்படுவது தொடர்பான சட்டவிதிமுறைகள் குறித்து அம்பேத்கர் விரிவாகப் பேசுகிறார். அறக்கட்டளை அமைப்பு குறித்த அம்பேத்கர் விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“அறக்கட்டளையை உருவாக்குபவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சொத்தின் மீது, குறிப்பிட்ட நபர்களுக்காக, குறிப்பிட்ட அறக்கட்டளை உருவாக்கும் தெளிவான நோக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாக இருக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட நீதிநெறிக் கடமைகளை விதிப்பதற்கும், குறிப்பிட்ட பயனாளிகளுக்கு குறிப்பிட்ட நீதிநெறி உரிமைகளை வழங்குவதற்கும் உரிய நோக்கம் இல்லாவிட்டால், எந்தவொரு அறக்கட்டளையும் சட்டப்படி உருவாகாது.” (தொ.35: பக்.168)

இவ்வகையில் அறக்கட்டளை உருவாகுதல் என்பது தொடர்பான சட்ட விதிமுறைகளை விரிவாக அறியமுடிகிறது. அறக்கட்டளைகள் எவ்வாறு அழிந்துபோகும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றன, அப்போது சட்டச் செயல்பாடுகள் என்பவை எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்பது குறித்தும் அம்பேத்கர் பேசுகிறார்.

குற்றவியல் சட்டங்கள், உரிமையியல் சட்டங்கள், அறக்கட்டளைச் சட்டங்கள் ஆகிய பிற எந்தெந்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன? அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் முறைமைகள் எவையெவை? இவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு எவ்வகையான சட்டங்கள் உள்ளன ஆகிய பல விவரங்கள் தொகுதிகளில் இடம்பெற்றிருப்பதை அறிகிறோம். சட்டப் புத்தகங்களாக இத்தொகுதிகள் அமைகின்றன.

•••

இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றச் செயல்பாடு, குற்றவியல் சட்டங்கள், அறக்கட்டளைகள் தொடர்பான சட்டங்கள் முதலியவற்றைத் தொடர்ந்து சொத்துரிமை குறித்து அம்பேத்கர் விரிவாகப் பேசுகிறார். மனித சமூகத்தில் சொத்து என்பது உருவானதால், மனிதன் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கும் வாழ்முறையும் அதனைச் சார்ந்து அதிகாரங்களும் உருவாயின. இதன் உச்ச வளர்ச்சியாகவே அரசு என்னும் அதிகாரத்தை,

நிருவாகம் செய்யும் அமைப்பு உருவானது. நாடோடி வாழ்முறையைக் கொண்டிருந்த மனித சமூகத்திடம் 'சொத்து' என்பது ஓர் உரிமைப் பொருளாக உருப்பெறவில்லை. சொத்து உருவான பின் அதற்குரிய உரிமை என்பதன் மூலம் மனித சமூகத்திற்குள் முரண்பாடுகள் வலுவாக உருப்பெறத் தொடங்கின. இந்தப் பின்புலத்தில் சொத்துரிமை எனும் தன்மை உருவானது. சொத்துரிமை என்பது என்ன? அதனை நடைமுறைப்படுத்துவது எப்படி? முதலிய பல புதிய தன்மைகள் உருவாயின. இதனைச் சரிசெய்ய சட்டங்கள் என்பவை உருவாக்கப்பட்டன. ஒருவர் சொத்தை இன்னொருவருக்கு விற்பனை செய்வது, அடைமானம் வைப்பது முதலிய நடவடிக்கைகள் உருவாயின. இத்தன்மைகளுக்குப் பின்பற்ற வேண்டிய அறம் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் குறித்துப் பேசுவதும் உருவாயிற்று. காலப்போக்கில் அறமரபுகள் என்பவை சட்டங்களாக வடிவம் பெற்றதை அறிகிறோம். இவ்வகையான கூறுகள் சார்ந்து அம்பேத்கர் சொத்து தொடர்பான சட்டங்கள் பற்றிப் பேசுகிறார்.

சட்டங்கள், சட்டநெறிகள் பற்றிய விரிவான குறிப்புகளை அம்பேத்கர் முன்வைக்கிறார். சொத்தை அடைமானம் வைக்கும்போது உருவாகும் சட்டச் சிக்கல்கள் எவை, அவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்பதை முதல்நிலையில் பேசுகிறார். அதைப் போலவே சொத்தை விற்பனை செய்யும்போது என்ன விதமான சிக்கல்கள் உருவாகின்றன? அவற்றை எதிர்கொள்வது எவ்வாறு? என்பது பற்றியும் தெளிவுபடுத்துகிறார். சொத்தை விற்பனை செய்வருக்குரிய சட்ட நியதிகள், வாங்குபவரின் கடப்பாடுகள் முதலியனவும் உரையாடலுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. சொத்து தொடர்பான சட்டங்களில் ஆங்கிலச் சட்டம் எத்தகையது? இந்தியச் சட்டம் எத்தகையது என்பது தொடர்பான விவரணங்களும் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அடைமானம் என்பது குறித்த விளக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“ஆங்கிலச் சட்டத்தின் கீழ், சொந்த அல்லது உண்மைச் சொத்துகள் போன்ற (எல்லா வகையான சொத்துக்களும்) அடைமானம் வைக்கப்படலாம். உண்மைச் சொத்துகள் உணரக்கூடியதாகவோ உணரமுடியாததாகவோ, உரிமையில் உள்ள சொந்தச் சொத்தாகவோ வழக்கிற்குள்ளானதாகவோ இருக்கலாம். சொத்து சுயேச்சையானதாகவோ, உறுதியுடன் கூடியதாகவோ (எடுத்துக்காட்டு: சாகும்

வரை சொந்தமானது) இருக்கலாம்; சட்ட அடிப்படையிலானதாக இருக்கலாம்; எல்லா வகையான சொத்துக்களும் அடைமானப் பொருளாக இருக்கலாம் என்பது மட்டுமல்ல, இந்தச் சொத்தின் எந்த உரிமையும் அடைமானம் வைக்கப்படலாம். இந்த உரிமை முழுமையானதாக இருக்கலாம்; எதிர்பார்க்கப்படுவதாக இருக்கலாம், அல்லது அவ்வப்போது நேரிடுவதாக இருக்கலாம்” (தொ. 35: பக். 23-24)

இவ்வாறு சொத்து அடைமானம் செய்வது தொடர்பான பல்வேறு முறைமைகளும் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. அடைமானம் செய்வதற்கான பத்திரங்கள் உருவாக்கம், வெவ்வேறு வகையான அடைமானங்கள், சான்றொப்பம் அளிக்கும் முறைகள், பதிவு செய்யும் முறைகள், குறிப்பிட்ட சொத்தின் மீது வழக்குகள் இருந்தால், அடைமானத்தின் போது கைக்கொள்ள வேண்டிய சட்டவிதிமுறைகள் முதலிய பல விவரங்கள் குறித்த விரிவான பதிவுகள் உள்ளன. சாட்சியங்கள், மெய்ப்பித்தல் தொடர்பான நடைமுறைகள் குறித்தும் பேசப்படுகிறது.

அம்பேத்கர் மேற்குறித்த சட்டங்கள் தொடர்பான விவரணங்களைப் பெறுவதற்கு அவர் பயன்படுத்திய அடிப்படை ஆவணங்களாக பின்கண்டவை அமைகின்றன.

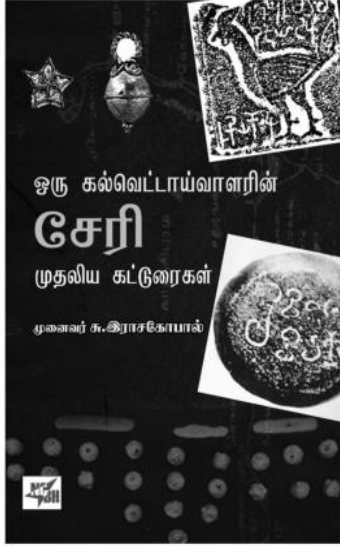
அலகாபாத் தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், கல்கத்தா தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், பம்பாய் தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், மெட்ராஸ் தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், ரங்கூன் தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், லாகூர் தொடர் இந்தியச் சட்ட அறிக்கைகள், இந்திய மேல்முறையீடுகள், சைமன்ஸ், மீசன் மற்றும் வேல்ஸ் அறிக்கைகள், சட்டம் தொடர்பான இதழ்கள் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர் சட்டங்கள் தொடர்பாகப் பேசி இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அம்பேத்கர் 1934-1937 காலங்களில் நிகழ்த்திய சட்டம் தொடர்பான விரிவுரைகள் என்பவை சட்டம் படித்த மாணவர்களுக்கு உதவியது மட்டுமன்றி, பின்னர் இந்தியச் சட்ட வரையறைகளில் அவர் ஈடுபடும்போது பெரிதும் உதவியிருக்க வேண்டும். இவ்வகையில், சட்டம் தொடர்பான விரிவுரை நிகழ்த்திய அண்ணல் அம்பேத்கர் எனும் ஆசிரியரை நாம் காணமுடிகிறது.

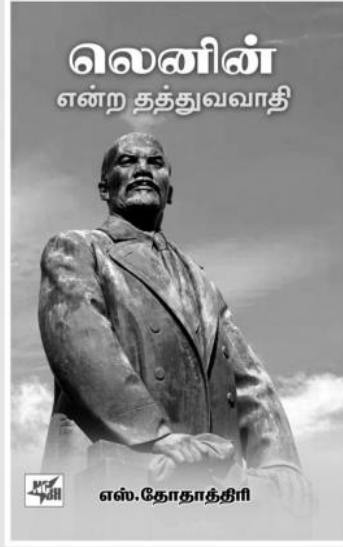
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்,
அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள் மக்கள் பதிப்பு.

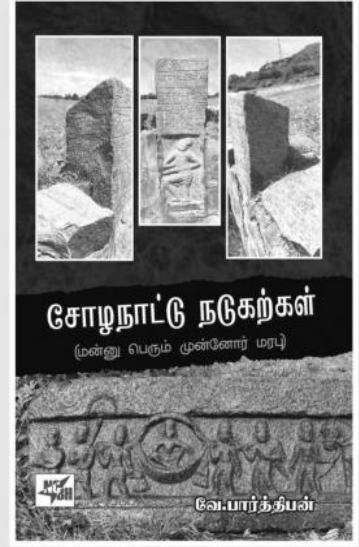
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

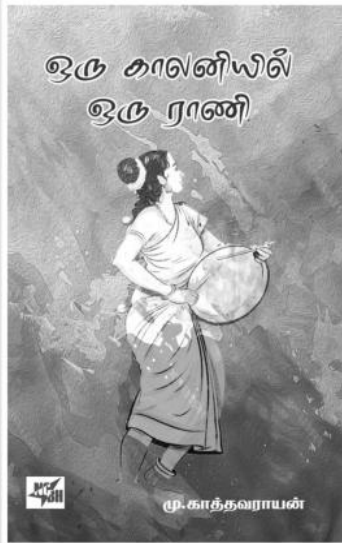
₹ 85/-

₹ 50/-

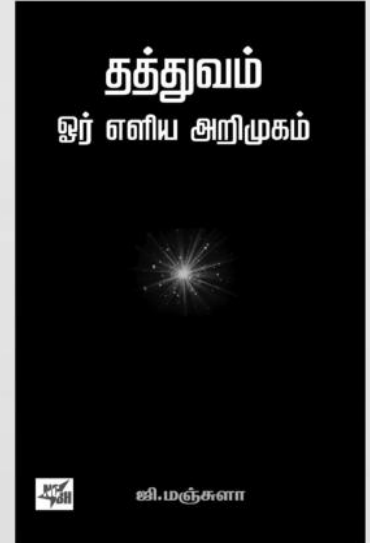
₹ 180/-

₹ 90/-

₹ 200/-

₹ 80/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,

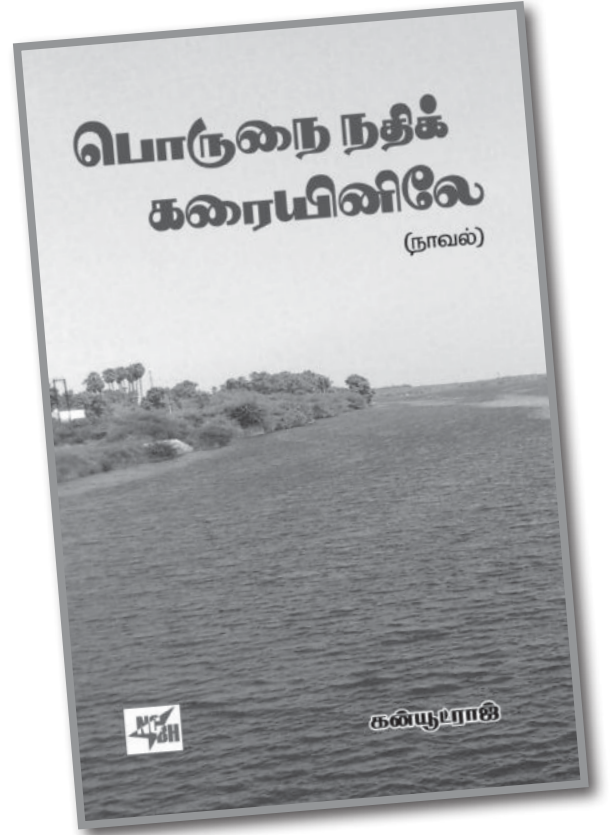
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

“ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்” என்பார்கள். திருநெல்வேலிக்கு அழகு சேர்க்கும் புண்ணிய நதியாக பொருநை நதி அமைகிறது. இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த பொருநையானது தற்போது அழகை இழந்து வருவதை உணராது இருப்பதை பொருநை நதிக்கரையினிலே என்னும் நாவல் வழியாக ஆசிரியர் கன்யூட்ராஜ் எடுத்துரைத்துள்ளார். நாவலானது பொருநைநதி தவழும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் காத்தானூர் என்னும் ஊரிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் நடைபெறும் மணற்கொள்ளையை அடிப்படையாகக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது. காத்தானூரைச் சுற்றி மேற்கிலும் வடக்கிலும் ஊரின் எல்லையாக அரவணைத்து ஓடுகிறது, தாமிரபரணி. “ட”வடிவில் ஆறு வளைந்து திரும்பும் மூலையில் அமைந்திருக்கும் காத்தபெருமாள் கோவிலின் பெயராலே இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நாவலாசிரியர் திருநெல்வேலியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது நல்லக்கண்ணு தாமிரபரணியைப் பாதுகாக்கப் போராட்டங்கள் நடத்துவதைக் கண்டு தன்னுடைய சிறு பங்களிப்பை நல்கும் வகையில் இந்நாவலை எழுதியிருப்பதாக நாவலின் முன்னுரையில் கூறியிருப்பதன் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இந்நாவல் காட்டும் சமூகப்பார்வையை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பொருநை நதிக்கரையினிலே சமூகப்பார்வை

சமூகப்பார்வை என்பது சமூக சூழ்நிலையில் மற்றவர்களின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நடத்தைகள் போன்றவற்றிற்கு மதிப்பு அளித்து செயல்படுத்துவது எனலாம். இந்நாவலில் மணற்கொள்ளைக்கு எதிராகப் போராடுவது, இயற்கை விவசாயம், வீடுகட்டும் புதிய திட்டமுறை, தாமிரபரணியைப் பாதுகாக்க இயக்கங்கள் உருவாக்குதல் போன்ற சமூகச் செயல்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் பிறந்து தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்து தமிழ்நாட்டில் கடலில் கலக்கும் சிறப்புக்குரிய வற்றாத ஜீவநதி, அழிவின் விளிம்பில் இருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள், என அபயக் குரலை எழுப்புவது போன்ற உணர்வை இந்நாவல் ஏற்படுத்துகிறது.

மன்தன் இயற்கையின் ஓர் அங்கமே

சே. ரீதிகா

முனைவர் பா.வைஞ்சிரியம்மாள்

பொருளை நதிக்கரையில் நடைபெறும் உண்மை அவலங்களைப் புனைக்கதாபாத்திரங்களின் வழியே வலியோடு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். “வேர்வை சிந்தி சேர்க்கிற காசு மிஞ்சிவிட்டால் கத்தரிக்காய் செடி போல வளரும், ஊரை ஏமாற்றி சேர்க்கிற காசு மிஞ்சிவிட்டால் மருதமரம் போல வளரும்”¹ போன்ற வரிகளில் முதலாளி-தொழிலாளி வேறுபாட்டைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

புதுஉலகை அடைய புதுப்பார்வை தேவை

நீர் இருப்பதே ஆற்றின் இலக்கணம். ஆறு அழிந்து விட்டால் அதோடு இணைந்துள்ள வாழ்வும், கலாசாரமும் அழிந்து போய்விடும். இந்த அழிவில் இருந்து உலகைக் காப்பது பொதுமக்களாகிய ஒவ்வொருவரின் கடமை என அறிந்து அதற்கான பார்வையை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். அவ்வகையில் நாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரமாக முகிலன் என்பவன் அமைகிறான். “தப்பை ஒருநாளும் தப்பால் சரி செய்துவிட முடியாது”² என்ற வாக்கினை அறமாகக் கொண்டு திகழ்பவன். செய்யாத குற்றத்திற்காக ஐந்து வருட சிறைத் தண்டனை பெற்று சிறையிலே பட்டப்படிப்புடன் சிறை அனுபவங்களையும் பெற்று பொருளை நதியில் நடைபெறும் மணற்கொள்ளையைத் தடுப்பதற்காக தன்னுடைய உயிரையே பணையம் வைத்து உண்ணாவிருதம் மேற்கொண்டு போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவன். மணற்கொள்ளையைத் தடுக்கும் போராட்டத்தில் இவனுடன் இணைந்து போராடிய தாடிக்கார அண்ணாச்சி, மனைவி வைதேகி, கோமதி, லூயிஸ், பெருமாள், குருக்கள் மாமி, வேணு போன்ற கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாக உணர்வு, வலி, தியாகம் போன்றவற்றைக் கண்முன் காட்டியுள்ளார்.

மணற்கொள்ளையும் அரசியல்வாதிகளும்

காத்தானூரிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் தீர்த்தாரப்பன் என்பவன் மணற்கொள்ளையில் ஈடுபடுகிறான். அவனைக் கொன்று அவ்விடத்திற்கு வரும் எம்.எல்.ஏ. கொழுந்துமணியால் இக்கிராமம் பல்வேறு இன்னல்களை அடைகிறது. “இந்த உலகம் மனிதனுடையது இல்லை. மனிதன் இயற்கையின் ஓர் அங்கமே. அவன் இயற்கையை சார்ந்துதான் வாழமுடியும். பூமித்தாய்க்கு என்னவெல்லாம் நிகழ்கின்றனவோ அவையனைத்தும் அவள் குழந்தைகளுக்கு நிகழாமல்லவா! இந்த வாழ்க்கை வலைக்கு எதிராக அவன் எது செய்தாலும் அவற்றை தனக்கு எதிராகவே செய்து கொள்கிறான்.”³ என்பதை உணராத சமுதாயமாக இருப்பதை

எண்ணி வருத்தமுற்ற வரிகளாக இவற்றைக் காணமுடிகிறது. பணத்தால் ஊர் வாயை அடைத்து விட முடியும் என எண்ணும் அரசியல்வாதிகளுக்கு மத்தியில் என்றும் கேள்வி கேட்கும் துணிவு இன்றி ஊர்மக்கள் அனைவரும் மனதிற்குள் போராடும் மனநிலையை எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் சூழ்நிலையைத் தெளிவுறக் காட்டியுள்ளார்.

அரசு அதிகாரிகளும் அடக்குமுறைகளும்

பொதுமக்களின் உற்ற தோழன் காவலன் என்னும் கூற்றைப் பொய்ப்பிக்கும் வகையில் இந்நாவலில் இடம்பெறும் காவலர்களும் அரசு அதிகாரிகளும் காணப்படுகின்றனர். பொதுமக்களுக்குத் தோழர்களாக இருக்கவேண்டிய இவர்கள் “நல்லது செய்கிறவன் கடவுள் இல்லை; பணம் தருபவனே கடவுள் என்று” ஊர் மக்களையும், பொதுமக்களையும் தங்களின் அடக்குமுறைகளால் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்குகின்றனர். இவர்களின் அடக்கு முறையால் வைதேகியின் கரு கலைகிறது, மூன்று மாணவர்கள் ஆற்றில் மூழ்கி இறந்து விடுகின்றனர், 15 பேர் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப்படுகின்றனர். “யூதர்களைக் கொன்றார்கள்; எதிர்க்கவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளைக் கொன்றார்கள்; ஏன் என்று கேட்கவில்லை. வேற்று நாட்டவன் என்று கொன்றார்கள்; நான் கேட்கவில்லை. என்னைக் கொல்ல வரும்போது ஏனென்று கேட்க யாருமில்லை”⁴ இந்தநிலை எப்போது வேண்டுமானாலும் தமிழ்நாட்டிற்கு நேரிடும் என்பதை ஆணித்தரமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இத்தகைய அசுரர்களுக்கு மத்தியில் மாவட்ட ஆட்சியர் சுதாகர், நீதிபதி வெங்கடாச்சாரி போன்ற நல்ல உள்ளங்களும் மக்களுக்கு உதவுவதைக் காணமுடிகிறது.

தியாகத்தின் வெளிப்பாடு

தியாகம் என்பது பிறருக்காக அல்லது குறிக்கோளுக்காக உடல், பொருள், உயிர், சுகம் போன்றவற்றைக் கொடுப்பது எனலாம். வேலுநாச்சியார், ராணிமங்கம்மாள், ஜான்சிராணி போன்ற வீரத் தமிழ்ச்சிகளின் தியாகங்கள் சுதந்திர போராட்டத்திற்கு வலுவூட்டியது போன்று இந்நாவலில் இடம்பெறும் குருக்கள் மாமியின் உயிர்த் தியாகத்தால் போராட்டம் வலுப்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. நாவலின் திருப்புமுனையாக, சாமியார் என்னும் கதாபாத்திரம் அமைகிறது. அவர் வீட்டிற்குள் முடங்கி கிடக்கும் மக்களிடம் அறிவொளி பாய்ச்சி போராட்டத்திற்கு அடித்தளம்

இடுகிறார். மேலும், இக்கதாபாத்திரத்தில் எதிர்பாராத சுவாரசியத்தை மறைத்துவைத்து இருப்பதையும் காணமுடிகிறது. “தேனீக்கள் ஓயாது உழைக்கும். தன் கூட்டிற்கு ஆபத்து வரும் போது தன் உயிரை விட்டுக் கூட்டைக் காக்கும். அதுபோல நம் தேன்கூடு இந்த ஆறு. அதற்கு இன்று ஆபத்து வந்துள்ளது. தேனீக்களாக நாம் தான் காக்கவேண்டும். அதற்கான தியாகத்தையும் செய்யவேண்டும்.”⁵ என்று பொதுமக்கள் ஒன்றுகூடி போராடுவது மக்களின் ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு தியாகியின் உயிரும் இன்னும் ஆயிரம் தியாகிகளை ஜனிக்க வைக்கும் வீரியம் கொண்டது என்பதை செந்தில், பாரதி போன்ற இளைஞர்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

முடிவுரை

நாவல் ஆசிரியரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நம்மை அதில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இந்நாவலை வாசிக்கும் போது தாமிரபரணியோடு பயணம் செய்த உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இப்போராட்டங்களில் வாசகர்களைப் பங்கு பெறச் செய்வதைப் போல உணரமுடிகிறது. மணலைக் கொள்ளை அடிப்பவர்கள்தான் குற்றவாளிகள் என்று எண்ண வேண்டாம்; அதை வாங்கும் நாமும் அக்கொள்ளையில் பங்கு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் புலப்படுத்தியுள்ளார். இயற்கை வளங்களை முன்னோர்களிடம் இருந்து பெற்ற பரிசாக கருதாமல் பிள்ளைகளிடம் இருந்து பெற்ற கடனாகக் கருதிச் செயல்பட வேண்டும். தான் வருங்கால சந்ததியினருக்கு செய்யும் நன்மை என்பதை இந்நாவல் தெளிவுப்படுத்துகிறது.

மேற்கோள்கள்

1. கன்யூட்ராஜ், பொருநை நதிக்கரையினிலே (நாவல்), ப-23
2. மேலது ப-23
3. முன்னர் கூறியது ப-120
4. மேற்கூறியது ப-186
5. மேற்சொன்னது ப-157

சே. ரீதிகா எம்.ஏ.,எம்.பி.எல்.,
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, மனோன்மணியம்
சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

நெறியாளர்: முனைவர் பா.வைரூரியம்மாள்,
உதவிப்பேராசிரியர், ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

விலை: ரூ. 550

சங்க இலக்கியம்

உடல் – மனம் – மொழி
சக்தி ஜோதி

நவீனக் கவிதைகளின் வழியாக பெண்ணியம் பேசுவதில் தனித்து நிற்கும் கவிஞர் சக்தி ஜோதி. அகப்பாடல்களில் தலைவி, கற்புடை மகளிர் என்றெல்லாம் போற்றப்படுகின்ற பெண், புறப்பாடல்களில் தலைவனின் வீரத்தையும் புகழையும் போற்றுவவளாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். அதே வேளையில், சமூகச் செயல்பாட்டிலும் பண்பாட்டிலும் பெண்ணின் பங்களிப்பு இல்லாமல் எந்த இயக்கமும் இல்லை. ஆணாதிக்கப் பண்பு, ஆண் – பெண் உறவுக்கு இடையிலான உளவியல் சிக்கல்கள், பெண்ணிய நோக்கிலான செயல்பாடுகள். அவற்றுக்கான எதிர்நடவடிக்கைகள், மொழியின் மூலமாக கருத்தேற்றம் செய்யப்பட்டு வரும் பழமை வாதங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் மிக எளிமையான நடையில் இந்த நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தாய்வழியும் ஆண் மையத் தொடக்கமும், மனித சமுதாய வரலாற்றில் பெண், இனக்குழுச் சமுதாயம், பெண் புனைவுகளும், ஆண் தெய்வங்களும், தந்தை வழிச் சமுதாயம், உடல், களவு வாழ்வில் பெண்ணுடல், பெண்ணுடல்: இருபாற் புலவர்களின் நோக்கு, சங்ககால மகளின் வீரம், ஆண் மையக் கருத்துருவாக்கம், தொல்காப்பியத்தில் கற்புசார் பண்புகள், பரத்தையரும் ஆணின் சமுதாய நிலைப்பாடும், ஆண் மொழியில் உருவாகும் பெண் மனம் உள்ளிட்ட தலைப்புகளில் நூலாசிரியர் சக்தி ஜோதி பெண்ணிய ஆய்வு செய்து எழுதியுள்ள கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்த நூல்!

தமிழின் மீதான ஆதிக்கம் பற்றிய கருத்துரை

இலா. வினசென்ட் அவர்கள் தமிழாசிரியர் பணி நிறைவு பெற்றவர்; பன்முக ஆற்றல் வாய்ந்தவர்.

"தமிழ் மீதான ஆதிக்கம்" என்ற அருமையான ஆய்வுநூலைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். ஆய்வுப் புலத்தில் ஆழங்கால்பட்ட தமிழறிஞர், பேராசிரியர், வீ.அரசு அவர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது இந்த நூல். இலா. வினசென்ட் எழுதி பாரதி புத்தகாலயம் வெளியிட்ட 'தமிழ் நிலம் மீதான ஆதிக்கம்' என்கிற இந்நூல் நான்கு கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு முனைவர் கு.கணேசன் அழகிய மதிப்புரை தந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'முதல்கட்டுரை தமிழர் கடையரோ' ?

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பாலும் குறிப்பிடும் வள்ளல்கள் எழுவர். பாரி, ஓரி, காரி, எழினி (அதியமான்), பேகன், ஆய், நள்ளி ஆகியோர், பெரும் கடையேழு வள்ளல்கள் என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அப்படியானால், முதல் ஏழு, இடையேழு வள்ளல்கள் யாவர்? என்ற வினாவுக்கு விடைகாண முயல்கிறார், ஆசிரியர் வினசென்ட். அந்த வள்ளல்களைப் பற்றி அறிய

இரவீந்திரபாரதி

முற்படும் போதுதான் அதிர்ச்சி உண்டாகிறது. அந்த முதல், இடைவள்ளுகள் என்போர் யாருமே தமிழுக்கோ, தமிழ் மண்ணுக்கோ தொடர்பே இல்லாதவர்கள். அவர்களின் பெயர்களில் ஒன்று கூடத் தமிழ்ப் பெயர் இல்லை.

வீரமாமுனிவர் தொகுத்த சதுர் அகராதியில் தொகையகராதி என்ற பகுதியில் முதல், இடை, கடை வள்ளுகளின் பெயர்கள் உள்ளதைக் கண்டறிந்து பட்டியல் இடுகிறார்.

முதலேழு வள்ளல்கள் 1.குமணன், 2.சுகரன், 3.சாகரன், 4.செம்பியன், 5.துந்துமார், 6.நளன், 7.நிருதி ஆவர். இடையேழு வள்ளல்கள் 1.அக்கிரன், 2.அந்திமான், 3.அரிச்சந்திரன், 4.கர்ணன், 5.சக்திமான், 6.சிசுபாலன் 7. தந்த விக்கிரன் ஆகியோர். கடையேழு வள்ளல்கள் 1.எழினி(அதியமான்), 2.ஓரி, 3.காரி, 4.நள்ளி, 5.பாரி, 6.பேகன், 7.மலையன் முதல் ஏழு வள்ளல்கள் என்போர். இவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலோ, தமிழக மக்கள் வரலாற்றிலோ, மன்னர் பரம்பரையிலோ இடம்பெறவில்லை. ஏனெனில், சதுர் அகராதி (கி.பி.1732), இதற்கு முந்தைய பிங்கல நிகண்டு(10ஆம்.நூ.ஆ), சூடாமணி நிகண்டு ஆசிரிய நிகண்டு முதலியவற்றிலும், இதற்குப் பிந்தைய அபிதான சிந்தாமணி (1900) யிலும் இந்த முதல், இடை வள்ளல்களை முன்வைத்து இவர்கள் முற்பட்டவர்கள் என்றும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் பச்சைத்தமிழ் வள்ளல்களைப் பின்னால் வைத்து கடையேழு வள்ளல்கள் என்றும் குறிப்பிடும் போக்கைக் கண்டறிந்து முன்வைக்கிறது முதல் கட்டுரை. இதிலிருந்து பல்வேறு சான்றுகள் மூலம் வடமொழி தமிழ் மீது ஆதிக்கம் செய்வதை அம்பலப்படுத்துகிறது முதல் கட்டுரை.

இந்த முதல், இடை வள்ளல்கள் எனப்படுவோர் வடமொழி சார்ந்த புராண, இதிகாசங்கள் அவற்றைப் பின்பற்றிய வழி நூல்கள் குறிப்பிடுவதைச் சான்றுகளோடு நிறுவி வடமொழி இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் வள்ளல்களை முன்னவர்கள், பிந்தியவர்கள், கடையர்கள் என்பதை நிறுவும் அரசியலை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தும் இலா.வின்சென்ட் அவர்களின் ஆய்வுப்பாங்கும் நேர்மையும் உண்மையும் மனங்கொள்ளத் தக்கவை; பாராட்டுதலுக் குரியவை.

அடுத்த இரண்டாவது கட்டுரை நூலின் தலைப்பான 'தமிழ் மீதான ஆதிக்கம்' என்ற கட்டுரை. இந்நூலில் உள்ள சிறந்த கட்டுரைகளில் இதுவும் ஒன்று.

சங்க இலக்கியங்களான பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வெளிவராத மறைக்கப்பட்ட இடைக்காலத்தில், தமிழ் மிகவும் அவல நிலையை அடைந்திருந்தது. "தமிழுக்குத் தனித்த அடையாளம் எதுவுமில்லை. அது வடமொழியான சமஸ்கிருத செல்வாக்கு பெற்றதே சமஸ்கிருதமே முதன்மைச் சிறப்புடைய மொழி. எல்லா மொழிகளுக்கும் அதுவே தாய்மொழி. தமிழ்மொழி, சமஸ்கிருதத் தொடர்பினாலாயே சிறப்பு பெற்றது" என்ற கருத்து ஆரியர்களான பிராமணர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. சைவமும் வைணவமும் எழுச்சிபெற்றபோது தமிழை முதன்மைப்படுத்தி திவ்வியப்பிரபந்தம் முதலிய பக்திப் பாசரங்கள் இயற்றப்பட்டாலும் அப்பாடல்களிலும் தமிழ் பாராட்டப்பட்டதோடு அதற்கு நிகராகச் சமஸ்கிருதமும் சேர்த்தே புகழ்ந்து பாடப்பட்டது.

அக்காலப் பகுதியில் தோன்றிய 96 வகைப் பிரபந்தங்கள் என்கிற சிற்றிலக்கியங்கள் வடமொழி மரபையொட்டியே இயற்றப்பட்டன. வருணப் பாகுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடல்கள் புனையப்பட்டன.

எடுத்துக்காட்டாக, வெண்பாப்பாட்டியல் ஒரு நூலின் முதல்சீர் அமைவதற்கான விதிகளைக் கூறும்போது நூலின் தலைவனுடைய சாதி, நட்சத்திரம் முதலியவற்றைக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றாற் போல் முதல் சீரை அமைக்க வேண்டும் என்கிறது.

முத்து வீரியம் என்னும் பாட்டியல் நூலோ கலம்பக இலக்கணம் கூறுங்கால் இந்தச் சாதிக்கு இத்தனைப் பாக்கள் என்று வரையறுக்கிறது.

"தேவர்க்கு நூறு, அந்தணர்க்கு ஐந்தொழித்தல் அரசர்க்குத் தொண்ணூறு ஐம்பது வைசியர்க்கு ஆறெந்து எம்மனார் கற்று உணர்ந்தாரே".

கலம்பகம் தேவர் (வானவர்) மீது பாடினால் 100 பாடல்கள்; அந்தணராயின் 95 பாடல்கள்; அரசராயின் 90 பாடல்கள்; வைசியராயின் 50 பாடல்கள்; சூத்திரராயின் 30 பாடல்கள் என வருணப் படிநிலைக்கேற்ப படிப்படியாகப் பாடல்கள் குறைந்துகொண்டே வருவதைப் பார்க்கலாம். இதையே தொன்னூல் விளக்கம் போன்ற பிற பாட்டியல் நூல்களும் கூறுகின்றன. மேலும் பிங்கல நிகண்டு போன்ற இலக்கணநூல்களும் தமிழைக் காட்டிலும் சமஸ்கிருதத்தையே முதன்மைப்படுத்துகின்றன. இக்கட்டுரை முன் வைக்கும் ஒரு பட்டியலைப் பார்ப்போம். சங்க காலத்தில் 500 தமிழ்ச் சொற்களிடையே இரண்டு வட

சொற்கள் கலந்திருந்தன. கி.பி.1000த்தில் 100 தமிழ்ச் சொற்களிடையே 30 வட சொற்கள் கலந்திருந்தன. கி.பி.1700 இல் 100 தமிழ்ச் சொற்களிடையே 50 வட சொற்கள் கலந்திருந்தன. கி.பி 1900 ஆண்டுகளில் 100 தமிழ்ச் சொற்களிடையே 60 வட சொற்களுக்கு மேல் கலந்திருந்தன. தமிழ் அழிந்து போகும் நிலைக்கு எழுத்திலும் பேச்சிலும் சமஸ்கிருத ஆதிக்கம் வளர்ந்தது. இச்சூழலில்தான் இதனை எதிர்த்து தமிழ்மீது பற்று கொண்டு தனித்தமிழ்இயக்கம் தோன்றுகின்ற வரலாற்றுத் தேவை ஏற்பட்டது என்பதனைக் கட்டுரை ஆசிரியர் காத்திரத்துடன் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. ஓலையில் செய்யுள் எழுதும் போது கூட பிராமணருக்கு 24 விரல் அளவு, அரசருக்கு 20 விரல் அளவு, வணிகருக்கு 16 விரல் அளவு, சூத்திரருக்கு ஒரு சான் அளவு என்று நவநீதப் பாட்டியல் குறிப்பிடுவதை எடுத்துக்காட்டி தமிழ்மீதான வட மொழியின் ஆதிக்கத்தை ஆசிரியர் வினசென்ட் அம்பலப்படுத்துகிறார். 19ஆவது நூற்றாண்டிலும் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சாமிநாதர் இலங்கை வை.தாமோதரனார் போன்றோர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கண்டெடுத்த பின் தான் தமிழ் வரலாற்றுச் சிறப்பு புலப்பட்டது தமிழ்மீதான சமஸ்கிருத ஆதிக்கம் அழுத்திக் கொண்டிருந்ததைச் சிறப்பாக முன்வைக்கிறார், இலா.வினசென்ட். அடுத்து மூன்றாவது கட்டுரை தொல்காப்பியரும் நான்கு வருணங்களும்' என்ற கட்டுரை. இது பற்றி அணிந்துரையில் பேரா.வீ.அரசு அவர்களின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"தொல்காப்பியம் எனும் பிரதி பொ.ஆ.மு.100 முதல் பொ.ஆ.600 வரையிலான தொடர்ச்சியான தமிழ்ப் புலமை மரபின் தொகுப்பு ஆகும். ஏறக்குறைய எழுநூறு ஆண்டுகளின் தொடர் உரையாடலான அது பொ.ஆ.600 இல் நிலைபேறு கொண்டது. அதற்கு ஓர் ஆசிரியர் என்று அணுகும் பார்வை சரி அன்று; அது ஒரு மரபு சார்ந்த உருவாக்கம். இக்கருத்துக்குச் சான்றாக பேரா.வீ.அரசு அவர்கள் பேரா.தெ.பொ.மீ. பேரா.கா.சிவத்தம்பி, பேரா.கமில்சுவலபில் ஆகியோரது கருத்துகளும் ஒத்துப் போவதாகச் சான்று காட்டி நிறுவுகிறார். இது நிற்க, நமது ஆசிரியர் தொல்காப்பியத்தின் ஆசிரியர் ஒருவரே என்ற கருத்தில் தொல்காப்பியத்தை முழுமையாக ஆய்வு செய்து தொல்காப்பியர் கூறும் அந்தணர் அரசர், வணிகர் வேளாளர் என்ற நான்கு வருணங்களாகக் கொண்டு, அந்தணர், அரசர், முதலியோர் பற்றி தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் விவரணைகளை

அடிப்படையாக வைத்து வருணக் கோட்பாட்டைத் தொல்காப்பியர் தனது நூலில் முன்வைக்கிறார் என்ற பார்வையோடு அணுகுகிறார்.

இவருடைய ஆய்வு முறை இந்த நூலை (தொல்காப்பியத்தை) முழுப்பிரதியாகக் கொண்டு, தொல்காப்பியர் ஒருவரே இதன் ஆசிரியர் என்ற கருத்து நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது சரியாகவே படுகிறது. திறமையாக தர்க்கரீதியாக நால்வருணைக் கோட்பாட்டை நிறுவுகிறார்.

தொல்காப்பியர் கூறும் நான்கு படிநிலைகள் வைதீக மரபு முன்வைக்கும் வருணக் கோட்பாடுதானா என்கிற கேள்வியும் எழாமல் இல்லை. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியலில் மரம், செடி, கொடி, விலங்குகள் பற்றிக் கூறி வரும்போது தொடர்பேயில்லாமல் அந்தணர், அரசர், வணிகர் (வைசியர்), வேளாளர் பற்றிய விவரம் கூறப்படுகிறது. (எ-டு) அந்தணர் பற்றி சூத்திரம் 621 கூறுகிறது.

நூ லே க ர க ம் , மு க் கே கால் , மணையே ஆயும் காலை அந்தணர்க்குரிய அந்தணர்க்குரியன மார்பில் அணியும் முப்புரிநூலும், கையில் கொள்ளும் கமண்டலமும் தண்டு எனப்படும் முக்கோலும் ஆகும் என்கிறது.

இவ்வாறே சூத்திரம் 621 முதல் 635 வரை அரசர், வணிகர் (வைசிகன்), வேளாளர் பற்றிக் கூறிவிட்டு 636ஆவது சூத்திரம் மீண்டும் 'புல்' பற்றிப் பேசுகிறது. பேரா.கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் 621 முதல் 635 வரையிலான சூத்திரங்கள் இடைச் செருகல் என்கிறார். எனினும், இக்கருத்துகள் தொல்காப்பிய நூலில் வருவதால் இதை வைத்து இலா. வினசென்ட் திறமையாக ஆய்வு செய்திருக்கிறார்.

அ டு த் து நான்காவது கட்டுரை "எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் சங்க இலக்கியமா?" என்ற கட்டுரை. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்க சிறப்பான கட்டுரை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைக்கு சங்க இலக்கியம் என்று சொல்லப்படுவது பத்துப் பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் ஆகும். உண்மையில், சங்கம் என்ற ஒன்று இருந்ததா? முதல், இடை, கடை என முச்சங்கங்கள் இருந்தன எனவும், முதல் இடைச் சங்ககால நூல்கள் இயற்கைப் பேரிடரால்

கடல்கோளால் அழிந்துவிட்டன எனவும், நமக்குக் கிடைத்துள்ள பத்துப் பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் கடைச் சங்க கால நூல்களாகும் என்றும் வரலாறு கட்டமைக்கப்படுகிறது. புலவர்கள் அரசவையிலும் பல மன்றங்களிலும் கூடி விவாதிப்பார்கள்; நூல்களை அரங்கேற்றம் செய்வார்கள். அவை குழு, கூட்டு, அவையம் என்றே சுட்டப்பட்டுள்ளன. சங்கம் என்ற சொல் மேல்கணக்கு நூல்கள் எதிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. கி.பி. 470 இல் வச்சிரநந்தி என்பார் மதுரையில் 'திரிமிளச் சங்கம்' நிறுவினார். இதுவே சங்கம் என்ற பெயரிலான முதல் அமைப்பு. கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் இறையனார் களவியல் உரை தான் பயன்படுத்தியது. இது புலவர், அறிஞர், மக்கள் மத்தியில் புழக்கத்தில் வந்து விட்டதேயன்றி உண்மையில் சங்கம் என்றும் சங்க காலம் என்றும் எதுவும் இல்லை என்பதை இலா.வின்சென்ட் அவர்கள் தனது இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை மூலம் நிறுவுகிறார்.

இதன் தர்க்கபூர்வமான முன்வைப்பை யாரும் நிராகரிக்க இயலாது. அதற்கான வலுவான, சான்றுகளை முன்வைத்து நிறுவுகிறார். இது முற்றிலும் உயர்வு நவீனசியாகப் புனைந்துரைக்கப்பட்டது என்பதற்கு அவர் விரிவாக வைத்த சங்க நூற்பட்டியலிலிருந்து ஓர் எடுத்துக்காட்டு முதற்சங்கம் நிறுவப்பட்ட இடம் மதுரை (கடல்கொண்டது) நிறுவிய மன்னன் சாய்சிவைமுதி சங்கம் புரந்தோர் கடுங்கோன் ஈறாக 89 பேர். சங்க முதன்மைப்புலவர் அகத்தியர், திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக்கடவுள் (சிவபெருமான்) குன்றெறிந்த முருகவேள், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர், குபேரன் உட்பட்ட 4449 ஆண்டுகள். இத்தனை ஆண்டுகள் ஒருவர் உயிர் வாழ முடியுமா? இது ஒன்றே போதும் - இது ஒரு புனைவு என்பதற்கு.

இக்கட்டுரை இறையனார் களவியல் நூல் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்து பழந்தமிழ் இலக்கியம் தோன்றி வெகு காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய இந்நூல் ஆரியசெல்வாக்குக்குட்பட்டு இருந்ததையும், அக்காலத்தில் வைதீக மரபின் ஆதிக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் விரிவாக ஆய்வு செய்து தமிழ் நிலத்தில் தமிழர்களே, தமிழ்ப்புலவர்களே எவ்வாறு வடமொழி மோகத்திற்காட்பட்டு வீறிழந்து போயினர் என்பதைப் பல்வேறு ஆதாரங்களுடன் நிறுவி தமிழ் மீதான ஆதிக்கம் இன்றும் தொடர்வதைச் சுட்டிக்காட்டி, இவ் வாதிக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும்

என்பதையும், அதற்கான பல்வேறு ஆகழாய்வு முடிவுகள் கீழடி, ஆதிச்சநல்லூர் போன்றவற்றின் ஆய்வுகள் வெளிப்பட வேண்டும் எனவும் அப்போது வடமொழி ஆதிக்கம் இல்லாமல் போவதோடு வடமொழித் தொடர்பின்றியே தமிழ் இலக்கியம் இயங்கியது, இயங்கிவருகிறது என்பதையும் ஆய்வுலகில் நிலைநிறுத்த முடியும் என்று வலுவான ஆதாரங்களுடன் நிறுவுகிறது. நான்கு கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந்த நூல், தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் ஆதிக்கசக்தியாக செயல்பட்டு வந்த வைதீகம் எனப்படும் பார்ப்பனிய மதத்தின் பண்பாட்டு நடவடிக்கையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவும் அரிய ஆவணமாக அமைகிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்.

FORM - IV

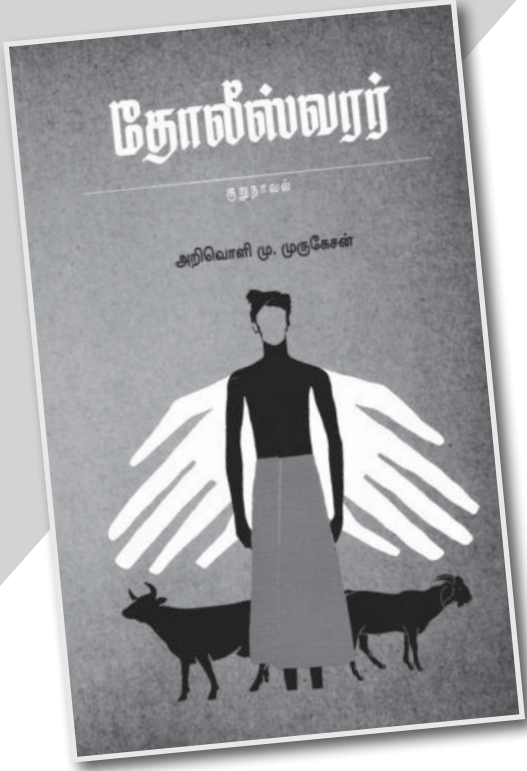
Statement about ownership and other particulars about newspaper New Centurian Ungal Noolagam to be published in the first issue every year after the last day March.

1. Place of Publication : Chennai
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : A.Sivakumar
Nationality : Indian
Address : Pavai Printers (P) Ltd.,
16(142), Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
4. Publisher's Name : Shanmugam Saravanan
Nationality : Indian
Address : New Century's Readers Sangam,
16 (142), Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
5. Editor's Name : T.Stalin Gunasekaran
Nationality : Indian
Address : 16 (142), Jani Jhan khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
6. Names and addresses of individuals those who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.

I, Shanmugam Saravanan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Shanmugam Saravanan)

Signature of Publisher

தோலீஸ்வரர் டிரகியில் கட்டமைந்துள்ள சமூகமும் வெளியும்

தான் கட்டமைக்கும் சமூக வெளியிலிருந்து சிலரை வெளியேற்றும் பணியினை அதிகார அமைப்புகள் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கின்றன. தன்னிலிருந்து வேறுபட்ட கருப்பொருட்களைப் புழங்குகின்ற சமூக மக்களை அதிகாரம் ஒதுக்குகிறது. அவை தெய்வங்கள், இசைகள், உணவுகள், உடைகள், விலங்குகள், தொழில்கள் அடிப்படையில் அமைகின்றன. சமத்துவமற்ற சமூகக் கட்டமைப்பில் ஓர் உடலானது தனது இடத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்வதன் மூலமே சமூக மதிப்பு என்கிற அளவையே பெறுகிறது. “மக்கள் புழங்குகின்ற பொருட்களில் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தும், தனக்கு உவப்பற்ற புழங்கு பொருட்களைத் தன்னுடைய புழங்கு வெளிக்குள் சில விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு அனுமதித்தும் சில விதிமுறைகளுக்கு உட்படுத்தப்படாமலே ஒதுக்குதலினூடாகவுமே இந்திய சமூகங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் பயன்படுத்துகின்ற புழங்கு பொருட்கள் இயற்கையானவை அல்ல, அவை திட்டமிட்டு செயற்கையாக சாதியப் பண்பாடுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டவை” (2024: ப.175). வர்ணாசிரமத்திற்குள் உள்ளடங்கிய இச்சாதியப் பண்பாடுகள்தான் வைதீகம் என்ற கருத்தாக்கத்தை உற்பத்தி செய்து, சமயம் என்ற நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட பெருவெளியை உருவாக்குகின்றன.

வசந்தகுமார் ஜீ

இவ்வைதீக சமயப் பெருவெளியானது குறிப்பிட்ட பால், சாதிதில் பிறந்த உடல்களை ஒதுக்குதல் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெருந்தெய்வத்தை முதன்மையாகக் கொண்ட ஊரமைப்பில் பிராமணர்கள் மையமாகவும், பிற சூத்திரர்கள் மையத்திற்கு அடுத்த வெளியேயும், ஒடுக்கப்பட்டோர் ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமான வெளியிலும் தள்ளப்படுகின்ற ஊரின் அமைப்பைக் காண முடிகின்றது.

இந்நிலையில் தான், அறிவொளி மு. முருகேசன் எழுதிய *தோலீஸ்வரர்* எனும் குறுநாவலானது இறந்த தனிநபர் உடல் எவ்வாறு நாட்டார் தெய்வ வழிபாடாக மாற்றப்படுகிறது, பின் அதனைப் பார்ப்பனியம் எப்படி மேல்நிலையாக்கம் செய்து பெருந்தெய்வ வழிபாடாக மாற்றம் செய்கிறது என்பதனை விவரிக்கிறது. இந்நாவலில் பயணப்படும் கதாபாத்திரங்கள் வழியாக, இந்நாவலில் கட்டமைந்துள்ள சமூகக் கட்டமைப்பை ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தனி நபர் உடலை வழிபாட்டு உடலாக மாற்றுதல்

தமிழ்ச்சமூக மரபானது இறந்த தனிநபர் உடலை வழிபாட்டு உடலாக மாற்றும் செயலென்பது பண்டைய காலத்திலிருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதைத் தோல் இலக்கியங்கள், மற்றும் தோல்லியல் தரவுகளின் அடிப்படையில் அவதானிக்கலாம். சமூக அமைப்பிற்குள் ஓர் உடல் தனக்கான இடத்தையோ, அடையாளத்தையோ ஏதோ ஒரு வகையில் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுதலினூடாக இறந்த உடலானது தெய்வ நிலைக்குத் தன்னை மறு உற்பத்தி செய்து கொள்கின்றது.

தோலீஸ்வரர் நாவலிலும் வேட்டைமுனி குடும்பம் பின் மருவி வெட்டுமுனி குடும்பம் என பெயர்பெற்றது. தொடக்கத்தில் புயல்மாரி என்ற காரணப்பெயர் பொசுமாரி என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் காலப்போக்கில் அதுவும் மறைந்து அவர் செய்கின்ற தோலினை வாங்கி விற்கும் தொழிலின் அடிப்படையில் தோல் கிழவன் என்றும் அவருக்குப் பெயராக அமைந்துள்ளது.

இங்கு ஓர் உடலை வழிபாட்டு உடலாக மாற்றுவதற்கு நடுகல் வழிபாடு என்பது பின்பற்றப்படுகிறது. போரில் வீரமரணம் அடைந்தவருக்கு, ஊர் காத்து இறந்தவருக்கு, பிறருக்காக உயிர் நீத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இறந்த தனிநபருக்கு நடுகல் நட்டு வழிபடும் செய்திகளைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் வழியாகக் காண முடிகின்றது.

அதன் தொடர்ச்சியாகக் காலனிய காலக்கட்டத்தில், சுதந்திர போராட்டத்திற்குத் தலைமையேற்று நடத்திய நபர்கள் மரணம் அடைந்தால் அவர்களை உருவ வழிபாடாகவும், சாதி மறுத்து காதல் செய்த காதலர்களை ஆணவக் கொலை செய்து அவர்களைத் தெய்வமாகவும் மாற்றி வழிபடும் மரபு என்பது இறந்த தனிநபரை இச்சமூகத்திற்கான தெய்வ உடலாக மாற்றி வழிபடும் மரபினை நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளினூடாகக் காண முடிகின்றது.

இந்நாவலிலும் நூற்றிப்பதினேழு வயதைக் கொண்ட தோல் கிழவன் தோல் சார்ந்த தொழில் செய்பவராக இருக்கிறார். ஊரின் கால்வாசி நிலம் அவருடைய கடின உழைப்பால் வந்தது. அதுமட்டுமின்றி, எட்டு ஆண் பிள்ளைகள், நான்கு பெண் பிள்ளைகள் என மொத்தம் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களது குடும்ப வாழ்வியல், பொருளாதார நிலையில் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருப்பதால் தோல் கிழவனின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தோல் கிழவன் இறந்தவுடன் அவரை தெய்வ நிலைக்கு மாற்றும் சூழலை உருவாக்கி இருப்பதைப் பிரதியில் காண முடிகிறது.

இங்கு மனித உடலானது குடும்பம், பொருளாதாரம், தியாகம், சமூகம் சார்ந்த விடயங்களில் பங்களிப்பு செய்திருந்தால் மட்டுமே தெய்வ நிலைக்கு மாற்றப்பட்டு சமயவெளிக்குள் இயங்கக் கூடிய உடலாக இச்சமூகம் மாற்றும் என்பதைத் தோல் கிழவன் கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக அவதானிக்க முடிகின்றது. தனிநபர் உடலானது சமூக உடலாகவும், பண்பாட்டு உடலாகவும் கட்டமைக்கப்படுவதோடன்றி இறந்த உடலைத் தெய்வ உடலாக மாற்றும் சமூகப் போக்கையும் காண முடிகிறது.

புழங்கு பொருட்களுக்கான வெளி

பண்பாட்டினைப் பொருள்சார் பண்பாடு (Material Culture), பொருள்சாராப் பண்பாடு (Non-Material Culture) என மானுடவியலாளர்கள் வகைப்படுத்துவர். மக்கள், தங்கள் தேவைகளுக்காக உருவாக்கும் அனைத்துப் பொருட்களும் பொருள்சார் பண்பாட்டினுள் அடங்கும். பொருள் வடிவம் பெறாத அனைத்துக் கூறுகளும் பொருள்சாராப் பண்பாட்டில் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றில், 'புழங்குபொருட்கள் அனைத்தும் அடையாளப்படுத்துவனாக விளங்குகின்றன. புழங்கு என்பது பயன்படுத்துதல்; மக்கள் தங்கள் அன்றாடத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிற பொருட்கள் புழங்குபொருட்கள் ஆகின்றன. மக்கள் புழங்குகின்ற பொருட்களின் தன்மைகளைக் கொண்டு ஒரு சமூகத்தின் வளமையையும்,

உற்பத்தித் திறனையும் அடையாளம் கொள்ள முடியும். புழங்கு பொருட்கள் என்பது உணவு, வேளாண், கைவினை, தொழில் என பல புழங்கு பொருட்கள் சார்ந்த வகைகள் இருப்பினும். இந்நாவலில் தொழில் சார்ந்த புழங்கு பொருட்கள் மற்றும் வைதீகம் × அவைதீகம் சார்ந்த புழங்கு பொருட்களைக் காணலாம். இங்கு தோல் கிழவனின் தொழில் என்பது தினமும் கிடைக்கின்ற ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல்களை வாங்கி அதை முறையாக, சாம்பல் வைத்துத் தேய்த்துப் பதப்படுத்தி சந்தையில் விற்கும் தொழிலைச் செய்வது. இங்கு தோல் கிழவன் தன் தொழிலுக்கு அன்றாடம் பயன்படுத்தும் புழங்கு பொருட்களாக ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல் தோல் முதன்மையான புழங்கு பொருட்களாகவும், உப்பு, சாம்பல் என்பவை துணைமைப் புழங்கு பொருட்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இங்கு வைதீகம் × அவைதீகம் சார்ந்த புழங்கு பொருட்கள் என்பது முன்னோர் வழிபாடு × வைதீக வழிபாடு என்ற இணைமுரண்களில் காண முடிகின்றது. இங்கு தோல் கிழவன் இறந்தவுடன் அவரை முன்னோர் வழிபாட்டில் வைத்து வழிபடும் போது “அவருக்குப் பிடித்தமான சைவ உணவுகளாகக் காய், பழங்கள், தயிர், பால் போன்ற பொருட்களும், நண்டு, நத்தை, அயிரை மீன், கருவாடு போன்ற அசைவப் பொருட்களும், மேலும் அவருக்குப் பிடித்த மற்றும் தினமும் பயன்படுத்திய சுருட்டு, செப்புக்காப்பு, காலணிகள், கைத்தடி, வெற்றிலைப்பாக்கு போன்ற பொருட்களையும் அவர் சமாதியில் படையலாக வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டது(12). ஆனால் வைதீக வெளியில் அவருக்கு முன்னோர் வழிபாட்டில் பயன்படுத்திய புழங்கு பொருட்கள் அனைத்தும் ஆகம விதிகளின் அடிப்படையில் மறுக்கப்படுகின்றன. இதில் முன்னோர் வழிபாட்டுக்கான புழங்கு பொருட்கள் வெளி என்பது பொருள்சார் வழிபாடாகவும் (material), வைதீக வழிபாட்டுக்கான புழங்கு பொருட்கள் வெளி என்பது பொருள்சாரா வழிபாடாகவும் (Non- Material) இருப்பதை இப்பிரதியில் காண முடிகின்றது. முன்னோர் வழிபாட்டு வெளி என்பது பொருளை மையமிட்டதாகவும், வைதீக வழிபாட்டு வெளி என்பது ஆகம விதிகள் எனும் கருத்தை மையமிட்டதாகவும் இருக்கின்றது; பொருள் முதல்வாதம் × கருத்து முதல்வாதம் எனும் இணை முரண்களில் இயங்குவதாக அமைந்துள்ளது.

வைதீக வெளி × அவைதீக வெளி

இங்கு ஒடுக்குதல், ஒதுக்குதல் என்பவை இந்திய சமூகத்தைப் பிடித்திருக்கும் ஒரு சமூக உளவியல் நோயாகும். இவை குறிப்பிட்ட பால், சாதியில் பிறந்த உடல்களைத் தீட்டு

எனக் கருதி ஒடுக்குகிறது. இங்கு வர்ணாசிரமக் கட்டமைப்பினூடாக பெருந்தெய்வ வைதீக நெறி செயல்படுகின்றது. நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு என்பது எந்த வேத ஆகம விதிக்கும் உட்படாமல் முன்னோர்கள் சொன்ன வழியில் நடக்கின்ற வழிபாட்டு முறையாகும். வைதீகக் கடவுளுக்கு எதிர் நிலையில் நாட்டார் தெய்வங்கள் அமைகின்றன. நாட்டார் தெய்வங்களின் கோயிலமைப்பு, வழிபாட்டு முறை வைதீக முறைகளிலிருந்து வேறுபட்டு அமைவன. “நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு பல நிலைகளைக் கொண்டதாக நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அவை நடுகல் தெய்வம், ஊர் தெய்வம், குல தெய்வம், இனத் தெய்வம், சமாதி தெய்வமாகும்” (2014.ப.18).

இங்கு தோல் கிழவனுக்கு சமாதி கட்டப்பட்டு, இச்சமாதியைத் தோல் கிழவனின் வாரிசுகள் வணங்கும் குடும்ப தெய்வமாக மட்டும் வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் தோல் கிழவனின் ஆறாவது மகள் ஆராயியிக்குப் பல வருடங்கள் குழந்தைப்பேறு இன்மையால் இச்சமூகத்தின் புறக்கணிப்பு, மலடி என்கிற வசைச்சொல் போன்றவற்றால் வருத்தம் அடைந்திருந்தவள் இறந்து அப்பாவான தோல் சாமியை வணங்கி குழந்தை வரம் பெற்றதால், ஊர் மக்கள் மத்தியில் தோல் கிழவன் குடும்ப தெய்வத்திலிருந்து ஊர் தெய்வ வழிபாட்டுக்கு ஊர் மக்களால் மாற்றம் பெறுகின்றது.

நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டில் பறை, தவில், பம்பை, உறுமி போன்ற இசைக் கருவிகளை இசைத்தவுடன் தெய்வத்தின் ஆற்றல் என்பது சாதாரண மனித உடலுக்குள் உறைந்து அம்மனிதர் துடிப்புடன் கையில் ஆயுதங்களை ஏந்தி ஆடுவர். விலங்குகளை இரத்தப் பலியிடுதல் என்பது நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளில் முதன்மையான நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நாவலிலும் தெய்வமாக இருக்கின்ற தோல் சாமியின் ஆற்றல் தனது மூத்த மகனான அய்யனாரின் மேல் உறைந்து சாமியாடி ஊர் மக்கள் அனைவருக்கும் குறி சொல்லும் விதமாகவும், வரம் கேட்பவர்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் விதமாகவும் அமைகிறது. அய்யனார் சாமியாடி பல ஆடுகளைத் தோல் சாமிக்குப் பலியிடுதல் என்பது முப்பது வருடங்களாகத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வாகும்.

குருக்கள் என்பவரின் கனவில் தோல்சாமி, தோல் சித்தர் வந்ததாகவும் எனக்கு பெரிய கோயில் கட்ட வேண்டுமென தோல்சாமி சொன்னதாக ஊர் மக்கள் கூட்டத்தில் சொல்கின்றார். அக்கருத்திற்கு ஊர் மக்கள் மற்றும் தோல் கிழவனின் குடும்பமும் சம்மதம் தெரிவிக்கின்றனர். கோயில் கட்ட தோல் கிழவன் உழைத்து வாங்கிய நிலம் பறிக்கப்பட்டு,

ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்டு கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், நவ கிரகங்கள், சூரிய கடவுள், பல தெய்வ சிலைகள் என புதிய சாமிகள் நிறுவப்படுகின்றன. பழைய வழிபாட்டில் தோல் சாமியின் காலணிகள் அகற்றப்பட்டு கல்லில் செதுக்கப்பட்ட இரு பாத அணிகள் புதிதாக வைக்கப்பட்டன. குழந்தைப் பெற்றமைக்கு ஆராயி அடித்துத் தந்த வெட்டரிவாரும் குருக்கள், அம்பலக்காரரால் திட்டமிட்டு அகற்றப்பட்டன.

நாட்டார் வழிபாட்டு மரபில் தோல் கிழவன் தோல்சாமி, புயல்மாரி சாமி, மாரியாயி உடனுறை தெய்வம் எனப் பெயர் சூட்டி அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் 'பெருந்தெய்வ வெளியில் தோல் சாமியின் பெயர் 'ஸ்ரீ மங்களாம்பிகை உடனுறை, ஸ்ரீ தோலீஸ்வர சுவாமி திருக்கோயில்' என சமஸ்கிருத அடைமொழியுடன் வைதீகக் கடவுளான ஈஸ்வரன் பெயரும் வைதீக முறைப்படி பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது' (44). தோல் சாமியின் அரிவாள் கோயில் குருக்கள் மற்றும் அம்பலக்காரரின் திட்டமிட்ட சதியால் கருவறையிலிருந்து அகற்றப்பட்டது. "கோயில் குடமுழுக்கன்று குருக்கள் அம்பலக்காரருக்குத் தெரியாமலே ஒரு சிறிய அண்டாவைக் குப்புறக் கவித்து அதில் கரி பூசி மூன்று பட்டைகளை அடித்தார். அதில் ஒரு மாலையைப் போட்டார்" (45). இதன்மூலம் நாட்டார் வழிபாட்டின் கடைசி எச்சமாக இருந்த அரிவாளும் கருவறையில் இருந்து பிராமணியத்தால் வெளியேற்றப்பட்டதைக் காண முடிகின்றது.

மேற்காண் கூற்றுகளை நோக்குகையில், நாட்டார் வழிபாட்டு வெளியில் பின்பற்றப்பட்ட பறை, உறுமி இசைப்பது, ஆயுதம் ஏந்தி ஆடுவது, பலியிடுதல், குறிகேட்டல், வரம் கொடுத்தல் ஆகிய நிகழ்வுகள் மற்றும் புழங்கு பொருட்கள் அனைத்தும் ஆகம விதிகளின்படி புறக்கணிக்கப்பட்டு புதிய வழிபாட்டு வெளியாக வைதீக வெளி கட்டமைக்கப்படுகிறது.

இங்கு கோவில் என்பது அதிகார வர்க்கம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் மையமாக இருப்பதால், சமூக மற்றும் பொருளாதார அதிகாரம் கொண்ட ஆதிக்க சக்திகள் கோவிலைக் கைப்பற்றுகின்றன. அதற்குக் குடும்பத்தின் உட்பூசலை எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள், பின்னர் வருவாய் பெருகுவதைக் கண்டு பிராமணியம் முன்னோர் வழிபாட்டு வெளியை அழித்து வைதீக வழிபாட்டு வெளியாக எவ்வாறு மேல்நிலையாக்கம் செய்து அதை எவ்வாறு தனதாக்கிக் கொள்கிறது என்பதை நாவலில் இயங்குகின்ற கதாபாத்திரங்கள் மற்றும் சமூக இயக்கங்களினூடாக அவதானிக்க முடிகின்றது. வைதீக வெளி × அவைதீக வெளி

எனும் இணை முரண்களில் வழிபாட்டு வெளி இயங்குவதைக் காணலாம். வைதீக வெளியில் சாதியமும் வர்ண அமைப்பும் தன்னை ஏதோ ஒரு வகையில் மறு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய களமாக அமைத்துக் கொள்கிறது.

இயல்புவெளி × மீவியல்பு வெளி

தீண்டாமையை உறுதிப்படுத்துவதில் 'வெளி' என்ற கருத்தாக்கம் முதன்மையாக அமைகிறது. இந்திய சமூகங்களைப் பொருத்தவரை, தீண்டப்படாதவர் பிரச்சினை என்பது நிலம், வீடு இல்லாமல் இருப்பவரின் நிலையோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாக உள்ளது. இந்நாவலிலும் தோல் கிழவன் இருக்கின்ற ஊர் அவருடைய பூர்வீக ஊரில்லை, பூர்வீக ஊரான மங்கரப்பட்டியில் இருந்த வீடு புயல் மழையால் சிதைந்து போனதால், அங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்து கோட்டை மேட்டிற்கு வந்தனர். இங்கு தோல் கிழவன் தனது கடின உழைப்பால் வீடு, நிலம் வாங்கி இருந்தாலும், அவரது தலைமுறையினருக்குத் தொடர்ச்சியாக ஓர் இயல்பு (நிலையான) வெளியாக இல்லாமல் போகின்றது. வைதீக சமய வெளியானது, குறிப்பிட்ட சாதியைத் தீட்டாகக் கருதுவதால் அச்சாதியை மட்டும் தன் புழங்குகின்ற புலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறது. நாட்டார் வழிபாட்டு வெளியில் தோல் கிழவனின் குடும்பம் ஊருக்குள் வீடு மற்றும் நிலவுடைமையுடன் தீண்டாமையற்று ஓர் இயல்பு வெளிக்குள் இருந்தது. ஆனால் வைதீக வெளி வந்தவுடன் ஊருக்குள் இருந்த அவர்களின் நிலம் கோயில் கட்டுவதற்காகப் பறிக்கப்பட்டு ஊருக்கு வெளியே ஒதுக்கப்பட்டு மீவியல்பு (நிலையில்லா) வெளியாக மாற்றப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இங்கு தோல் கிழவனை நாட்டார் தெய்வமாக உருவாக்கி பெரிய கோயில் கட்டுவதற்கு நிலம் கொடுத்த தோல் கிழவனின் குடும்பங்கள் கோயிலுக்கு வெளியே நிறுத்தப்படுவது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இது தீண்டப்படாதவர் பலர் வீடு, நிலமில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதால் மட்டுமல்ல, அடிப்படையில் தீட்டான உடலை நிராகரிப்பதாக இருப்பதால்தான் இந்தியாவைப் பொருத்தவரை வீடில்லாமல் இருப்பது உங்களை ஊருக்குள் அழைத்துக் கொள்ள ஆதிக்க சாதிய மற்றும் சனாதன மனநிலை கொண்ட சமூகங்கள் தயாராக இல்லை என்பதோடன்றி, உங்களுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கு யாரும் தயாராக இல்லை என்பதன் வெளிப்பாடாகும்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இயல்பு வெளி இல்லாமல் இருப்பதற்கு சாதியம், மதம், அரசதிகாரம் போன்றவை காரணிகளாக

அமைகின்றன. ஒரு வேளை இறந்த தோல் கிழவன் உடல் வழிபாட்டு உடலாக மாற்றப்படாமல் இருந்திருந்தால் என்னவோ வீடு, நிலமும் தோல் கிழவனின் வாரிசுகளுக்கு இயல்பான வெளிக்குள் வாழ்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் என்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

அதிகாரம் × அதிகாரமின்மை

சமூக ஒழுங்குகளை உடைபடாமல் காப்பதிலும், ஏற்றத் தாழ்வுகளை உறுதி செய்வதிலும் இறுக்கமான அமைப்பாக அதிகார அமைப்பு செயல்படுகின்றது. இங்கு அதிகாரம் என்பது சாதியத்தோடும், மதத்தோடும், நிர்வாகத்தோடும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலிலும் வீடு மற்றும் ஊரில் கால்பகுதி நிலம் தோல் கிழவனிடம் இருந்தாலும், அதிகாரம் என்பது ஊர் மணியக்காரர், அம்பலக்காரர், குருக்களிடம் இருக்கின்றது. தோல் கிழவனின் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரம் இன்மையால் தங்களுக்குச் சொந்தமான தந்தை வழிபாடு, வீடு, நிலங்களை இழக்க நேரிட்டது. இங்கு தோல் சாமிக்குப் பல ஆடுகள் பலியிடப்பட்டு இறந்த ஆடுகளின் தலையினைப் பங்கீடு செய்வதிலும் கூட “மணியக்காரர் × அம்பலக்காரர் × தலையாரி × காவலர் × முடிதிருத்துபவர் × சலவைத் தொழிலாளர் × அய்யனார்” எனும் சாதிய படிநிலைகளில் பங்கிடு செய்யப்படுவதைக் காணலாம்” (30).

குறிப்பாகச் சொன்னால், ஆள்வோருக்கான வெளியில் அம்பலக்காரர், மணியக்காரர், குருக்கள் போன்ற பாத்திரங்களும், ஆளப்படுவோருக்கான வெளியில் அய்யனார், கருப்பையா பாத்திரங்களும் அமைகின்றன. சாதியம், மதம் எனும் இரு நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட மையங்கள் உடைபடாமலும், அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டும் மீண்டும் அதிகார மறு உற்பத்தி செய்வதோடன்றி, அதிகார மையம் வெளிகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்தும், தடுத்தும் செயல்படுகின்றது.

முடிவுரை

தோலீஸ் வரர் பிரதியில் வெளிப்படும் கதாபாத்திரங்கள் வழியாகவும் மற்றும் இந்நாவலில் பயணப்படும் சமூக இயக்கங்களினூடாகவும் நோக்குகையில் சாதியம், அதிகாரப் படிநிலைகள் இந்நாவல் முழுவதும் இயங்குவதைக் காண முடிகின்றது.

இறந்த தனிநபர் உடலானது பொருளாதாரம், குடும்ப வளர்ச்சியில் பங்களிப்பு செய்திருந்தால் மட்டும், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உடலாக மாற்றப்பட்டு சமய வெளிக்குள் இயங்கக்கூடிய தெய்வ உடலாக மாற்றப்படும் என்பதைத்

தோல் கிழவன் கதாபாத்திரத்தின் வழியாக அறிய முடிகின்றது.

தோல் கிழவன் நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டில் அவருக்குப் படைக்கப்பட்ட பொருள்சார் பண்பாட்டுப் பொருள்கள் யாவும் வைதீகப் வழிபாட்டில் பொருள்சாராப் பண்பாடாகப் கட்டமைக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

நாட்டார் வழிபாட்டு மரபில் தோல்கிழவன், தோல்சாமி, புயல்மாரி எனப் பெயர் சூட்டி அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் பெருந்தெய்வ வைதீக வெளியில் தோல்சாமியின் பெயர் ஸ்ரீமங்களாம்பிகை, ஸ்ரீதோலீஸ்வரர் திருக்கோயில் என சமஸ்கிருத அடைமொழியுடன் வைதீக முறைப்படி பெயர் மாற்றம் செய்திருப்பதைக் காணலாம்.

தோல் கிழவனுக்கு வீடு, ஊரின் கால்பகுதி நிலம் இருந்தாலும், சமூக அங்கீகாரம், அதிகாரம் இன்மையால் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் வீடு, நிலம் இழந்து ஊருக்கு வெளியே மீவியல்பு வெளிக்குள் தள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

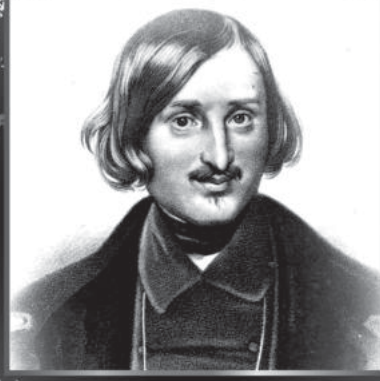
இங்கு தோல் கிழவன் வீடு, நிலவுடைமை பெற்று பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்டு இருந்தாலும், சாதியமும், அதிகாரமும் நினைத்தால் வீடு, நிலம் அனைத்தையும் கைப்பற்றி தன்னை மையத்திலிருந்து விளிம்பு வெளிக்குள் ஒடுக்கி ஒதுக்கும் என்பதற்கு இந்நாவலின் கதையாடலை மிக முக்கியமானதாகப் பார்க்கலாம்.

துணை நூற்பட்டியல்

- காமராசு, இரா. (2023). விளிம்புநிலை வாழ்வியல். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- குமார், வேலு.(2015). புனைவு வெளியும் பெண் உடலும். சென்னை: காவ்யா வெளியீடு.
- மாரியப்பன், க. (2024). கள் மணக்கும் பக்கங்கள்- தமிழ்ச் சிந்தனை மரபில் வெளியும் காலமும். சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
- முத்தையா, இ. (2014). பழந்தமிழர் பண்பாட்டு வெளிகளின் அரசியல். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- முருகேசன், மு. (2023). தோலீஸ் வரர். சென்னை: கருப்புப் பிரதிகள்.
- முருகேசப்பாண்டியன், ந. (2022). பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் விளிம்புநிலையினர். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- ஜமாலன், (2020). உடலரசியல். சென்னை: காலக்குறி வெளியீடு.

நிக்கோலாய் கோகோல்

முக்கு இல்லாதவனும்
ஆவியாக அலைபவனும்

1

பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரம் எப்போதும் போல குளிரில் உறைந்து கிடந்தது. அந்த நகரத்தில் உள்ள ஓர் அரசு அலுவலகம் மிகவும் பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருந்து. அந்த அலுவலகத்தில் ஒருவர் மட்டும் ஒதுக்குப்புறமான ஓர் இடத்தில் தன்னந்தனியாக அமர்ந்து வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார். அவருக்கு எந்தவிதமான முக்கியத்துவமும் அங்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, அவர் பெயர் அகாக்கியே விச். அவர் உயர்ந்த பதவியில் இல்லை. சாதரண குமாஸ்தா; அவரிடம் மிடுக்கான தோற்றமோ, தைரியமான குரலோ கூட இல்லை. அரசு கோப்புகளைப் பார்த்துப் பார்த்து ஒவ்வோர் எழுத்தாகக் கவனமாகப் பிரதியெடுப்பது மட்டுமே அவருடைய வேலை. அதை அவர் கடமையுணர்வோடும் மகிழ்ச்சியோடும் செய்வார், அவர் எப்போதும் ஆரவாரமின்றி தான் இருப்பார். அமைதியாகக் காணப்படுவார். வாழ்க்கையில் அவருக்கு வேறு எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்புமே இல்லை.

பாரதியாலன்

அலுவலகத்தில் உள்ள சக ஊழியர்கள் அகாக்கியை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை. அவரது நைந்துபோன பழைய கோட், எளிமையான தோற்றம், மெல்லிய குரல், அடக்கமான நடத்தை என்று எப்போதும் இருப்பதால் எல்லோருக்கும் அவர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அவரை எப்போதும் கேலியும் கிண்டலும் செய்வார்கள். சிலர் காகிதத் துண்டுகளை அவர்மீது வீசி விளையாடுவார்கள். ஆனால் அகாக்கி கோபப்படுவதில்லை. மென்மையான குரலில், “தயவுசெய்து என் வேலையைச் செய்ய விடுங்கள்” என்று மட்டும் சொல்வார்; அவ்வளவுதான். அவர் உலகம் தனி. அவருடைய வாழ்க்கையும் அப்படித்தான், தனியாகத்தான் வாழ்கிறார், ஒரு சிறிய அறை, எளிய உணவு, அமைதியான வாழ்க்கை. இதுவே அவரது உலகம்!

அகாக்கியிடம் ஒரே ஒரு ஓவர்கோட் மட்டும் தான் இருக்கிறது, அதுவும் அதள பழக. இருந்த அந்த ஒரு ஓவர்கோட்டும் கூட பல ஆண்டுகளாகப் பயன்படுத்தியதால் முழுவதும் கிழிந்துவிட்டது. குளிர்காலத்தில் அந்த ஓவர்கோட்டால் உடலைப் பாதுகாக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. பனிக்காற்று நேரடியாக உடலுக்குள் புகுந்து அவரை நடுங்க வைக்கிறது. தையல்காரர் அந்த ஓவர்கோட்டைப் பார்த்து, இனி இதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும், புதிய ஓவர்கோட் தைத்தால்தான் உன்னால் குளிரைத் தாங்க முடியும் என்று கூறிவிட்டார். இதைக் கேட்ட அகாக்கி அதிர்ச்சி அடைந்தார், மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். அவர் வாங்கும் சம்பளத்தில் எப்படி புது ஓவர் கோட் வாங்க முடியும் அது நடக்கிற காரியமா? என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துப்போனார், ஆனால் குளிரின் கொடுமை அவரை தினமும் துன்பப்படுத்தியது. வேறு வழி இல்லை என்ற நிலைக்கு வந்தார்.

புது ஓவர்கோட் வாங்க சிறுகச்சிறுகப் பணம் சேமிக்கத் தொடங்கினார். சாப்பாட்டைக் குறைத்தார். இரவில் விளக்கை அதிகம் எரியவிடுவதில்லை, உடை கசங்காமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டார். இப்படி இருப்பது அவருக்கு மிகவும் சிரமமாக இருந்தாலும், அவர் அதைத் தாங்கிக்கொண்டார். சில மாதங்கள் கழித்து, அவர் கஷ்டப்பட்டுச் சேமித்த பணத்தில் ஒரு புதிய ஓவர்கோட்டைத் தைத்து வாங்கிக்கொள்கிறார். அந்த ஓவர்கோட்டை அணிந்தபோது, அகாக்கிக்கு எல்லை இல்லா மகிழ்ச்சி! அவர் உடல் மட்டும் அல்ல, மனமும் கதகதப்பாக இருந்தது. அவர் முதன்முறையாக வாழ்வில் ஒரு மாற்றத்தை உணர்ந்தார்

அலுவலகத்தில் உள்ளவர்கள் இப்போது அகாக்கியைக் கவனிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். அவரது புதிய ஓவர்கோட்டைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஒரு சிறிய விருந்தும் கூட ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அந்த இரவு, அகாக்கியின் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஓர் இரவாக மாறுகிறது. விருந்து முடித்தபின் அவர் மகிழ்ச்சியுடன் வீட்டை நோக்கி நடக்கிறார். ஆனால் இருள் நிறைந்த அந்தத்தெருவில் இரு மனிதர்கள் இவரைப் பின் தொடர்ந்து வருகிறார், திடீர் என்று இவரைத் தாக்கி, இவரின் புதிய ஓவர்கோட்டைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். “உதவி... உதவி...” என்ற இவரது அலறல் குரல் பனியில் கரைந்து விடுகிறது. யாரும் உதவ வரவில்லை.

அகாக்கி காவல் நிலையத்திற்குச் செல்கிறார். அங்கு உள்ள விதிமுறைகளும் காவலர்களின் அலட்சியமும் இவரைக் கண்ணீர் சிந்தவைத்துவிட்டன. பின்னர் அவர் ஓர் உயர் அதிகாரியைச் சந்திக்கிறார். அந்த அதிகாரி அகாக்கியின் புகாரையும் துயரத்தைச் சட்டைசெய்யவில்லை, அலட்சியப்படுத்தியதோடு, கடுமையாகக் கண்டித்து, அவரை அவமானப்படுத்துகின்றன. அந்த அவமானமும் மனவேதனையும் அகாக்கியின் மனதை உடைத்துவிடுகிறது, நடைபிணமாக வீடுதிரும்புகிறார். அதிகமான குளிரும் மனஅழுத்தமும் சேர்ந்து அவரை வாட்டிஎடுக்கின்றன. அன்று இரவே நோயில் விழுந்து விடுகிறார். சில நாட்கள் செல்கின்றன. அவர் யாரும் கவனிக்கப்படாமல், உயிரிழந்து விடுகிறார்.

அகாக்கியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அந்த நகரில் ஒரு கதை பரவத்தொடங்குகிறது, இரவுகளில் ஒரு ஆவி தோன்றி மக்களின் ஓவர்கோட்டுகளைப் பறிக்கிறது, இப்படிப் பலரின் ஓவர்கோட்டுகள் பறிபோய்விட்டன. அதுமட்டுமல்ல, முக்கியப் பிரமுகர்கள் என்றால் அந்த ஆவி விடுவதே இல்லை, இந்தக் கதை அப்பகுதி மக்களைப் பீதியடையச்செய்கிறது. அகாக்கி உயிருடன் இருந்தபோது அவரை அலட்சியம் செய்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது பெரிதாகப் பேசுகிறார்கள். அவர் பெயர் பிரபலமாகிவிட்டது. ஒருவித பயம் கலந்த மரியாதை வந்துவிட்டது.

இந்தக் கதை ஒரு ஓவர்கோட்டின் கதை மட்டும் அல்ல. ஒரு மனிதனின் கதை, ஒரு சமூகத்தின் கதை!

தி ஓவர்கோட் நிக்கோலாய் கோகோல் எழுதிய புகழ்பெற்ற சிறுகதை. இது 1842 ஆம்

ஆண்டு வெளிவந்தது. அந்தக் கால ரஷ்ய சமூகத்தில் அரசு அலுவலகங்கள், பதவியின் காரணமாக ஏற்படும் மரியாதை, அதிகார அகந்தை ஆகியவை மிகஅதிகமாக இருந்தன. சாதாரண அரசு ஊழியர்கள் மனிதர்களாகவே மதிக்கப்படுவதில்லை. இந்தச் சூழலில்தான் கோகோல் இந்தக் கதையை எழுதினார். இந்தப் படைப்பு மிக எளிய மனிதர்களும் அவர்களின் வாழ்க்கையும் எழுதப்படவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் எழுதப்பட்டது. உயர் பதவி, புகழ். அதிகாரம் செல்வாக்கு என்று எதுவும் இல்லாத மிகச் சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்க்கையும் வேதனையும் இலக்கியத்தில் பேசு பொருளாக்கப்பட வேண்டும் என்ற புதிய பாதையை இக் கதை திறந்தது வைத்தது. கோகோலின் எழுத்து நகைச்சுவை கொண்டது போலத் தோன்றினாலும், அதன் உள்ளார்ந்த கருத்து மிகுந்த வலியைத் தருவதாகவும் சமூகத்தை விமர்சிப்பதாகவும் அமைகிறது.

தி ஓவர்கோட் கதை வெளிவந்தபோது, சிலர் இதை சாதாரண கதையாகத் தான் கருதினர். ஆனால் விமர்சகர்கள் இதை ஒரு தீவிர சமூக ஆய்வாகப் பார்த்தனர். இந்தக் கதை ரஷ்ய யதார்த்தவாத இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. பின்னர் வந்த பல எழுத்தாளர்கள் எளிய மக்களை மையமாகக் கொண்டு எழுத இதுவே ஊக்கம் அளித்தது.

2

கோவாலியோவ் என்பவர் உயர்பதவியில் செல்வாக்கோடு இருப்பவர், இவருக்கு அதிகார ருசி அதிகம் உண்டு, மேலும் மேலும் பதவியைப் பெற்று அதிகாரத்தோடு வாழவேண்டும் என்று விரும்புவவர். ஒரு நாள் இவர் காலையில் எழுந்தவுடன், கண்ணாடியில் தனது முகத்தைப் பார்க்கிறார். அப்போது அவருக்கு மிகப்பெரும் அதிர்ச்சி!. அவரது மூக்கைக் காணோம்! முகத்தின் நடுவில் இருக்க வேண்டிய அந்த மூக்கு இல்லாததைப் பார்த்து அவர் பயந்து அலறுகிறார். மூக்கு இல்லாமல் வெளியே எப்படிச் செல்வது? அப்படிச் சென்றால் மக்கள் என்ன சொல்வார்கள்? வேடிக்கை பார்க்கமாட்டார்களா! கேலி பண்ணமாட்டார்களா? கேவலமாகப் போய்விடும் என நினைத்தார், வெளியே செல்ல ஒரே தயக்கம், அவமானமாக இருந்தது,

அதே நேரத்தில், இன்னொரு நிகழ்வும் அந்த ஊரில் நடக்கிறது. ஒரு முடிதிருத்தும் தொழிலாளி ஒருவர் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது தனது உணவுத் தட்டில் சாப்பாட்டுக்குள் ஒரு மனிதமூக்கு

இருப்பதைக் காண்கிறார், அது எங்கிருந்து வந்தது, எப்படி வந்தது என்று அவருக்குப் புரியவில்லை. அவர் பயந்து நடுங்கிப் போகிறார்! ஏதாவது குற்றம் நடந்துவிட்டதோ என்ற பதறினார். தன் மீது ஏதாவது பாவ பழி வந்துவிட்டதோ என்று அஞ்சினார். அதனால் யாருக்கும் தெரியாமல் அந்த மூக்கை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஆற்றில் வீசிவிட்டு வந்துவிட்டார்.

அதே வேளையில், கோவாலியோவ் தனது மூக்கைத் தேடி ஊர்முழுவதும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். பல இடங்களுக்குச் செல்கிறார். ஒரு தேவாலயத்திற்குள் போய் பார்க்கிறார், அங்கு ஓர் உயர்அதிகாரியைப் பார்க்கிறார். அவர் உயர் தர ஆடையில் மிடுக்காக இருக்கிறார். மக்கள் அவரை வணங்கி மரியாதை செய்கின்றனர். அதைப் பார்த்து கோவாலியோ அதிர்ச்சி அடைகிறார். காரணம், அந்த அதிகாரி வேறு யாருமல்ல. அது தொலைந்து போன கோவாலியோவின் மூக்கே. அது இப்போது மூக்குமாதிரி இல்லை மனிதனைப்போலவே உள்ளது. அது நடக்கிறது. பேசுகிறது. அதிகாரத் தோரணையில் மிடுக்கான உடையை உடுத்திக்கொண்டு ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டு திரிகிறது. கோவாலியோவைக் கூட அது மதிப்பதில்லை என்றால் பாருங்களேன்.

கோவாலியோவ் அந்த மூக்குகிடம் போய் பேச முயல்கிறார். “நீ என் மூக்கு” என்று அதிகாரமாகச் சொல்கிறார். ஆனால் மூக்கு அவரை அறியாதவர் போலவே நடந்துகொள்கிறது. அது தன்னை ஓர் உயர் அதிகாரி என்று பாவிக்கிறது, அப்படியே மிடுக்காகவும் நடந்துகொள்கிறது.

இங்கே கோகோல் ஒரு கருத்தைச் கலையழகோடு சொல்கிறார். மனிதனை விட பதவியே முக்கியம் என்ற சமூக மனநிலையை அவர் கேலி செய்கிறார். முதலில் அவன் ஒரு மனிதன் அவ்வளவே, அவனுக்குக் கிடைக்கும் பதவி என்பது அவன் உடலின் ஓர் அங்கம்போல , பதவி கிடைத்தவுடன், அது மற்ற உறுப்புகளை விட உயர்ந்ததாகிடமுடியுமா? உறுப்புகள் அதன் அதன் இடத்தில் இயல்பாக இருந்தால் தான் ஒட்டுமொத்த உருவத்திற்கும் அழகு. இயக்கமும் இயல்பாக இருக்கும் என்பதுதான் இவர் சொல்லும் செய்தி.

கதை முடியவில்லை!

ஒரு மனிதன் மூக்கு இல்லாமல் எப்படி இருக்கமுடியும்? தனது மூக்கை மீட்டெடுக்க மீண்டும் கோவாலியோவ் பல முயற்சிகளைச்

செய்கிறார். காவல் நிலையத்திற்குச் செல்கிறார். அவருக்குச் சரியான உதவி கிடைக்கவில்லை. மருத்துவரிடம் செல்கிறார். அந்த மூக்கை மீண்டும் ஒட்டவைக்க முடியாது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். இப்படி அவர் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அரசின் நிர்வாக அமைப்பின் இயலாமையையும், போதாமையையும் வெளிப்படுத்துகிறார். மனிதர்களின் பிரச்சினைகளை அரசின் நிர்வாகம் ஒரு பொருட்டாகவே கருதுவதில்லை, அலட்சியமும் அவமரியாதையும் இயல்பாகவே அனைத்து இடங்களிலும் வெளிப்படுவதைக் காட்சி காட்சியாகச் சித்தரிக்கிறார்.

ஒரு நாள் திடீரென்று ஓர் அதிசயம் நடக்கிறது. எந்த விளக்கமும் காரணமும் சொல்லாமல் மூக்கு மீண்டும் கோவாலியோவின் முகத்தில் தானே வந்து ஒட்டிக் கொள்கிறது. அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறார். நிம்மதி அடைகிறார். தனது பழைய வாழ்க்கை திரும்பக் கிடைத்ததாக என எண்ணுகிறார்.

ஆனால் முக்கியமான விஷயம் இங்கே தான்.

கோவாலியோவின் மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. அவர் முன்பு போலவே தன்பதவியைப் பெரிதாக நினைக்கிறார். அந்த அதிகார மமதை அவரிடம் துளியும் குறையவே இல்லை, மனிதர்களிடம் பரிவுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற சிந்தனை, இப்போதும் அவரிடம் வரவேயில்லை.

'தி நோஸ்' நிக்கோலாய் கோகோல் எழுதிய மற்றொரு வித்தியாசமான சிறுகதை. இது 1836 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்தக் கதை வெளிவந்த காலத்தில் பலருக்குப் புரியாமல் இருந்தது. காரணம், இது வழக்கமான கதைகளைப் போல் இல்லை. ஆனால் காலம் கடந்தபின், இதன் மதிப்பும் புகழும் கூடினது. இந்தக் கதை மிகவும் நகைச்சுவையாக எழுதப்பட்டிருந்தாலும், சமூகத்தை ஆழமாக விமர்சிக்கிறது, நல்ல சாட்டையடி என்று கூடச் சொல்லலாம், உலகஅறிஞர்கள் இக்கதையை மிகவும் உயர்வாகவே மதிப்பிட்டனர்.

“தி நோஸ்” கதை ரஷ்ய இலக்கியத்தில் நவீன எழுத்து முறையைத் தொடங்கியது. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இது அபத்தமாகத் தோன்றும்; அன்றாட சமூகநிகழ்வுகளைக் கொண்டு பார்த்தால் இதன் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் விளங்கும். பின்னர் வந்த பல எழுத்தாளர்கள் இந்தக் கதையை முன்மாதிரியாகக் கொண்டனர். குறிப்பாக, நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் இதன் தாக்கம் மிக அதிகம்.

மேலும், இந்தக் கதை நாடகம், ஒபேரா, திரைப்படம் போன்ற வடிவங்களிலும் மாற்றப்பட்டது. உலகின் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால், ரஷ்ய இலக்கியத்தை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய கதைகளில் இதுவும் ஒன்று. “தி நோஸ்” தனது புதுமையான நடை, நகைச்சுவை கலந்த சமூக விமர்சனம், ஆழமான கருத்துகள் ஆகியவற்றால் உலக இலக்கியத்தில் நீடித்த புகழைப் பெற்ற ஒரு முக்கியமான சிறுகதை.

3

இதே போன்று, அரசு ஆய்வாளர் (The Government Inspector) என்ற நாடகம் அரசு அமைப்பின் ஊழல், பயம் மற்றும் போலித்தனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்தக் காலத்திலே இலஞ்சம், பொய், அதிகார மோகம் அரசு அமைப்பில் எவ்வாறு ஊடுருவி இருந்தன என்பதை இந்த நாடகம் நகைச்சுவையுடன் காட்டுகிறது.

கோகோலின் முக்கியமான படைப்பாகக் கருதப்படுவது இறந்த ஆத்மாக்கள் (Dead Souls) இது 1842 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நாவல். ரஷ்ய சமூகத்தில் நடந்த மிகப்பெரிய ஒரு மோசடியை நகைச்சுவை மற்றும் பகடி கலந்த நடையில் காட்டுகிறது.

இறந்த ஆத்மாக்கள் ஒரு கதை மட்டுமல்ல; நகைச்சுவை கலந்த கடும் சமூக விமர்சனமும் கூட. அதில் ரஷ்ய சமூகத்தின் ஊழல், போலி மரியாதை, பண ஆசை ஆகியவற்றை நகைச்சுவையாக அப்பட்டமாகக் கோகோல் காட்டுகிறார்

இதேபோல் ஓவியம் (The Portrait), ஒரு பைத்தியக்காரனின் நாட்குறிப்பு (Diary of a Madman), நெவ்ஸ்கி சாலை (Nevsky Prospekt) போன்ற கதைகளும் கோகோலின் முக்கியமான படைப்புகளாகும். இவற்றிலும் பேராசை, மனித மனப் போக்குகள், சமூக அழுத்தம், அதிகார மயக்கம் போன்றவையே மையக்கருவாக உள்ளன.

கோகோலின் எழுத்து மிகவும் தனித்துவமானது. அவர் நகைச்சுவையை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார். வாசகனை முதலில் சிரிக்க வைத்து பின்னர் சிந்திக்கவைக்கிறார். விநோதம், மிகைப்படுத்தல், கற்பனை ஆகியவை அவரது எழுத்துகளில் அதிகமாக இருந்தாலும், அவை உண்மையை இன்னும் தெளிவாகக் காட்டுவதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டன.

கோகோல் ஒரு நகைச்சுவை எழுத்தாளராகவும், யதார்த்தவாத எழுத்தாளராகவும்

அடையாளப்படுத்தப் படுகிறார் . அவர் சமூகத்தை நேரடியாக விமர்சிக்கவில்லை என்றாலும் தனது கதைகளின் மூலம் சமூக அமைப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கினார்.

நிக்கோலாய் கோகோல் மனித வாழ்க்கையின் வலியையும், சமூக அநீதியையும் எளிய மொழியில் நகைச்சுவையாக வெளிப்படுத்திய மகத்தான கலைஞன். மூக்கு, மேலாடை, அரசு ஆய்வாளர், இறந்த ஆன்மாக்கள் போன்ற அவரது படைப்புகள் காலம் கடந்தும் இன்றும் பொருத்தமாகவே இருக்கின்றன.

4

நிக்கோலாய் கோகோல் (Nikolai Gogol) உலக இலக்கியத்தில் மிகவும் முக்கியமான எழுத்தாளர் ஆவார். அந்தக் காலத்தில் ரஷ்ய அரசியல் மற்றும் சமூக ரீதியாகக் சிக்கலான சூழலில் இருந்தது. அரசரின் முழு அதிகார ஆட்சி நிலவியது. சமூகத்தில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் அதிகமாக இருந்தன. ஏழை மக்கள், விவசாயிகள் மற்றும் கடைநிலை அரசு ஊழியர்கள் மதிப்பின்றி நடத்தப்பட்டனர். இந்தச் சூழ்நிலைகளை கோகோலின் எழுத்துகளுக்கான அடிப்படையாக அமைந்தன.

கிராம வாழ்க்கை, நாட்டுப்புற மக்கள் கதைகள், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் ஆகியவை அவரது ஆரம்ப காலச் சிந்தனையில் ஆழமாகப் பதிந்தன. இதன் விளைவாக அவரது தொடக்ககாலப்படைப்புகளில் கற்பனை, நகைச்சுவை மற்றும் கிராமியச் சூழல் அதன் பின்புலம் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவரது ஆரம்பக் கதைத்தொகுப்பு “டிகாங்கா பண்ணை அருகே மாலை நேரங்கள்” (Evenings on a Farm Near Dikanka) இதற்குச் சிறந்த உதாரணம். இந்தக் கதைகள் வாசகர்களை ஈர்த்தன. கோகோலின் மொழித்திறனையும் கற்பனை வளத்தையும் வெளிப்படுத்தின. பின்னர் கோகோல் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்திற்கு வந்தார். நகர வாழ்க்கை அவரது எழுத்தில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அரசு அலுவலகங்கள், அதிகாரிகள், எழுத்தர்கள் ஆகியோரின் வாழ்க்கையை அவர் மிக அருகிலிருந்து பார்த்தார். அவர்களின் ஏமாற்றம், அவமானம், தனிமை ஆகியவை அவரது கதைகளின் மையமாக மாறின. இதன் மூலம் அவரது எழுத்துகள் ரொமான்டிசத்திலிருந்து (Romanticism) யதார்த்தவாதத்தை நோக்கி நகர்ந்தன.

நிக்கோலாய் கோகோல் 1809 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யப் பேரரசின் உக்ரைன் பகுதியில் பிறந்தார்.

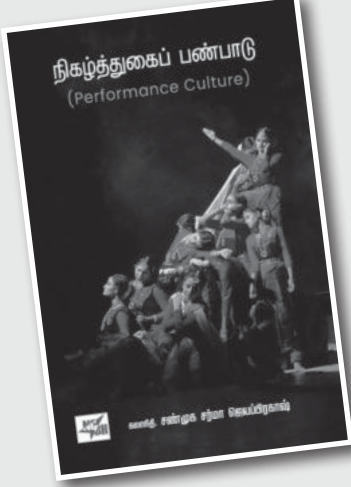
அவர் ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்; அவரது தந்தை நாடகங்களில் ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதால், சிறுவயதிலிருந்தே கோகோலுக்கு இலக்கிய ஆர்வம் உருவானது. இவர் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. எழுதுவதுதான் அவரின் வாழ்க்கை. அவர் எழுதத் தொடங்கிய போது, ரஷ்ய சமூகத்தில் அதிகாரம், பணம், மற்றும் போலித்தனம் மிக அதிகமாக இருந்தது. இதைப் பார்த்த அவர், மற்ற எழுத்தாளர்கள் போல அழகியல் நோக்கில் மட்டும் எழுதாமல், சமூகத்தின் குறைகளை நகைச்சுவையுடன் சாடும் விதமாக எழுதத் தொடங்கினார். அதனால் தான் அவரது கதைகள் தனித்துவமாக இருந்தன. அவரது காலத்தில் அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் போன்றவர்கள் ரொமான்டிசம் பாணியில் எழுதினாலும், கோகோல் உண்மையான வாழ்க்கையை நகைச்சுவைப் பாணியில் சாடினார்.

அவர் எழுதிய முக்கியமான படைப்புகளில் இறந்த ஆத்மாக்கள் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த நாவலை அவர் மூன்று பகுதிகளாக எழுத நினைத்தார். முதல் பகுதியில், சமூகத்தில் உள்ள மோசடி, பேராசை போன்றவற்றைக் கடுமையாகச்சாடினார். இரண்டாம் பகுதியில், மனிதன் எப்படி நல்லவனாக மாற வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல நினைத்தார். ஆனால், இதை அவர் எழுதிக்கொண்டிருந்த போது, மனதளவில் குழப்பமடைந்தார். “நான் எழுதுவது சரியா? இது மக்களுக்கு பயன்தருமா?” என்று அவர் சந்தேகப்படத் தொடங்கினார். பின்னர் அவர் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளில் அதிகமாக மூழ்கி, தனது எழுத்துக்கள் போதுமான நல்ல கருத்தைத் தரவில்லை என அவராகவே நினைத்துக்கொண்டார், இந்த மனஅழுத்தம் மற்றும் குழப்பத்தின் காரணமாக, அவர் ஏற்கெனவே எழுதியிருந்த இறந்த ஆத்மாக்கள் நாவலின் இரண்டாம் பகுதியை தானே தீயில் போட்டு எரித்துவிட்டார். சில நாட்கள் கழித்து, உடல்நலமும் மனநிலையும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், 1852 ஆம் ஆண்டு அவர் மறைந்தார்.

கோகோல் உலகம் கொண்டாடும் எழுத்தாளர். உலக இலக்கியத்தில் அவருக்கு நிரந்தரமான ஓர் இடம் இப்போதும் உண்டு. பின்னர் வந்த ஃபியோதோர் தோஸ்தோயெவ்ஸ்கி லியோ டால்ஸ்டாய்) போன்ற பல ரஷ்ய எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்தார்.

நிகழ்த்துகைப் பண்பாடு

கலாநிதி சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்

விலை: ரூ.445

நிகழ்த்துகைப் பண்பாடு என்னும் இந்த நூலை எழுதியுள்ள சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ் “அறிமுறை நிலை, ஆற்றுகை நிலை, ஆய்வுநிலை ஆகிய மூன்று பரிமாணங்களிலும் எழுதுதிறன் கொண்டவர், என்று எழுத்தாளர் சபா. ஜெயராசா அவர்களால் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

உடலும், உடல் இயக்கமும் உடற்கோலங்களும் அரங்கின் அடிப்படை மொழிகள் ஆகின்றன. உடற்கலை, கலையில் உடல் என்ற இருநிலைகளில் உடலும் கலையும் நோக்கப்படுகின்றன. கலைநிறைப் பண்பாடு, நிகழ்த்துகைப் பண்பாடு ஆகிய இரண்டும் ஒன்றிணைந்தவை. நிகழ்த்துகைப் பண்பாடு பற்றி மிக விரிவாகவும், நுண்ணிய அறிகை நோக்குடனும் எழுதப்பட்டுள்ளது இந்த நூல். நாடகப் பாங்கின் இன்றைய நிலை, இன்றைய நவீன நிலை, இவற்றுக்கு, இடையேயான பரிணாமம் ஆகியவற்றுடன் பல்வேறு நாடகக் குழுக்களின் தோற்றம், பண்பு, வளர்ச்சி எனப்பல கவையான செய்திகளைக் கொண்டது – இந்த நூல்.

இந்திய நாட்டியத்தின் திராவிட மரபு

கார்த்திகா கணேசன்

இலங்கையின் மூத்த பரத நாட்டிய நர்த்தகியும், உலகப் புகழ்பெற்ற நடனக் கலைஞர் (அமரர்) பத்மபூஷன் வழுவுர் இராமையாபிள்ளை அவர்களின் மாணவருமான கார்த்திகா கணேசன் எழுதியுள்ள இந்திய நாட்டியத்தின் திராவிட மரபு என்னும் இந்த நூல் 1985ஆம் ஆண்டு தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் விருதைப் பெற்றது.

இன்றும் இந்த நூலுக்கான தேவை இருப்பதையொட்டி, நியூ செஞ்சுரி புத்த நிறுவனத்தால் புதுப்பொலிவுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

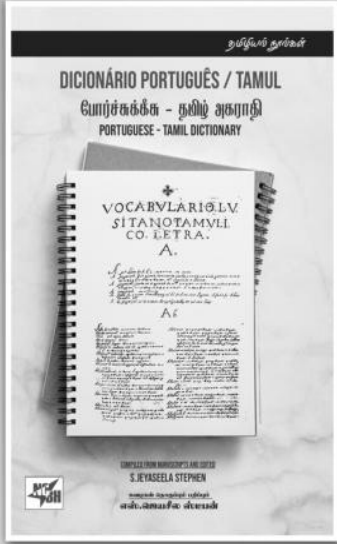
பரத நாட்டியமும் பரதரின் நாட்டியமும், நிருத்தியம் புதியதொரு கலைவடிவம், கேரளம் கண்ட பரதரின் நாட்டியம், இந்திய நாட்டிய மரபு – சில தரவுகள், வேத நாகரிகமும் நாட்டியமும், பண்டைய நாடகம் வாய்மொழி இலக்கியம் தொல்காப்பியரும் பரதரும் உள்ளிட்ட தலைப்புகளிலான இயல்கள் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

விலை: ரூ.165

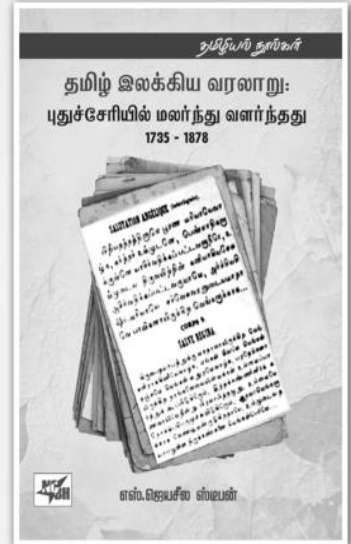
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடுகளான ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்களின் புதிய நூல்கள்

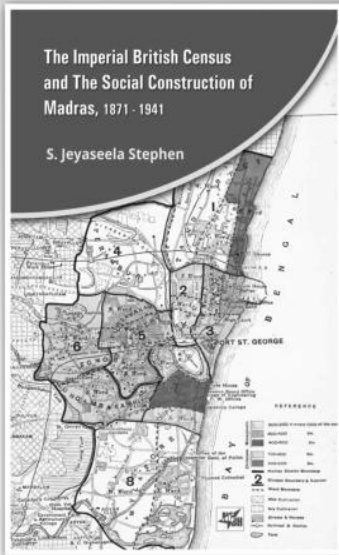
ரூ 200/-

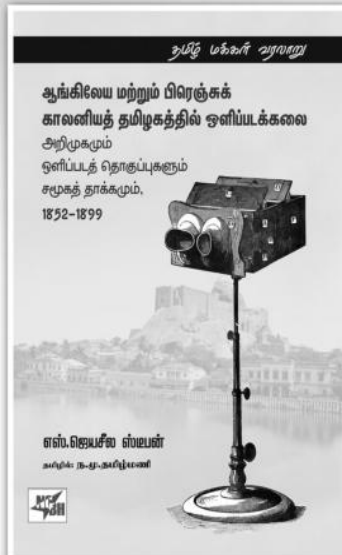
ரூ 290/-

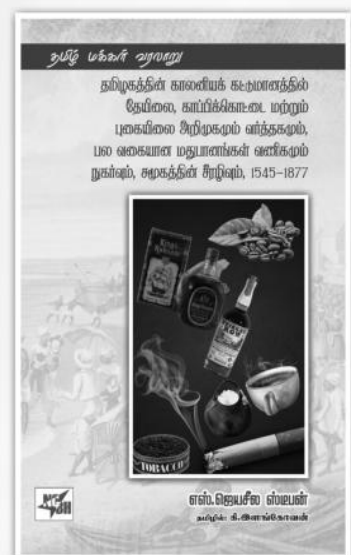
ரூ 120/-

ரூ 140/-

ரூ 145/-

ரூ 140/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

தருக்குமுள் தமிழர் தன் அடையாளம்

பா.ஆனந்தகுமார்

தமிழ்த்தேசிய உணர்வுநிலையும் தமிழ் அடையாள உருவாக்கம் என்பதும் பிற இந்திய தேசிய இனங்களைப் போல் நவீனகாலச் செயல்பாடன்று. தமிழின் ஆதிநூலான தொல்காப்பியம் முதலே தமிழ் அடையாளம் உருவாகத் தொடங்கிவிட்டது. தொல்காப்பியத்தில் தமிழ் அடையாளம் என்பது நிலம், மொழி, அரசு சார்ந்து உருவாக்கப்பட்டு விட்டது. தொல்காப்பியத்தைத் தொடர்ந்து சங்க இலக்கியத்திலும் 'தென்குமரி, வட பெருங்கல்' என்ற நில வரையறுப்பும் மொழி, அரசு சார்ந்த அடையாளத்தையும் காணமுடிகின்றது. அத்துடன், தமிழ்க்குடிகள் என இன அடையாளமும் கூர்மை அடைகின்றது. ஆரியத்திற்கு எதிரான தமிழ்த்தேசிய உணர்வுநிலை சிலப்பதிகாரத்தில் கூர்மை பெறுகிறது. பக்தி இயக்கக் காலகட்டத்தில் இவற்றுடன் கூடுதலாகத் தமிழ் சமயஅடையாளங்களையும் பெறுகிறது. மொழி, இனம், நிலம், அரசு, சமயம் என்கிற அடிப்படைகளில் மட்டுமல்லாது, அறிவுமரபிலும் தமிழ் தனித்துவம் மிக்க தமிழாக அடையாளம் காணப்படுகின்றது.

இந்தியா மற்றும் உலகிலுள்ள பிற சமூகங்களுடன் தமிழர்கள் உறவும் ஊடாட்டமும் கொண்டிருந்தாலும், உலகப்பொது அறிவு மரபிலிருந்தும் இந்திய பொது அறிவுமரபிலிருந்தும்

விலகிய சில தனித்த கூறுகள் தமிழர் அறிவு மரபில் துலக்கம் பெற்று விளங்குவதைக் காண முடிகின்றது. தொல்காப்பியத்திலும் சங்க இலக்கியத்திலும் இடம்பெற்றுள்ள திணையியம் தமிழரின் ஆதிமெய்யியலாக இன்று அடையாளப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது (பாமயன்: திணையியம், தமிழரின் ஆதி மெய்யியல்: 2025). அதேபோன்று, திருக்குறளும் உலகப் பொது அறிவுமரபிலிருந்தும் இந்தியப் பொது அறிவு மரபிலிருந்தும் விலகிய சில தனித்த கூறுகளைப் பெற்றுத் தமிழின் தனிப்பெரும் அடையாளமாக விளங்குவதைக் காண முடிகின்றது. திருக்குறளை ஏனைய இந்திய, உலக நீதி நூல்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் க.த.திருநாவுக்கரசு ஆகியோரின் ஆய்வுகள் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன.

இறை : தனிநெறியும் பொதுநெறியும்

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு சமயமும் ஒரு குறிப்பிட்ட இறைவனைத் தலைமையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொண்டு தமது சமயத்தைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளன. இந்திய வைதீக மரபில் இந்திரன், பிரம்மன், சிவன், விஷ்ணு ஆகிய பெருந்தெய்வங்களின் அடிப்படையில் தனித்தனியான சமய நெறிகளும் மதங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவையல்லாது காணாபத்யம், சாக்தம் ஆகியவற்றை உட்படுத்தும் அறுவகை சமயமரபும் உள்ளது. தமிழ் மரபில் பக்திக் காலத்திற்கு முன்னர்வரை ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும் சமய அரசியல் இல்லை. ஆயின், சமயத் தத்துவங்கள் சார்ந்த விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் நில அடிப்படை சார்ந்த தெய்வ வழிபாடுகள் மட்டுமின்றி, மரங்களையும் நடுகல்லையும் வழிபடுகின்ற கொற்றவை முதலான தாய்த்தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்ற, இனக்குழு வழிபாட்டு முறையை - நாட்டார் தெய்வ நெறியைக் காணமுடிகின்றது.

சங்க இலக்கியமான மதுரைக்காஞ்சி அருகக்கோட்டம், இந்திரக்கோட்டம், முருகனுக்குரிய வேற்கோட்டம், அந்தணர்களின் வேதம் ஒதும் வேள்விக் கூடங்கள், பௌத்தப்பள்ளிகள், சமணப்பள்ளிகள், சிவன், திருமால் வழிபாடுகள் மதுரைநகரில் நிறைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. பல சமயங்களும் பல இறை வழிபாடும் கொண்ட பல்பண்பாட்டு நகரமாக சங்ககால மதுரை விளங்கியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. எல்லா தெய்வங்களையும் போற்றுகின்ற பல்சமய நெறி/ சமயப்பொதுநெறி பழந்தமிழரிடத்தில் மேலோங்கியிருந்திருக்கிறது.

திருக்குறளிலும் இச் சமயப் பொதுநெறியையே காணமுடிகின்றது. திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்து எந்தவொரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தையும் வாழ்த்தவில்லை. குறிப்பிட்ட சமய அடையாளம் கொண்ட கடவுள் பெயர்கள் அதில் இல்லை. அறவாழி அந்தணன், வாலறிவன், எண்குணத்தான், தாமரைக்கண்ணான், ஆதிபகவன், மலர்மிசை ஏகினான், பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் என இறைவனின் இயல்புகளே சுட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த இயல்புகளைத் தத்தமது சமயங்களுக்குரிய கடவுளின் இயல்பாக விளக்கம் செய்வதற்கு இடமுண்டு. ஆனால், வள்ளுவர் சமயப் பொதுநெறியையே போற்றியுள்ளார். இளங்கோவடிகள் சமணர் என்றாலும் சிலப்பதிகாரத்தில் பல்சமய நெறிகள் போற்றப்படுகின்றன. இப்பொது நெறி தமிழ்மரபில் பின்னாளில் திருமூலரிடத்திலும், வள்ளலாரிடத்திலும் மேலும் செழித்து வளர்ந்துள்ளது.

சார்பியல் அறமும் பொதுஅறமும்

உலகிலுள்ள அறநூல்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட சமயம், தத்துவம், நிலம் சார்ந்தே தமது அறக்கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளன. ஆனால், வள்ளுவரோ எவ்வித சார்புமின்றி உலகப் பொதுநெறியைப் போற்றியுள்ளார். மனுதர்மம் சுவதர்ம (தன்னறம்), சனாதன தர்மா (பாலினம், சாதிய நிலைகள் சார்ந்தது), சாதாரண தர்மா என மூன்று தர்மங்களைப் பேசுகின்றது. மனுதர்மம் சூத்திரர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கல்வியையும் சமத்துவத்தையும் இல்லாமல் செய்தது. இவர்கள் வேதம் படிப்பது / கேட்பது தண்டனைக்குரிய குற்றம். “சூத்திரனுக்கு ஒருநீதி தண்டச் சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு ஒருநீதி” என்று பாரதி சொன்னதற்கேற்ப மனுதர்மம் பார்ப்பனருக்கு விஷத்தையும் சூத்திரனுக்குத் தூக்கையும் தண்டனை முறைகளாக முன்மொழிந்தது. சாணக்கியருடைய அர்த்த சாஸ்திரம், ராஜ (அரசு), பிரஜா (மக்கள்), ஆசிரம(பிரம்மச்சரியம் முதலானவை), வருண (சாதி) என கூறுபடுத்தப்பட்ட நான்கு தர்மங்களைப் பேசுகிறது. இலட்சிய நகர அரசுகளைக் கனவு கண்ட பிளாட்டோவும் அரிஸ்டாட்டிலும் காவலர்(பொன்), படைவீரர் (வெள்ளி), தொழிலாளர் (இரும்பு) என மூவகை வகுப்புகள் சார்ந்து ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கான தனிப்பட்ட அறத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பேசியுள்ளனர். மேலும், அடிமைமுறையை ஆதரித்த இவர்கள் பார்வையற்றவர்களையும் கூனர்களையும் குறைப்பிறவியினரையும் விலங்குகளுக்கு இரையாக்கும் வழக்கத்தை ஆதரித்தனர். ஆனால், வள்ளுவர் மேற்குறிப்பிட்டோரின் வருண/வகுப்புப் பாகுபாடுகளை,

"மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லார் கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல் லவர்." (973)

என்று நிராகரிக்கிறார்.

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" (972) என்கிறார். மேலும், "பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று"(618)

என்கிறார்.

பிளாட்டோ , அரிஸ்டாட்டிலின் அறம் கிரேக்க அரசு சார்ந்தது. மனுதர்மம் பிராமணர்கள் வாழும் பிராமண மேலாதிக்கம் உள்ள 'ஆரிய வர்க்கத்திற்கு' மட்டும் உரியது. மட்டுமின்றி, "ஆரியர்கள் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்ற இடம் திராவிட மக்கள் வாழும் நாடு எனவும் உண்மையான பிராமணன் யாரும் அங்கு வாழ மாட்டான் எனவும் மனுதர்ம சாத்திரம்" தெரிவிக்கின்றது. (மேற்கோள்: க.த.திருநாவுக்கரசு:2025 :ப.47) ஆனால், தமிழர் அறமோ இன, மொழி, நில எல்லைகளைக் கடந்தது. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" (புறம்.192) என்கிற சங்க மரபை அடியொற்றி "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்" (397) என வள்ளுவரும் உலகளாவிய பொதுநெறியை உலக மானுடர் அனைவரையும் உட்படுத்தும் நேச அரசியலை முன்வைக்கிறார். திருக்குறளை இந்திய அறவியல் நூல்களின் சிந்தனை மரபோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டிய தனிநாயக அடிகளார் திருக்குறளின் தனித்தன்மையை - தமிழரின் அறத்தைப் பின்வருமாறு வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்.

பகவத் கீதை - சமஸ்கிருதம் - இறையியல் தன்மை கொண்டது; பல மரபுகளை ஒன்றிணைத்தது.

தம்மபதம் - பாலி - புத்த துறவியலின் ஸ்மரண மரபு

திருக்குறள் - தமிழ் - மனிதநேயம் சார்ந்தது; கவிதை மரபைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது.

கௌடில்யம், மனுதர்மம் முதலான வைதீக நூல்கள் ஒழுக்கத்தோடு தண்டனையும் இணைத்துப் பேச (வருணத்திற்கேற்ற தண்டனை) வள்ளுவர் பொது நீதியையே பேசுகின்றார். தண்டனை குறித்து எவ்விடத்திலும் பேசவில்லை.

மனித நேயமும் மனித சமத்துவமும்

எந்தப் படைப்பாளியும் தான் வாழும் காலச்சூழலுக்குக் கட்டுப்பட்டவனே. ஆனால், சிலர் மட்டும் காலத்தின் கட்டுகளை உடைத்து விஞ்சி நிற்கின்றனர். அந்த வரிசையில் வள்ளுவரும் நிற்கிறார். திருக்குறள் தோன்றிய தமிழ்ச்சூழலில் அவைதீக சமயங்களான சமண பௌத்தத்தின் கருத்துநிலைகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இதனை வள்ளுவரின் ஊழ் பற்றிய கருத்து

நிலையில் தெளிவாகக் காணலாம். ஆனால், "ஊழிற் பெருவலி யாவுள்" (380) என்று கூறிய வள்ளுவரே ஆள்வினையுடைமை என்ற அதிகாரத்தில்,

"ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாது உஞற்று பவர்" (620)

என்று அவைதீக சமயத்தின் வினைக்கோட்பாட்டை முறியடித்து மனித முயற்சியை முன்னிறுத்துகிறார்.

வள்ளுவரின் அறக்கோட்பாட்டில் பகுத்துண்டு பசிப்பிணி போக்குதலும், ஈதலுமே முதன்மை பெறுகின்றன. இதன்மூலம் மனிதநேயத்தையும் மனித சமத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகிறார். பிற உயிர்களின் துன்பத்தை அறிகின்றவனே மனிதனாகத் தகுதியுடையவன் என்கிறார். அறியாதவனைச் 'செத்தவன்' என்று அறிவிக்கிறார். இதனை, "ஓத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான்" (214), என்னும் குறளின் மூலம் உணரலாம். உயிரின் அடிப்படை உணர்வாக பிற உயிர்களை நேசிக்கும் அன்பை வள்ளுவர் முன்மொழிகிறார். 'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' (80) என்பது வள்ளுவர் தத்துவம். இத்தகைய சுக மனிதனை நேசிக்கும் மனிதநேயம் குறித்த பேச்சு மனுதர்மத்திலோ கௌடில்யத்திலோ இல்லை. அவை மனிதனின் கடமைகள், ஒழுக்கங்கள், நடத்தைமுறைகள் - விதிகள், உயர் வகுப்பினரின் உரிமைகள் ஆகியவற்றையே பேசுகின்றன.

வள்ளுவரின் மனிதநேயம் குறித்த கருத்துதான் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வள்ளலாரிடத்தில் "எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் ஒத்துரிமையுடையவராய்" என்று ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமாய் - உயிர் நேயமாய் - சன்மார்க்கமாய் விரிவடைகிறது.

திருக்குறளில் வீடுக்கு இணையாக ஈகையும் பிற உயிரின் துன்பங்கண்டு அஞ்சுகிற தன்மையுமே வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

"அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின் திறந்தெரிந்து தேறப் படும்" (501)

இக்குறளில் இடம்பெறும் உயிரச்சம் என்பதனை பிற உயிர்களின் துன்பம் கண்டு அஞ்சுவது, பிற உயிர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுவது என்று பொருள் கொண்டால் பிழையில்லை.

வைதீகம் மற்றும் பிற சமயங்களில் ஈகை என்பது புண்ணியம் சேர்ப்பதற்கானது, மறுமையை நோக்கியது. ஆனால், தமிழ் மரபில் ஈகையும் பகிர்ந்துண்ணலும் பசிப்பிணி போக்குதலும் இயல்பான மனித நடவடிக்கை, மனிதநேயம் சார்ந்த உலகியலுக்கு உரியது; இனக்குழு வாழ்க்கைக்கு

உரிய அறம். இதனை முடமோசியாரின் ஆய் பற்றிய பின்வரும் பாடலின்வழி உணரலாம்.

"இம்மைக்குச் செய்தது மறுமைக்கு ஆம் எனும் அறவிலை வணிகன் ஆய் அலன்" (புறம் .134)

இதே கருத்து பின்வரும் குறட்பாவிலும் எதிரொலிக்கிறது.

"நல்லாறு எனினும் கொளஸ்தீது மேல்உலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று" (222)

முடிவுரை

சீனர்களின் நவீன ஒப்பிலக்கியக் கொள்கையான வேறுபாட்டுக் கொள்கை (Variation Theory) ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இரண்டு படைப்புகளுக்கிடையில் காணப்படும் ஒற்றுமைகளைக் காட்டிலும் வேற்றுமைகளை உயர்த்திப் பிடிக்கச் சொல்கிறது. அதன்வழி குறிப்பிட்ட நாகரிகத்தின் தனித்துவத்தில் கருத்தாற்றச் சொல்கின்றது. தன்னை முன்னிறுத்தாது உலகமானுடப் பொதுமையில் கரைந்துவிடுவதுதான் பழந்தமிழரின் மனோபாவத்தைத்தான் திருக்குறளும் காட்டுகிறது. திருக்குறளில் எந்த இடத்திலும் தமிழ் என்ற சொல் இல்லை. நூலாசிரியர் பெயரும் இடம்பெறவில்லை. திருக்குறள் இயல்பிலேயே உலக அறநூல்களிலிருந்து பல

அடிப்படைகளில் வேறுபட்டுத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபின் தனித்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் தனி அடையாளமாக விளங்குகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அமுதனடிகள் (தொ.ஆ.), தனிநாயக அடிகளாரின் படைப்புகள், பூம்புகார் பதிப்பகம்.
2. ஆனந்தகுமார். பா, தனிநாயக அடிகளாரின் ஒப்பிலக்கியச் சிந்தனைகள், நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ்.
3. சாமிநாதையர்.உ.வே.,(உ.ஆ.), புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும்,டாக்டர் உ.சே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.
4. சிற்பி பாலசுப்ரமணியம் (உ.ஆ.), திருக்குறள், தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ்.
5. பரிமேலழகர் (உ.ஆ.), திருக்குறள், பூம்புகார் பதிப்பகம்.
6. பாமயன், திணையியம் தமிழரின் ஆதி மெய்யியல், சிவசங்கரி பதிப்பகம்,சிவகாசி, 2025
7. திருநாவுக்கரசு. க.த., திருக்குறளும் இந்திய அறநூல்களும், மணியகம் வெளியீடு.

தலைவர், தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்

புதிய வரவு

ஊருக்கு ஒரு குடி ஜூலியஸ் வனத்தையன்

விலை: ரூ. 130

உயிர் வலுவாக்க மையம் என்றோர் அறக்கட்டளையை நடத்தி வரும் ஜூலியஸ் வனத்தையன் என்பார்தான் ஊருக்கு ஒரு குடி என்னும் இந்த நூலின் ஆசிரியர். ஒடுக்கப்பட்ட இனமான வண்ணார் குடியில் பிறந்து, தான் பட்ட துயரங்களுக்கிடையே வலுவும் வென்று தன் வாழ்க்கையை முன்னோக்கி எடுத்துச் சென்றவர் ஜூலியஸ். நிராதரமான மாணவர்களுக்குத் தகுந்த உதவி செய்து, அவர்களையும் முன்னேற்றி வருகிறார். பொருளாதாரத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் எல்லோரையும், இனப்பாகுபாடன்றி கைதூக்கிவிடுகிறார்.

அவர் தன்னுடைய 16 வயது வரை வாழ்ந்த வாழ்க்கையைத்தான் தன் வரலாறாக எழுதியுள்ளார். ஜூலியஸின் வரலாறு, அந்த இனத்தின் வரலாறு, அந்த ஊரின் வரலாறு! ஊரில் நடக்கும் திருவிழாக்களில் வண்ணார்களின் பாங்கு, அவர்கள் வீடுவீடாகச் சென்று வெளுப்பதற்கான அழுக்குத் துணியையும், அத்துடன் சோறையும் வாங்கி வந்த நிகழ்ச்சிகள், வெள்ளாவி போடுதல் உள்ளிட்ட ஏராளமான செய்திகளைக் கூறுகிறது – இந்த நூல். சாதி, தொழில், பழக்கம் என்ற சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்தி ஒடுக்கப்பட்டோர் மீது காட்டப்படும் வகீரம் எத்தன்மையது என்ற சொல்கிறது – இந்தத் தன்வரலாற்று நூல்.

உரைநடையிலும் துள்ளிச் செல்கின்றன கவிதைத் துளிகள்!

“

கவிஞராகவும்,
உரைநடையாளராகவும்
இருக்கிற ஓர் ஆளுமையின்
கவிதைகளில் உரைநடைச்
சாயல் காணப்படுவது மிகவும்
அரிதாகவே நிகழும்.
ஆனால், அதே ஆளுமை
உரைநடை எழுதும்போது,
அதில் கவிதை நடையின்
தாக்கம் பெரும்பாலும்
தவிர்க்கப்பட முடியாதது.

”

“அவர்தான் எல்லாத் தொடக்கங்களுக்கும் தொடக்கமாக இருக்கிறார்”
என்று அலெக்சாண்டர் புஷ்கினைப் புகழ்ந்துரைத்தார் மாக்ஸிம் கார்க்கி.

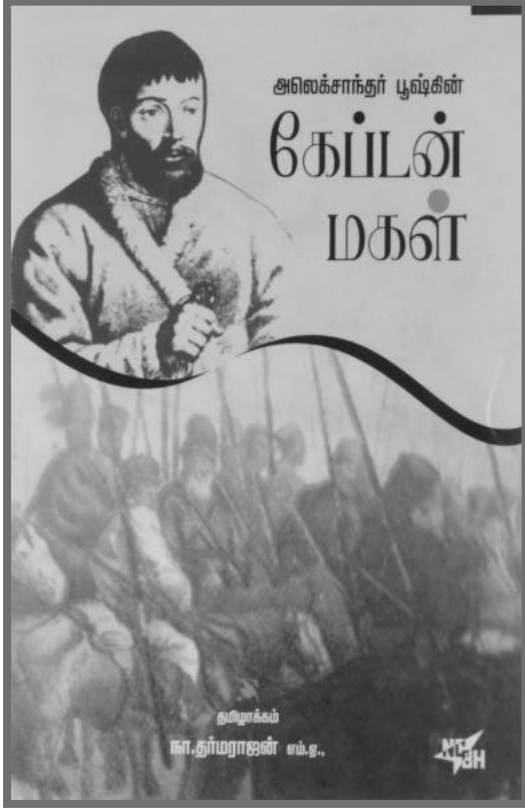
“ரஷ்ய உரைநடை இலக்கியங்களில் தலைசிறந்தது கேப்டன்
மகள்” என்று பாராட்டினார் நிக்கலாய் கோகல்.

கேப்டன் மகள் புதினம் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட
கதை. இது 18ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்தது. எமேலியன் புகச்சேவ்
என்னும் கிளர்ச்சித் தலைவன் தன்னை ஜார்ஜ் மூன்றாம் பீட்டர்
என்று அறிவித்துக் கொண்டு விவசாயிகளை வளைத்து, வசப்படுத்தி
கிளர்ச்சியை நடத்துகிறான். ஆள் கொஞ்சம் திமிர் பிடித்தவனாக
இருந்தாலும், சில இடங்களில் அவனிடம் நன்றியுணர்வு, மன்னிக்கும்
பண்பு ஆகியன புலப்படுகின்றன.

புகச்சேவின் இந்தக் கிளர்ச்சியோடு சம்பந்தப்பட்ட கலகலப்பான
காதல் கதைதான் கேப்டன் மகள்.

அந்திரேய் பெத்ரோவிச் கிரின்யோவ் தனது இளம் பருவத்தில்
இராணுவத்தில் மினிஹ் பிரபுவின் கீழ் பணியாற்றி மேஜராக ஓய்வு
பெற்றவர். அவருக்குத் திருமணமாகி ஒன்பது குழந்தைகள் பிறந்தன.

சா.ஜெயராஜ்

ஒரே ஒரு குழந்தையைத் தவிர அனைவரும் சிறு வயதிலேயே இறந்து விட்டனர். அந்தக் குடும்பத்தில் தப்பிப் பிழைத்த அந்த ஒரே உயிர்தான் கேப்டன் மகள் என்னும் இந்தக் கதையின் தலைவன்.

அவன் கருவில் தோன்றியவுடனே, அவனை இராணுவத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அவனுடைய தந்தையான முன்னாள் இராணுவ அதிகாரி முடிவெடுத்து விட்டார். அவனுக்கு இப்போது வயது பதினேழு. நல்ல வேளை, அவன் பெண்ணாகப் பிறக்க வில்லை.

“அவன் இராணுவத்தில் சேர வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது” என்று முன்னாள் அதிகாரி மனைவியிடம் உரையாடும் போதுதான் கேப்டன் மகள் புதினம் 'விறுவிறு' வென்று புறப்படுகிறது.

நாயகன் பியோத்தர் இராணுவத்திற்குச் சேர்வதற்கான பரிந்துரைக் கடிதத்தை அப்பாவிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டு புறப்படுகிறான். உடன் செல்பவர் அவன் வீட்டுப் பணியாளர் வயது முதிர்ந்த சாவெலிச்

வழியில் பனிமழை, இடையில் தங்குதல், மீண்டும் பயணப்படுதல் என்று கதை நகர்கிறது.

ஒரு விடுதியில் குடித்துவிட்டு. சூதாடி ஒரு தொகையை இழக்கிறான், பியோத்தர்.

கடும் பனிப்புயலில் சிக்கித் தவிக்கும். பியோத்தரை வழிப்போக்கர் ஒருவர் காப்பாற்றுகிறார். பியோத்தர் நன்றிக் கடனாக. தனது முயல் ரோமச் சட்டையை அந்த மனிதருக்குப் பரிசாகத் தருகிறான்.

கரடுமுரடான பயணத்தை முடித்து, ஒரு வழியாக ஓரென்புர்க் நகரத்தை அடைந்ததும், தன்னுடைய அப்பா சந்திக்கச் சொன்ன ஜெனரலைச் சந்தித்தான், பியோத்தர்.

“காலத்தை வீணாக்காமல் நீ நாளையே பெலகோர்ஸ்க் கோட்டைக்குப் புறப்படு. அங்கேயுள்ள காப்டன் மிரோனவ் கீழ் பணியாற்ற வேண்டும். ஓரென்புர்க்கில் உனக்கு ஒரு வேலையும் இல்லை” என்று கதைத் தலைவனைத் துரிதப்படுத்தி அனுப்பினார், அந்த ஜெனரல்.

ஓரென்புர்க்கிலிருந்து நாற்பது கி.மீ தொலைவில் பெலகோர்ஸ்க் கோட்டை இருந்தது. யாயிக் நதியின் உயரமான கரையின் வழியே பியோத்தரும் சாவெலிச்சும் செல்ல வேண்டும். அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் இன்னும் உறைய ஆரம்பிக்கவில்லை.

மிகப் பிரமாண்டமான கோட்டைக்குச் செல்கிறோம் என்கிற கற்பனையோடு செல்கிற பியோத்தரிடம் ‘இதுதான் கோட்டை’ என்று பெலகோர்ஸ்க் கோட்டையைக் காட்டியபோது அவனுக்கு சிரிப்பு வருகிறது. காரணம்? அதை அறிவதற்கு புஷ்கின் எழுதிய வரிகளைப் பார்ப்போம்.

“அப்போது வண்டி அந்தக் கிராமத்தில் நுழைந்தது, வாயிலில் ஒரு பழைய இரும்பு பீரங்கி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கிராமத்துத் தெருக்கள் குறுகலாகவும் வளைந்தும் இருந்தன. பெரும்பாலான தாழ்ந்த குடிசைகளில் வைக்கோல் கூரை போடப்பட்டிருந்தது. தளகர்த்தரின் வீடு மரத்தால் கட்டப்பட்ட சிறிய வீடு. அதற்கு முன்னால் மேடான இடத்தில் வண்டி நின்றது... வாயிலில், காயமடைந்த வயதான படைவீரன் ஒருவன் பச்சை நிறமுள்ள இராணுவ உடையின் கைப்பகுதியில் ஒரு சிறு நீலநிறத் துணியைத் தைத்துக் கொண்டிருந்தான். சன்னலின் அருகில் மிகவும் வயதான ஒரு பெண் பஞ்சு திணித்த கோட்டு அணிந்து, தலையில் சதுரத் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பாள். அவளுக்கு எதிரில் ஒற்றைக்கண் இராணுவ அதிகாரி...”

இப்படி அந்தக் கோட்டையின் தோற்றத்தை மிக இயல்பாக எழுதிச் செல்கிறார்.

மொத்தத்தில், சற்று விசாலமான பழைய பேப்பர்கடை போலக் காட்சியளித்தது, பெலகோர்ஸ்க் கோட்டை.

அங்கு கேப்டன் இவான் குஷ்மிச் மிரோனவின் மகள் மாஷா மிரோனவைச் சந்தித்துக் காதல் கொள்கிறான். பியோத்தர் அந்திரேய் கிரின்யோவ்.

இந்நிலையில், ஏற்கெனவே அவளிடம் காதலைச் சொல்லி, காதல் மறுக்கப்பட்டு இருப்பவன் இராணுவ அதிகாரி ஷ்வாப்ரின். எனவே, பியோத்தரின் மீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு, இருவருக்கும் மோதல் நிகழ்கிறது.

அதன் பிறகு, புகச்சேவ் கோட்டையைப் பிடித்தல், தளகர்த்தரும் அவருடைய மனைவியும் கொல்லப்படுதல், ஷ்வாப்ரின் கதைத் தலைவி மாஷா மிரோனாவைக் கடத்தி வைத்தல் எனப் புதினம் பல திருப்பங்களுடன் நீள்கிறது.

இறுதியில் கதை எப்படி முடிகிறது என்பது மிகவும் சுவையானது.

புதினத்தில் இயற்கை வர்ணிப்புகளும் நகைச்சுவை தெறிக்கும் உரையாடல்களும் ஏராளம்!

புஷ்கின் அருகில் அமர்ந்து சொல்வது போல, கேப்டன் மகள் கதையை எழுதியிருக்கிறார்.

கவிஞராகவும், உரைநடையாளராகவும் இருக்கிற ஓர் ஆளுமையின் கவிதைகளில் உரைநடைச் சாயல் காணப்படுவது மிகவும் அரிதாகவே நிகழும். ஆனால், அதில் அதே ஆளுமை உரைநடை எழுதும்போது, கவிதை நடையின் தாக்கம் பெரும்பாலும் தவிர்க்கப்பட முடியாதது. அப்படித்தான், இந்தக் கேப்டன் மகள் புதினத்திலும் உரைநடையினூடாக புஷ்கினின் கவிதைத் துளிகள் ஆங்காங்கே துள்ளிச் செல்கின்றன.

புஷ்கினைத் தமிழில் கதை சொல்ல வைத்திருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர் நா.தர்மராஜ். புதினத்தில் வரும் காட்சிகளை வாசகர்களின் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தும் வகையில் அழகிய ஓவியங்கள் இடம்பெற்றிருப்பது புதினத்தின் கூடுதல் சிறப்பு.

புஷ்கினின் கடைசியாக எழுதிய புதினமான கேப்டன் மகளைக் கட்டு குலையாமல் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்.

கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

புதிய வரவு

விலை: ரூ. 430

வெள்ளித் திரையில் தமிழ்நாட்டு அரசியல்

நவபாரத் என்.பி.நாராயணன் ராஜா, டி.வெங்கடேஸ்வரன்

நவபாரத் என்.பி.நாராயணன் ராஜா, டி.வெங்கடேஸ்வரன் இணைந்து எழுதியுள்ள நூல்: வெள்ளித் திரையில் தமிழ்நாட்டு அரசியல்.

1931 முதல் 1981 வரை தமிழ்நாட்டு அரசியலில் தமிழ்த் திரைப்படங்களின் பங்கு மற்றும் தாக்கத்தை இயக்கத்தின் அடையாளங்களான பேரறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். போன்ற திரைமுகங்கள் அரசியல் தளத்திலும் வெற்றி பெற்றனர்.

திரைப்படம் என்பது வெறும் பொழுதுபோக்காக மட்டும் அல்ல; அது கருத்துகளைத் தோற்றுவித்துப் பரப்பி, ஆட்சியாளர்களுக்கும், எதிர்ப்பாளர்களும் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கான வலிமையான கருவியாக இருந்தது என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. கிடைத்தற்குரிய நிழற்படங்கள், வரைபடங்கள் நிறைந்த கருத்துப் பேழை இது.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான்

நாவல்களில் மறுமலர்ச்சிப் போக்குகளும்
முற்போக்குச் சிந்தனைகளும்

முனைவர் கோ. சத்தியகுமார்

இஸ்லாமியப் புனைகதை வரலாற்றில் ஒரே மாதிரியான போக்கு நிலையே தொடக்கத்தில் நிலவியது. இஸ்லாமியப் புனைகதைகள் பெரும்பாலும் மதக்கோட்பாடுகளைப் பிரச்சாரம் செய்கிற கருவிகளாகவே இருந்தன. நாளடைவில், இஸ்லாமிய நாவல்கள் மதச் சம்பிரதாயத்துக்கு உரியவை என்று கருதப்பட்டு வந்த நிலை மாற்றத்திற்குள்ளாகியது. மதம் சார்ந்த விமர்சனங்கள், வர்க்க முரண்பாடுகள், விளிம்புநிலைப் பதிவுகள் போன்ற சிந்தனைகள் உருவாயின. இஸ்லாமியப் படைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையும் 1980களுக்குப் பிறகு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

தோப்பில் முகம்மது மீரான் அவர்கள் இஸ்லாமியப் படைப்பாளர்களில் முன்னோடியாக

விளங்கியவர். தன்னுடைய நாவல்களில் மதம் சார்ந்த பதிவுகளை ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படுத்தியவராவார்.

தோப்பில் முஹம்மது மீரானின் படைப்புகள்

ஒரு படைப்பாளியின் அடிப்படை நோக்கம் தான் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வுலகம் பெறச் செய்வதும், தான் உணர்த்த விழையும் உண்மைக்கு வடிவம் தருவதுமே ஆகும். “படைப்பாளிகள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் உருவாகிறார்கள். சமுதாயத்தில் தன்னையோ, தன் குடும்பத்தையோ, தன் சமூகத்தையோ பாதித்த செயல்களில் சில படைப்பாளிகள் பிறக்கிறார்கள். எனவே அவர்களது படைப்புகளை வெளிக்கொணர்வதற்கு இலக்கியச் சூழல் மிக முக்கியக் காரணியாக அமைகின்றது”.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான் படைத்துக்காட்டும் கதை மாந்தர்கள் அவர்தம் செயல்கள், நிகழும் சம்பவங்களைப் பற்றிய வருணனைகள் அனைத்திலும் இந்தக் குறிக்கோள்களே ஓங்கியிருக்கும். இக்கூற்றிற்கு மீரானின் படைப்புகள் பொருந்துகின்றன. மீரானின் ஒவ்வொரு படைப்பும் இஸ்லாமியச் சமூகத்தின் வாழ்வியல் இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகளை எதிரொலிக்கின்றது. தோப்பில் முஹம்மது மீரான் தனது சமுதாயத்தின் சீர்திருத்தத்திற்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர். தமிழ் இஸ்லாமியச் சமூகம் வெளிக்காண்பிக்காத செய்திகளைச் சுட்டிக் காண்பித்த முதல் தமிழ் இஸ்லாமியப் படைப்பாளியாகக் கருதப்படுகிறார்.

நாவல்கள்

தோப்பில் முகம்மது மீரானின் 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை' 1988 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதனையடுத்து, 'துறைமுகம்' 1991 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. பின் 'கூனன் தோப்பு' 1993 ஆம் ஆண்டும், 'சாய்வு நாற்காலி' 1995 இலும், 'அஞ்ச வண்ணம் தெரு' 2001 இலும், இறுதியாகக் 'குடியேற்றம்' 2017 இலும் மொத்தமாக ஆறு நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழக இஸ்லாமியப் பெண்களுக்கான கல்வியறிவைக் குறித்த மறுமலர்ச்சியை அவர்தம் படைப்புகளில் முன்னிறுத்தியுள்ளார். அனைத்து இஸ்லாமிய மக்களும் கல்வியறிவு பெறவேண்டும் எனும் சீர்திருத்தக் கருத்தைத் தத்தம் படைப்புகளில் வலியுறுத்தியுள்ளார். இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் உள்ள பலதர முறையின் தவறான போக்குகள், புரிதல்களை விளக்கிக்காட்டி, பெண்களுக்கு இழைக்கப்படுகிற கொடுமைகளைத் தவிர்த்திட எண்ணியுள்ளார். தோப்பில் முஹம்மது மீரான் நாவல்களில் பெண்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள் மறைமுகமாக நடந்த சூழலை எடுத்துக்காட்டி பெண்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளை முன்னிறுத்திப் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

தமிழகத்தில் சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் வெளிவராத சூழ்நிலையில் இஸ்லாமிய மக்களைக் குறித்து தோப்பில் முஹம்மது மீரான் சுட்டிய கருத்துகளால் இஸ்லாமியர்களிடையே பெரும் சர்ச்சைகள் உருவாயின. நாளடைவில், இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் மாற்றத்திற்கான வழிகாட்டியாக மீரானின் படைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான், தமது படைப்புகளில் சமயம் சார்ந்த போதனைகளையும் கடமைகளையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். இஸ்லாமிய சமய விதிமுறைகளின்படியே மக்களை வழிநடத்திச் செல்லவும் விழைந்துள்ளார். சமுதாயத்திலுள்ள மக்களை ஒருநிலைக்குள்ளாகக் கொண்டுவந்து முறைதவறாமல் வாழ்வதற்குச் சமயம் என்னும் ஆயுதமே சிறந்ததென்னும் கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றார்.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் சில மதப் பண்டிதர்களின் கட்டமைப்பில் உருவான சடங்காசார முறைகளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மேலும் அவற்றின்படி வாழ்ந்திட வேண்டாமென்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளார். அவர் படைப்புகளில் மட்டுமே தனது எண்ணத்தினைப் பதிவு செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தனது சொந்த வாழ்விலும் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து வந்த ஆளுமையாவார்.

இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தில் வேற்றுமொழியைக் கற்பது பாவமானதாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் வேற்றுமொழி அறிவின் தேவையை மக்கள் உணர்ந்திடவில்லை. இக்காலச் சூழ்நிலையில்தான் தோப்பில் முஹம்மது மீரான் கல்வியறிவின் தேவையைப் படைப்புகளின் வழி விதைக்கின்றார். கல்வியறிவின் இன்றியமையாமையைக் குறித்துப் போதித்துள்ளார்.

சமயத்தின் பெயரால் சமூகத்தில் நிலவிவந்த மூடத்தனமான செயல்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் எதிர்த்தார். மக்களின் அறியாமையைப் போக்கி மறுமலர்ச்சிக்கான சிந்தனைகளை மக்கள் மனத்தில் விதைத்துச் சென்றார்.

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பத்துக்களில் யதார்த்தவாதப் போக்கு பின்னடைந்துவிட்டது எனப் பின் நவீனத்துவ வாதிகள் பேசினாலும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் யதார்த்தவாதப் போக்கு நமது நாவல் இலக்கியத்தில் பல புதிய பரிமாணங்களுடன் எழுச்சி பெற்றுள்ளது”

என்கிறார் பா. ஆனந்தகுமார்.

அதற்கேற்ப, எதார்த்தவாத உலகில் தோப்பில் முஹம்மது மீரான், அறியப்படாத இஸ்லாமிய வாழ்க்கையை எண்பதுகளிலும் தொண்ணூறுகளிலும், படம்பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

இஸ்லாமிய மக்களின் வாழ்வியலை முன்னிறுத்தி மீரானின் படைப்புகள் அமைந்தன. இருந்தும், ஓட்டுமொத்த மனிதஇனத்தின் வாழ்வியல் சாராம்சமாகவும் அவை பிரதிபலிப்பதால் மீரானின் படைப்புகள் யாவும் ஓட்டு மொத்தச் சமுதாயத்தின் பிரச்சனைகளை வெளிக்காட்டுபவையாகவே அமைந்தன.

“யதார்த்தம் என்பது உண்மையைத் தேடிக் காணும் நெறி. உள்ளதை உள்ளவாறே படம் பிடித்துவிடின் உண்மை துலங்கும் என்பதில்லை. இயற்கையில் முக்கியமானதும், முக்கியமற்றதும், பயனுள்ளதும், பயனற்றதும், செத்ததும், உயிருள்ளதும், கலந்து விரவிக் கிடக்கின்றன. இவற்றை நுணுக்கமாக வருணித்து விடுவதால் ஒரு பொருளின் உள்ளியல்பு அல்லது சிறப்பியல்பு தெளிவாகாது. மேலோட்டமான நுணுக்கங்களையும் ஊடுருவி உள்ளியல்புகளைக் கண்டறிய வேண்டும். இது யதார்த்த இலக்கிய நெறியாகும்”

என்று க. கைலாசபதி எதார்த்த இலக்கியத்தின் தன்மையை வரையறுக்கிறார்.

அவ்வகையில் மீரானின் நாவல்கள் வாழ்வியலின் இன்ப, துன்பங்களை அப்பட்டமாக

ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்படுத்துகின்றன. நாவல் மனித வாழ்வியலோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. வாழ்வியலின் தவறுகளை வெளிக்காட்டும் கருவியாக நாவல் வலம் வருகிறது. தோப்பில் முஹம்மது மீரான் இதனை மெய்ப்பிக்கிறார். எதார்த்தவாழ்வியலின் தன்மைகளை நாவலின்வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தோப்பில் முஹம்மது மீரானின் ஒவ்வொரு கதையும் எதார்த்த வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுபவையாய் அமைந்தன. துறைமுகம், கூனன் தோப்பு ஆகிய நாவல்கள் மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள் குறித்து வாதிடுபவையாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

மூடநம்பிக்கைகளாலும் அறியாமையாலும் வாழுகின்ற மனித மனங்களில் ஏற்பட வேண்டிய மாற்றத்தினைக் குறித்தும் தோப்பில் முஹம்மது மீரானின் நாவல்கள் பேசுகின்றன.

கௌரவ விரிவுரையாளர்
அரசு ஆடவர் கலைக் கல்லூரி
கிருஷ்ணகிரி.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு டீவண்டுகோள்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

எப்ரல் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

2580 4102 3262 320 3401 2744
3258 2745 3260 321 3362 6660
3259 2746 3263 322 3471
5309 2747 3765 323 5311
6659 3261 6817 5314 5310

தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வாங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

தொழில்சார் பண்பாட்டு ஆய்வில் தோணி

தொழில்சார் பண்பாட்டில் தோணி

தமிழர்களின் வரலாற்று எழுதுகையானது கடல் கடந்து செல்லுகிற வணிகம், போர், சமயப் பரவல் என ஆழமாகக் காணப்படுகிறது. கடல் கடந்து பயணம் செய்யவும், படையெடுத்துச் செல்லவும் கலன்கள் முக்கியப் பங்காற்றின. அவற்றில் தோணிக்கென்று முக்கிய இடமுண்டு. சங்க காலத்திலும் தோணி பற்றிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. சமகாலத்திலும் தோணிகள் காணப்படுகின்றன. தோணி கட்டுமானத்தில் பண்டைய வணிக நகரமாக விளங்கிய தூத்துக்குடி முக்கிய இடம்பெறுகிறது. மரபுசார் தொழில்நுட்பத்துடன் தோணி கட்டுமானம் காணப்படுகிறது.

கடலில் மீன்பிடிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் வள்ளம் என்ற சிறு படகின் பிரம்மாண்டமான வடிவமாக இத்தோணியானது காட்சியளிக்கும். கீல் தார் அடிக்கப்பட்டிருக்கருப்புநிறமாகக் காட்சியளிக்கும். தோணி இரு வகைகளில் காணப்படுகிறது. கப்பல் நடைத் தோணி தூத்துக்குடி துறைமுகத்தினுள் சரக்குகளை ஏற்றி இறக்கப் பயன்படுகிறது (ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் 2007:31). கொழும்பு, அரபிக்கடலுக்குச் செல்லும் தோணிகளை கோஸ்டிங் தோணி என்றழைக்கின்றனர்.

ரா. நந்தினி தேவி
இரா. காமராசு

முந்தைய கால கடல்வழி போக்குவரத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் வணிகத்திற்கும் தோணி பயன்பட்டுள்ளது. 'தோணி' என்பது ஒரே மரத்தில் குடைந்து செய்யப்படும் ஒரு கலமாகும். தோணி என்னும் சொல் 'தொள்' எனும் வினையடியிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும். 'தொள்' என்பது தமிழில் குழித்து எடுப்பது என்னும் பொருள் தருகிறது. 'தொள்' 'தொடு' என்னும் சொல்லாக மாறி அதிலிருந்து 'தோடு' 'தோண்டு' 'தோணி' என்னும் சொற்கள் உருவாகி இருக்கவேண்டும்.

தொள் → தொடு → தோடு → தோண்டு → தோணி

ஒரு மரத்திலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்படும் கலம் ஆகையால் அது 'தோணி' எனும் பதத்தைப் பெற்றுள்ளது. பெரிய மரக் கலங்களிலே கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்கள் சிறிய தோணிகளில் ஏற்றப்பட்டுக் கரைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட செய்தி புறநானூற்றுப் பாடலில் (343:5,6) கூறப்பட்டுள்ளது. வேறொரு புறநானூற்றுப் பாடலில் (299,3) பகைவருடைய படையினை

“

தச்சுக்கழித்தல் செய்வதால் புதிய வீடு கட்டும் போது பயன்படுத்திய மரங்களில் உள்ள தீய சக்திகளை தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு மூலம் வெளியேற்றலாம் என எண்ணுகின்றனர். தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு மாற்றீட்டு சடங்கு (Rite of Transference) ஆகும். இச்சடங்கினைத் தச்சுத் தொழில் செய்பவர்கள் மேற்கொள்கின்றனர்.

”

ஊடுருவிச் செல்லும் குதிரைக்குக் கடல்நீரைக் கிழித்துச் செல்லும் தோணி உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்னன்
உழுத்து அதர் உண்ட ஓய்நடைப் புரவி,
கடல்மண்டு தோணியின்,
படைமுகம் போழ
(புறம் - 299,3)

இப்பாடல் வரிகள் வாயிலாகத் 'தோணி' குதிரை வேகம் போன்று மிக வேகமாகச் செல்லும் என்பது புலப்படுகிறது. கடல் ஒலி அடங்கி இருத்தலால் பரதவர் கடலில் செலுத்தும் தோணிகளும் இயக்கமின்றிக் கடலினுள் சென்றதை அகநானூற்றுப் பாடல் (50:1) தெரிவிக்கின்றது.

கடல்பாடு அவிந்து, தோணி நீங்கி,
நெடுநீர் இருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்;
செவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினும்,....
(அகம்-50)

முற்காலத்தில் 'தோணி' பயணத்திற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது. பிற்கால இலக்கியங்களை நோக்கும்போது இவ்வுண்மை வெளிப்படுவதைக் காணலாம். பெருங்கதைப் பாடல் வரிகள் (1:37:264-267), 'தோணி', புனல் விளையாட்டிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உண்மை தெரியவருகிறது. முற்காலத்தில் தோணியைச் செலுத்த துடுப்பு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை, பெருங்கதை வரிகள் (1:36:174) வாயிலாகக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

'தோணி' கடலில் மீன் பிடித்தலுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைத் திருவிளையாடற்புராண வரிகள் (3:57:34) எடுத்து இயம்புகின்றன. இவ்வரிகள் வாயிலாகப் பெரிய சுறா மீன்கள் தனக்கு எதிரில் அகப்படும் தோணி, படகு போன்ற கலங்களைத் தாக்கியும் சரக்கைக் கொண்டு செல்லும் 'சோங்கு' கலனை அழித்தும் பிற மீன்களைத் தனது கொம்பால் அடித்துக் கொன்றும் செல்வது தெரியவருகின்றது.

பகலிலும் இரவிலும் மழை பெய்வதையும் பொருட்படுத்தாமல் ஆற்றின் மறு கரைக்குச் சென்று தோணி என்னும் கலத்தைத் துறையில் இறுக்கமாகக் கட்டிப் போடும் செய்தியை முக்கூடற்பள்ளு (36) தெரிவிக்கின்றது.

இக்கரைக்கா லிற்பொருநை
அக்கரைக் காலின் - மழைக்
கேம மென்றுஞ் சாம்மென்றும்.....

(மூக்கூடற்-36)

இச்சான்றுகளின் வாயிலாகத் 'தோணி' எனும் கலம் பயணத்திற்கும் புனல் விளையாட்டிற்கும் மீன் பிடித்தலுக்கும் குறிப்பாக சுறா மீன் பிடித்தலுக்கும், நீரைக் கடக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டமை புலப்படுகிறது.

சடங்கியல் மரபில் தோணி

சடங்குகள் (RITUAL) என்பது சமயம் அல்லது மரபு வழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட

குறிப்பிட்ட சில செயல்முறைகளின் தொகுப்பு ஆகும். சடங்குகள் செய்யப்படுவதன் நோக்கம் சமூக அனுமதி பெறுவதற்காகும். பொதுவாக, குறியீட்டுத் தன்மைகளைக் கொண்டவையான இச்செயல்பாடுகள் மனிதரின் அல்லது சமூகத்தின் பயன்கருதிச் செய்யப்படுகின்றன. மரங்கள் போன்றவற்றில் தீய ஆவிகள் இருக்கும். தீய ஆவிகளைப் பலியிட்டு வெளியேற்றுவதை தென்மாவட்டங்களில் 'தச்சுக்கழித்தல்' என அழைக்கின்றனர். உதாரணமாக, புதிதாக வீடு கட்டி குடியேறும் முன் இச்சடங்கினை செய்கின்றனர். தச்சுக்கழித்தல் செய்வதால் புதிய வீடு கட்டும் போது பயன்படுத்திய மரங்களில் உள்ள தீய சக்திகளை தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு மூலம் வெளியேற்றலாம் என எண்ணுகின்றனர். தச்சுக்கழித்தல் சடங்கு மாற்றீட்டு சடங்கு (Rite of Transference) ஆகும். இச்சடங்கினைத் தச்சுத் தொழில் செய்பவர்கள் மேற்கொள்கின்றனர்.

தூத்துக்குடி நகரில் 150 டன் முதல் 300 டன் வரை சரக்குகளை ஏற்றிச்செல்லும் தோணிகள் செய்யப்படுகின்றன. இத்தோணிகளைக் கடலில் இறக்குவதற்கு முன்னர் நள்ளிரவில் தச்சுக்கழிக்கும் நிகழ்வு செய்யப்படுகிறது. வீடுகளைப் போலவே, இங்கும் தச்சுக்கழிக்கும் போது தச்சர்களைத் தவிரப் பிறரை அனுமதிப்பதில்லை.

“தோணியின் முன்பகுதி 'அணியம்' எனப்படும். இப்பகுதியில் பாய்மரம் ஒன்று இருக்கும். தோணியைக் கரையிலிருந்து தூத்துக்குடி துறைமுகத்தினுள் கொண்டு வந்த பிறகே பாய் மரத்தைத் தோணியில் நிலை நிறுத்துவர். பாய் மரத்தின் பருமனுக்கேற்றபடி துவாரம் ஒன்று தோணியின் மேல்தளத்திலும் அதன் அடித்தளத்திலும் அமைந்திருக்கும். இதன் உட்புறம்தான் பாய்மரம் பொருத்தப்படும்.

தோணியில் தச்சுக்கழித்தலின்போது, அணியப் பகுதியிலுள்ள இத்துவாரத்திற்கு நேர் எதிராக இலை விரித்து, புதிய வேட்டி கட்டப்பட்டுத் தேங்காயும் மாவிலையும் வைக்கப்பட்ட மூன்று அல்லது ஐந்து பூரண கும்பங்களையும் மஞ்சள் பிள்ளையாரையும் தெற்கு முகமாக வைப்பர். பாய்மரம் பொருத்தப்படும் துவாரத்தைத் தகரம் அல்லது இரும்புத் தகட்டால் மறைத்து, அதன் மேல் கற்களை அடுப்புக்கட்டிகளாக வைத்துச் சர்க்கரைப் பொங்கல் சமைப்பர்.”¹

பூரண கும்பங்களுக்கும் பிள்ளையாருக்கும் எதிரில் உள்ள ஓர் இலையில் எண்ணெயில் தோய்க்கப்பட்ட மூன்று அல்லது ஐந்து பஞ்சுத்திரிகளும் வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய்,

பழம், காணிக்கைப் பணம் ஆகியன இடம்பெறும். ஒரு புதுச்சட்டியில் பருத்திக்கொட்டையும் நவதானியங்களும் கலந்துவைக்கப்படும்.

பூரண கும்பங்களுக்கும் பிள்ளையார்க்கும் பூசை முடிந்ததும், கூவும் பருவமடைந்த சேவலின் கால் நகத்தை அகலமான உளியால் கீறி, இரத்தம் வடியும் காலால் முதலில் அணியப் பகுதிலுள்ள அணியத்துக் கட்டை என்ற பகுதியினைத் தொடுவார்கள். பூசை முடிந்ததும் கூவும் பருவமடைந்த சேவலின் கால் நகத்தை அகலமான உளியால் கீறி, இரத்தம் வடியும் காலால் முதலில் அணியப் பகுதியிலுள்ள அணியத்துக் கட்டை என்ற பகுதியினைத் தொடுவார்கள். அடுத்து, பாய்மரம் நடுவதற்கான துவாரங்களுக்கு நேராகச் சேவலின் காலைக் காட்டி ஒன்றிரண்டு சொட்டு இரத்தம் அதில் விழும்படிச் செய்வார்கள். இதன் பிறகு தோணியிலிருந்து இறங்கித் தோணியின் அடிப்பகுதியிலுள்ள ஏரா என்ற உறுப்பினை இரத்தம் வடியும் சேவலின் காலால் தொடுவார்கள்.

இறுதியாக, தச்சுக்கழித்த தச்சர், வேலை எடுத்துக்கொண்டு முதலில் செல்வார். அவரைத் தொடர்ந்து, படையலாக வைக்கப்பட்ட பஞ்சுத்திரி, முட்டை ஆகியவற்றையும் நவதானியம் வைத்துள்ள புதிய சட்டியினையும் பொங்கல் பானையையும் புதிய பானையையும் புதிய பனை நார்ப் பெட்டியில் எடுத்துக்கொண்டு மற்ற தச்சர்கள் செல்வார்கள். அப்போது எதிரில் யாரும் வரக் கூடாது.

பஞ்சுத்திரியும் வெற்றிலைப் பாக்கும் பருத்திக் கொட்டை மற்றும் நவதானியம் வைத்துள்ள புதிய சட்டியினையும் பொங்கல் பானையையும் மற்ற தச்சர்கள் எடுத்துச் செல்வார்கள். அப்போது எதிரில் யாரும் வரக்கூடாது. பஞ்சுத்திரியும் வெற்றிலைப் பாக்கும் பருத்திக் கொட்டை மற்றும் நவதானியங்களும் நிரம்பிய புதிய சட்டியினையும், புதிய சுளவு (முறம்) ஒன்றில் வைத்து முச்சந்தியில் வைத்துவிடுவார்கள். முட்டைகளை ஒவ்வொன்றாகத் தலையைச் சுற்றி, செல்லும் வழியிலேயே தச்சுக்கழித்த தச்சர் எறிந்துவிடுவார். நன்றாகக் கால் கழுவி யின்னரே தச்சர்கள் வீட்டிற்குள் செல்வார்கள்.

தூத்துக்குடி நகரில், தோணி மற்றும் வள்ளங்களின் உரிமையாளர்களாகவும் அவற்றில் பணிபுரிவர்களாகவும் கத்தோலிக்கக் கிறித்துவச் சமயத்தைப் பின்பற்றும் பரதவ இனத்தவரே மிகப்பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். ஆயினும், தச்சுக்கழித்தல் நிகழ்த்த தச்சர்களுக்கு அனுமதியளிப்பதுடன், அதற்கான செலவுத் தொகையினையும் அவர்கள் அளிக்கின்றனர்.

தச்சுக்கழித்த மறுநாள், தோணி அல்லது வள்ளம் கரையிலிருந்து கடலுக்குள் செலுத்தப்படும். அப்பொழுது கத்தோலிக்கக் கிறித்துவ சமயச் சார்பான ஆசிர்வாதங்களும் பிரார்த்தனைகளும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

நம்பிக்கைகள்

மனித மனங்களில் நம்பிக்கைகள் பலவாறாக இருக்கின்றன. இந்நம்பிக்கைகள் வாழும் சூழலுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டு காணப்படுகின்றன. நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்வாதாரமானது கடலும் கடல் சார்ந்துமே காணப்படுகிறது. கடல்சார் வாழ்வு மற்றும் பொருளாதாரத்திற்கும் தோணியானது தொழில் சார்ந்து மீனவர்களுடன் பயணப்படுவது ஆகும். எனவே தொழில் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. தோணியில் சமையலுக்கு முருங்கைக்காயைக் கொண்டுபோனால் பலத்தக் காற்றுடன் மழை பெய்யும் என்ற நம்பிக்கை காணப்படுகிறது. தோணியில் துடைப்பத்தை வான் நோக்கி உயரக் கட்டினால் காற்றும் மழையும் நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. வழக்காறுகளில் தோணி வழக்காறுகள் என்பது மக்கள் வாழ்வியலோடு இயைந்து காணப்படுவது ஆகும். ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு மரபு வழியாகக் கடத்தப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்திலும் கூட வழக்காறுகள் பற்றிய பதிவுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. மக்களின் எண்ண ஓட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வகையில் தோணி பற்றிய பண்பாட்டுப் பதிவுகளை ஆவணப்படுத்துவதில் வழக்காறுகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

"தண்டல் ஏறாத தோணியும் தோணியல்ல
அத்தக்கயிறு குத்தத் தெரியாதவன் தண்டலுமில்லை"²

எனும் பழமொழி இன்றளவும் நிலவுகிறது. இரு முனைகளில் உள்ள கயிற்றுப் பிரிகளைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து பின்னர் அவைகளை ஒன்றுடன் ஒன்றாகத் திரித்துப் பிணைத்துவிடுவர். இவ்வாறு முடிச்சிடாமல் கயிறுகளை இணைத்தலைக் குத்துதல் என்பர். இந்த வேலை தெரியாதவன் 'நல்ல தண்டல் இல்லை' என்கின்றனர். சிவசுப்பிரமணியன் 2007:71)

"காணாப்பக்கமும் தண்டல் பக்கமும் போகாதே"

காணாக்கம்பு என்பது காற்றில் வேகமாக அசையும் பகுதியாகும். காணாகம்பு அருகில் நின்றால் உடலில் வலி உண்டாகும். அதே போல் தண்டல் பக்கம் நின்றால் ஏதேனும் வேலைக் கூறிக்கொண்டே இருப்பர். எனவே, இரு பக்கங்களும் செல்லக்கூடாது எனக் கூறுவதற்காவும் இதே போல் எண்ணற்ற பழமொழிகள் உள்ளன.

"தாமான் பக்கமும் தண்டல் பக்கமும் போகாதே"
"தண்டல் முந்தினா பண்டாரி"
"வாணிவாடும் சோணிவாடும் தெரியாதவன்"
"கடுதான் கல்லு வங்காளம் போனக் கதை"

போன்ற, தோணியைப் பற்றிய வழக்காறுகள், வாய்மொழிக் கதைகள் மக்களிடம் இன்றளவும் காணப்படுகின்றன.

நெய்தல் திணையில் தோணியின் பங்கு முக்கியமானது. சமகாலத்தில் தொழில்குடிகள் நவீனத்தின் தாக்குதலால் தங்களின் அடையாளங்கள் இழந்து காணப்பட்டாலும் தொழில்சார் புழங்குப் பொருள்களும் தொழில்முறைச் சடங்குகளும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. மரபு மாறா பண்பாட்டுடன் தோணி திகழ்கிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், மந்திரமும் சடங்குகளும் ப 156
2. சிவசுப்பிரமணியன். ஆ தோணி -71

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், தோணி, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாளையங்கோட்டை.
2. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், மந்திரமும் சடங்குகளும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
3. பக்தவத்சல பாரதி, மானிடவியல் பேசுவோம், அடையாளம் பதிப்பகம்.
4. ஆ.மணவழகன், தொழிற்குடிகளின் தொழில்சார் பண்பாடு புழங்கு பொருள்களும், அய்யனார் பதிப்பகம்.
5. த. ரெஜிக்குமார், புழங்கு பொருள் பண்பாடு, காவ்யா பதிப்பகம்.
6. சி.மகேஸ்வரன், பண்பாட்டு ஆய்வியல், பாரதி பதிப்பகம்.
7. காமராசு. இரா, புகையிலை வரலாறும் வழக்காறுகளும் உயிர் பதிப்பகம்.

●
இரா. காமராசு,
பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர், நாட்டுப்புறவியல்
துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

ரா. நந்தினி தேவி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நாட்டுப்புறவியல் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

ஹங்கேரிய மொழியில் திருக்குறள் (19ஆம் நூற்றாண்டு)

ஐ ரோப்பிய மொழிகளில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்ற வரலாற்றை 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வீரமாமுனிவர், திருக்குறளை இலத்தீனில் மொழிபெயர்த்த காலத்திலிருந்து பார்க்கவியலும். இலத்தீன் மொழியையடுத்து ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் முதலிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருக்குறள் முழுமையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில குறட்பாக்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனால், மேலைநாட்டவர் பலரின் விருப்பத்திற்குரிய அறநூலாகத் திருக்குறள் காலனித்துவக் காலத்தில் கவனம் பெற்றிருந்தது.

இலத்தீன் முதலான மொழிகளில் திருக்குறள், மேலைநாட்டுச் சமயப் பரப்புரையாளர்களாலும் காலனிய ஆட்சியாளர்களாலும்தான் தொடக்ககாலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனால் மொழிபெயர்ப்பு என்னும் கலையாக்கத்தின் பின் அமைந்திருக்கும் காலனித்துவ நுண்அரசியலையும் அறிய நமக்கு வழியேற்படுகிறது. குறிப்பாக, பிரிட்டிஷார் ஏற்படுத்திய இந்துச்சட்ட உருவாக்கத்தின் பின்னணியில் திருக்குறள், மனுஸ்மிருதி உள்ளிட்ட இந்திய அறநூல்களின் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புகள் முக்கியப்பங்கு வகித்தமை அறியத்தக்கது. ஆகவே காலனித்துவகால ஐரோப்பியர்களின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள் அனைத்தும் தன்னகத்தே பல்வேறு நுண்செய்திகளைப் பொதிந்துவைத்துள்ளன.

ஜெ. கார்த்திக்

இருப்பினும், ஐரோப்பியக் காலனியத்திற்குச் சிறிதும் தொடர்பில்லாத ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள் எப்படி இருக்கும்? அவர்கள் எத்தகைய வாசிப்பை நிகழ்த்தியிருப்பர்? என்பது குறித்து இன்னும் விரிவாக ஆராயப்படாத நிலையும் உள்ளது. இக்கேள்விகளுக்கு ஐரோப்பிய நாடான ஹங்கேரியை மையமிட்டு விடை காண முடியும். ஹங்கேரிய மொழியில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதா என்னும் ஐயம் திருக்குறள் ஆய்வாளர்கள் பலரிடமும் நிலவிவருகிறது. உலகளாவிய திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகளைத் திரட்டி வலைத்தமிழ் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள 'Thirukural Translations in World Languages' நூலடைவிலும், ஹங்கேரிய மொழியில் முழுமையாகவோ பகுதியளவிலோ திருக்குறள் மொழியாக்கம் பெறவில்லை என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வேறு எவ்விதச் சான்றிலும் ஹங்கேரிய மொழியில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தகவல்கள் நம்மிடம் இல்லையாதலின் பெரும்பாலான முடிவுகள் 'இல்லை' என்றே வழிமொழிகின்றன. ஆனால் காலனியப் பின்னணியில் திருக்குறள் மேலை

பாலிந்த் காபோர்

நாடுகளில் பரவலாக்கம் பெற்றதை ஆராயும் போக்கைக் கடந்து நோக்கும்போது, காலனித்துவ நாடுகளைச் சேராத அன்றைய ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி அரசின் தொடர்புமொழியாக இருந்த ஹங்கேரிய மொழியில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடியும். அதனை நிகழ்த்தியவர் பாலிந்த் காபோர் (Szentkatolnai Balint Gabor : 1844 - 1913) என்னும் மொழியியலாளர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரிய - ஹங்கேரிய அறிஞர்கள், தங்களின் பூர்வீகத்தை அறிவதற்குப் பெரும் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டனர். அதற்காக ஆசியாவை நோக்கிப் பல்வேறு ஹங்கேரிய மொழியியல் அறிஞர்கள் சென்றுள்ளனர். இதனை 'ஹங்கேரியக் கீழைத்தேயவாதம்' என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் மதிப்பிடுவர். ஹங்கேரிய மொழியியலாளர்கள் பலர் துரானிய மொழிக்குடும்பத்தைப் பின்பற்றித் தங்கள் வேர்களை அறியமுயன்றுள்ளனர். அந்த மரபில் வந்தவர்தான் பாலிந்த் காபோர். அவர் முதல்முறை ஆசியாவிற்கு வந்தபோது ஓரளவு ஆசியமொழிகளை அறிய முயன்றார். "1877-1878 ஆம் ஆண்டுகளில், பாலிந்த் மீண்டும் கிழக்கு ஆசியாவிற்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். இம்முறை அவர், கவுண்ட் இஸ்த்வான் செச்சென்யியின் மகனான கவுண்ட் பேலா செச்சென்யினால் உருவாக்கப்பட்ட ஆய்வுக்குழுவில் ஓர் உறுப்பினராக இணைந்து சென்றார். அந்தப் பயணத்தின் போது பாலிந்த், திராவிட மற்றும் தமிழ் ஆய்வுகளில் முழு கவனத்தையும் செலுத்தினார்" (Maracz, L., 2018) தமிழுக்கும் ஹங்கேரிய மொழிக்கும் இடையேயான சிந்தனைகளை நூலாகவும், தென்னிந்திய மொழிகள் குறித்தும் கட்டுரைகளையும் ஹங்கேரிய மொழியில் எழுதினார்.

இதன் விளைவாக, அன்று பொதுவிலிருந்த பல்வேறு தமிழ் இலக்கியங்களையும் அவர் அறியமுனைந்தார். அப்போதுதான் திருக்குறளை வியந்து, அதனைத் தன் நாட்டுமக்களுக்கு மொழிபெயர்த்துத் தர எண்ணினார். ஆனால் அவர் அடிப்படையிலேயே ஒரு மொழியியல் ஆய்வாளராகத் திகழ்ந்தமையால் இலக்கியமொழிபெயர்ப்பைக் குறைந்தளவிலேயே செய்தார். இருப்பினும் அதில் முதன்மையாக இருந்தது திருக்குறளாகும். அன்புடைமை அதிகாரத்தை ஹங்கேரியத்தில் தந்ததோடு மட்டுமில்லாமல் ஆங்கில எழுத்துகள் மூலம் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பையும் செய்துள்ளார். இவை, பாலிந்த் எழுதிய 'Tamul (Dravida) Tanulmányok' (தமிழ் (திராவிட) ஆய்வுகள்) என்னும் நூலில்

Tiruvalluvar

uroj ezimü művének a Családi erényről (ill-aram) szöve rész 8-dik fejezete (betűszerinti fordításban)

71. A szeretetre nézve is van-e elcsukó zár? A szeretők piczi könnye háborút képes hozni. (A *púsal* valószínűleg •fosztó = szelvész, vihar vagy ár• jelentésű.)
72. A szeretetnélküliek mindent maguknak birnak; a szeretők még a csontot is birják másoknak.
73. Szeretettel egyesült életnek mondják a drága szellemnek a testtel való csatlakozását.
74. Szeretet szüli a szeretettel bírást; az szüli a barátságunk mondott eléggé be nem látható nagyszerűséget.
75. Szeretettel társult csend-életnek mondják az ötézzéssel élvezők (= családi életet élők) által nyert boldogságot.
76. Az erénynek a szeretet támasza, mondják a nem értők, (de) az azt megtámadó merénylet ellen is az a támasz.
77. Valamint az élettelen tárgyat (tkp. csonttalant) a nap heve, úgy égeti el a szeretetnélkülit az erény (t. i. az erénytelenséget megtorló igazság).
78. A szeretetet a szívben nélkülöző családi élet (életáldás), kemény földön kiaszott növény rügyezetéhez hasonló.

154

Olvasmányok a tamil költészetből.

79. *Puratt' uruppi' ellám evan seyyum | yákkéi
y-agatt-uruppi' anbilavarkku?*
80. *Anbin varli y-ad' uyirniléi | y-azd' ilárkké
enbu dól pórtta v-udambu.*

ஹங்கேரிய மொழியில் அன்புடைமை அதிகாரம்

இடம்பெற்றுள்ளன. (Széchenyi, Bela., 1897:153-154) மேலும், இந்த மொழிபெயர்ப்புடன் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த திருவள்ளுவர் என்னும் பெயருடைய முனிவர் ஒருவர் இயற்றிய ஞானவெட்டிப் பாடல்கள் சிலவற்றையும் ஹங்கேரிய மொழியில் தந்துள்ளமையால் (Széchenyi, Bela., 1897:154) திருவள்ளுவர் என்னும் பெயரில் பாலிந்த் காபோர் தடுமாற்றம் அடைந்துள்ளதையும் பார்க்கமுடிகிறது. மேலும் தன்னுடைய தமிழ் மொழி சார்ந்த கட்டுரைகளின் பல இடங்களில் திருக்குறளை வியந்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காலனித்துவம் அடர்த்தியாக இருந்த 19ஆம் நூற்றாண்டில், தமிழ்நிலத்திற்கு நேரடியாகத் துளியும் தொடர்பில்லாத ஒரு ஐரோப்பியர், திருக்குறளைக் கண்டு வியந்து, அதன் ஒரு அதிகாரத்தை மொழிபெயர்த்துத் தன் மக்கள்படித்து இன்புறச்செய்ததென்பது திருக்குறள் பெற்ற மாபெரும் வெற்றிகளில் ஒன்று என்றே குறிப்பிடவேண்டும்!

துணைநூற்பட்டியல்

1. Maracz, L., Gabor Balint de Szentkatolna (1844-1913) and the Study of Kabardian, Circassian world e-magazine, 31 jan 2018.
2. Széchenyi, Bela., Gróf Széchenyi Bela keletasziai utjanak tudományos eredménye. Vol.2, Kilian Publication, Budapest, 1897.

கட்டுரையாளர்:

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்),
அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

புதிய வரவு

விலை: ரூ. 400

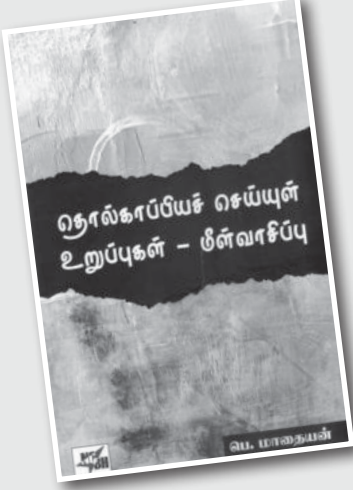
பேருவகை

மாற்கு

சமூகச் செயல்பாட்டாளரும், புதுமை எழுத்தாளருமான மாற்கு எழுதியுள்ள தன் வரலாற்று நூல்: பேருவகை என்னும் இந்த நூல்.

விருதுநகர் மாவட்டத்தில் திருவில்லிப்புத்தூர் வட்டத்தில் வற்றாத இருப்பு என்று சொல்லப்படும் வத்திராயிருப்புக்கு அருகில் உள்ள வ.புதுப்பட்டியில் பிறந்தவர் நூலாசிரியர், மாற்கு. கிறித்துவ சமயப் பின்னணி, சமூக வரலாறு, இந்தித் திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டம். உள்ளிட்ட பல்வேறு செய்திகளைக் கொண்டது. இந்தத் தன்வரலாறு.

தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகள் – மீள்வாசிப்பு பெ.மாதையன்

விலை: ரூ. 130
வெளியீடு:
என்சிபிஎச்
சென்னை

முனைவர் மாதையன் தஞ்சை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அகராதித்துறை மற்றும் சேலம், பெரியார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை ஆகியவற்றில் பேராசிரியராகவும் அகராதித் தயாரிப்புகளில் பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றிய பேரனுபவம் பெற்றவர்.

பெ.மாதையன் எழுதியுள்ள நூல், தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகள் – மீள்வாசிப்பு என்னும் நூல்.

“தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் வரும் பயில்வுகளை ஏதேனும் ஒரு வழியால் தொல்காப்பியத்துடன் இணைத்தோ அல்லது அதன் ஒரு வழியாக வருவதாகேவோ பார்க்கும் முறைமை ஒன்று உண்டு. அதாவது, மரபு அங்கீகாரம் பெறுவதற்குத் தொல்காப்பியம் வழி வருகின்ற ஒரு நியாயப்பாடு அவசியமாகிறது” என்கிறார் பேரா.கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி.

"தொல்காப்பியத்தின் உண்மைப் பொருளை உரைவழியும் ஆய்வுவழியும் இனங்காண்பதும் சிக்கல்கள் நிறைந்தது" என்கிறார் சி.கனேசையர்.

இந்நிலையில், தொல்காப்பியம் கூற முனைந்த முழுமை நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு உரைகள் எழுதப்பட வேண்டிய தேவை இன்றும் உள்ளது. அதனையொட்டி, முன்னம், துறைவகை, களம், காலம், நோக்கு, பொருள்வகை, யாப்பு என்னும் ஒவ்வொரு செய்யுள் உறுப்பையும் பற்றிய விரிவான முன்னாய்வுச் செய்திகளோடும் அவற்றைக் குறித்த மதிப்பீடுகளோடும் மேற்கொள்ள பாடல்களுடனான விளக்கங்களோடும் விரிவாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வே தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகள் – மீள்வாசிப்பு என்னும் இந்த நூல்!

திரு.மாணிக்கம்

ஞா. சந்திரன்

2024ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த திரு.மாணிக்கம் என்னும் தமிழ்த் திரைப்படம் சமூகச்சோலையில் ஒரு நல்விதை. பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் இந்தப் படத்தைத் தம் சொந்தச் செலவில் திரையரங்குகளில் திரையிட்டு, மாணவர்களுக்கு அறத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நேர்மை வழுவக்கூடாது என்னும் தனி மனிதக் கொள்கை வலியுறுத்தும் திரு.மாணிக்கம் திரைப்படத்தின் எழுத்து வடிவமே இந்த நூல். நூலாசிரியர்: முனைவர் ஞா.சந்திரன். ஒவ்வொரு மனிதரும் வாசித்து மனதிற கொள்ள வேண்டிய நூல் இது!

வெளியீடு: என்சிபிஎச், சென்னை

விலை: ரூ. 340

தமிழகத் தோட்டக்கலை மற்றும் வேளாண்மையில் ஐரோப்பியக் காலனிய ஆதிக்கமும் மலைப் பயிர்கள் மற்றும் காட்சித் தாவரங்களில் தாக்கமும்

— எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

விலை: ரூ. 290
வெளியீடு:
என்சிபிஎச்
சென்னை

பேராசிரியர் எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் தமிழக வரலாற்று ஆய்வுலகில் குறிப்பிடத் தக்கவர். இவர் துறைமுக வரலாறு, காலனித்துவ கால தமிழக சமூக வரலாறு, குறித்து ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளார். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள், நெசவாளர்கள், அடிமைகள் போன்ற சாதாரண மக்களின் வாழ்வியலை ஆய்வு செய்தவர்களுள் இவர் முக்கியமானவர். தமிழக மக்கள் வரலாறு என்னும் வரிசையில் ஜெயசீல ஸ்டீபன் எழுதியுள்ள நூல்: தமிழகத் தோட்டக்கலை மற்றும் வேளாண்மையில் ஐரோப்பியக் காலனிய ஆதிக்கமும் மலைப் பயிர்கள் மற்றும் காட்சித் தாவரங்களில் தாக்கமும். இந்த நூலாக்கத்துக்கான தரவுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட காலம் 1620 – 1857.

தாவரங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அறிவியல் தாவரங்களைப் பற்றிய ஆய்வு, தமிழ்நாட்டின் முறையான தாவரவியல் வளர்ச்சி, தமிழ்நாட்டில் ஐரோப்பியர் பல்வேறு தாவரவியல் பூங்காக்களை நிறுவியது, பிற நாடுகளில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டில் பயிரிடப்பட்ட தாவரங்கள், வெளிநாட்டு வழிமரபைச் சேர்ந்த உள்ளூர்த் தாவரங்கள், கலப்பினமாக வளர்க்கப்பட்ட உள்ளூர்த் தாவரங்கள், முற்றிலும் உள்ளூர்த் தாவரங்களாக இருப்பன போன்றவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுச் செய்திகள் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

A Meeting of the Minds: European and Tamil Encounters in Modern Sciences என்னும் தலைப்பில் எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் எழுதிய ஆங்கில நூல் ந.மு.தமிழ்மணி என்பாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எளிய தமிழில் சுவையான மக்கள் வரலாறு!

பால்வனம்

மாத்தளை சோழ

இலங்கை மலையகப் பகுதிகளில் காணப்படும் ரப்பர் மரங்கள் நிறைந்த பகுதியையே நாவலாசிரியர் 'பால்வனம்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். இந்நாவல் மலையகப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பாடுகளை அதன் வலிகளோடும் வாதைகளோடும் விவரித்துச் செல்கிறது.

இலங்கை உள்நாட்டுக் கலவரம், ஊரடங்கு, கடும் பஞ்சம், பசி, ஜே.வி.பி. ஆயுதப் போராட்டக் கிளர்ச்சி, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம், துப்பாக்கிச் சூடு, போராட்டக்காரர்கள் உயிரோடு எரித்துக் கொலை எனத் தொடரும் நசிவான இலங்கை மலையகத் தமிழர்தம் வாழ்க்கை நிலை நாவலெங்கும் ஈரப் பிசிபிசுப்பாய் உயிர்ப்போடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வெளியீடு: என்சிபிஎச், சென்னை

விலை: ரூ. 125

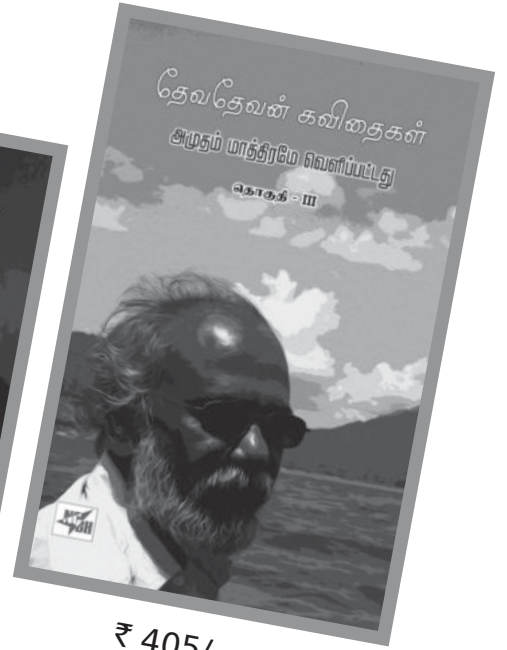
கட்டுரை

₹ 230/-

₹ 365/-

₹ 405/-

கவிஞர் தேவதேவனின் படைப்புகள்

“கவிதை ஒரு கலை. மானுடம் சொல்ல வந்திட்ட பல கலைகளுள், கவிதை ஓர் அற்புதமான பொருள். கவிதையாகட்டும். வேறு எதுவாகட்டும், கலையே, மனிதகுலத்தின் மனமாக, சாரமாக, மானுட சக்தியாக விளங்குகிறது. மானுடம், தன் மனதைக் கலை மூலமாகக் காட்டிக்கொள்கிறது; கலையாகக் காட்டிக் கொள்கிறது. மானுடம், கலையிலேதான் நிறைவு பெறுகிறது; கலையிலேதான் அது, தன்னை நினைவு கொள்கிறது; கலையிலேதான் நிம்மதி பெறுகிறது.” - தி.சு.நடராசன், கவிதையெனும் மொழி.

முனைவர் ம.கருணாநிதி

கவிதைப்படைப்பாக்கச் செயல்பாட்டில் தேவதேவன் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தடம் பதித்து வருபவர். வேறு கலைச் செயல்பாடுகளில் உற்றுநோக்கலின்றி கவிதைக்கலையில் மட்டுமே தம்மை ஈடுபடுத்திவருகிறார். தேவதேவன் கவிதையின் கச்சாப் பொருள் இயற்கை. இயற்கையும், இயற்கை சார்ந்த நிமித்தமும், இயற்கைப் பருப்பொருள்களும் கவிதையின் பொருண்மைகளாக அமைகின்றன. இன்றைய வாழ்க்கையில் சக மனிதர்களின் மீது ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதும் அதிலும் வாழப் பழகி விட்ட மனிதர்களின்

இருப்பினையும் புறவெளியின் இருப்பையும் படைப்புலகில் பார்க்கமுடிகிறது. வாழ்வின் முரண்களே சுயத்தையும், அடையாளத்தையும், இருப்பையும் தேட உந்துகின்றன. இந்நிலையில் தான் படைப்பாளர்கள் தம் படைப்புகளின் வழியாக வாழ்வின் இருத்தலைப் பேசுகிறார்கள். அந்தவகையில் தேவதேவனின் படைப்புலகை அறியமுடிகிறது. தேவதேவனின் 'இரவெல்லாம் விழித்திருந்த நிலா', 'மெய்வழிச்சாலை', 'பள்ளத்திலுள்ள வீடு', 'பேர் யாழ்', 'காயமும் தழும்பும்', 'கண்விழித்த போது', 'நுனி கொம்பர் நாரைகள்', 'பக்கத்தில் தான் இருக்கிறது வீடு', 'பற்றி இழுக்கும் ரோஜாவின் முட்கிளை', 'அமுதம் மாத்திரமே வெளிப்பட்டது', 'மலர் தேடும் மலர்' எனும் தேவதேவனின் பதினொரு கவிதைத் தொகுப்புகளை உள்ளடக்கிய, பெருந்தொகுப்பாக நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் மூன்று தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது.

தேவதேவனின் எல்லாத் தொகுப்புகளிலும் இயற்கைவாதம் மையங்கொள்கின்றது. தேவதேவனின் 'இரவெல்லாம் விழித்திருந்த நிலா' எனும் இத்தொகுப்பு முழுவதும் பேரண்ட வெளியைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. சூரியனும், நிலாவும், நட்சத்திரங்களும், கோள்களும், பிரமிப்பை ஏற்படுத்துவது போல உணர்கிறார். கண்ணுக்குப் புலப்படாத பேரண்டத்தை விழிகளால் அகப்படுத்திய ஒரு வலையாக இவ்வானத்தைப் பார்க்கிறார் தேவதேவன். மலைகளும், அருவிகளும், மனவெளியில் குளிர்மை கொள்கின்றனவெனக் கூறுகிறார்.

"ஒரு காகத்தின் குரலில்
துவக்கி வைத்தார் கடவுள்
அன்றைய பொன்னுலகை"

(தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - I, ப.23)

"காலைப்புலரும்ஒளி
கண் ததும்ப வைக்கிறது
இத்தனை மென்மையுடன்
யார் அவனைத் துயில் எழுப்புவார்கள்?"

(மேலது)

நிலவை மறைத்த மேகம்
பகட்டுகிறது அதனை
எல்லோரும் பார்க்கும்படி

(மேலது, ப. 35)

மறைந்து மறைந்து தோன்றும் நிலவை
நடிக்கிறது நதியில்
மூழ்கி மூழ்கி நீந்தும் தலை

(மேலது, ப.37)

"தன் பொலிவை இழந்து நிற்கின்றன
நிலவு நீத்த மேகங்கள்."

(மேலது.)

"ஒளிரும் அலைகளின்
ஓராயிரம் புன்னகைகள் தாம்
கூடி இயன்றது வாய்த்
திரண்டு எழுந்து நிற்கும் பெருநிலா,
கடற்கரை மணலோடு
கடல் கொண்ட காதற்
பெருங்களியால்" (மேலது, ப.56)

"தோன்றி மறைந்தது ஒரு கணம்
மெய்சிலிர்ப்பென
ஒழிந்த ஒரு சலனம்"

(மேலது, ப.56)

"நான் என்பது பொய்மை"

(மேலது, ப. 263)

"மலையகம் ஒன்றன்
குளுமையும் பசுமையும்
இதயவடிவம்"

(தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - II, ப.170)

இயற்கையை மேன்மை நிறைந்தாகப் பார்க்கிறார் தேவதேவன். இயற்கைக்கு முன் நான் எனும் தன்னிலை, பொய்மையாகிறது என்கிறது கவிதை. ஆடிப் பிம்பத்தில் மாய்ந்து நின்ற அழகு இயந்திரப் பெருக்கத்தில் நான் என்னும் தன்னிலை இயங்காமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வாழ்வினைக் கவிதையாகக் கூறுகிறார். 'நான்' எனும் தன்னிலை இயங்காமல் இருப்பது சொர்க்கத்தின் கடைத்தெருவிற்கு அழைத்துச் செல்வது போல உணர்கிறார் தேவதேவன்.

அடுத்ததாக 'மெய்வழிச்சாலை' கவிதைத் தொகுப்பில் 90 தலைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. பள்ளத்தில் உள்ள வீடு 87 தலைப்புகளில் கவிதை இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் மலைக்குன்றுகளைப் பற்றிச் சிறு சிறு கவிதைகளாக இடம்பெற்றுள்ளன. மலைக்கும் மனிதருக்குமான தொடர்பாடும், மலைக்கும் மலையை விட்டு அகன்று வாழும் தொடர்பற்ற மனிதர்களின் வாழ்வையும் பதிவு செய்கிறது. வெண்கொக்கு சிற்பம் போல ஒரு பெருவாழ்வை வேண்டி தூய தவம் செய்கிறது என்கிறார் கவிஞர். இயற்கையின் பருப்பொருள்களையும் பல்லுயிர்களின் மேல் கொண்ட அன்பினையும் பசுமையைக் கொண்டாடுதலும் பசுமையான மரக்கிளையில் காய்ந்த சுள்ளிகளைக் கொண்டு அமைந்த பறவையினது கூடும் வாழ்வியல் முரணை எடுத்து இயம்புகிறது என்கிறார் கவிஞர் தேவதேவன்.

"குளிர் நிலவுமாய் ஒளிரும் ஓர் இரவு "

"தளிர் நடை பயிலும் பூமேனிக்

குழந்தை கண்டு"

((தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - I, ப.49)

உலர்தலும் வியத்தலும் வைகறை பொழுதாகி விடுகிறது; இதை அறியாமல் இருப்பது பேதைமை என்கிற கவிஞர். தேவதேவனின் பெரும்பான்மைக் கவிதைகள் குழந்தை மனவெளியோடும் பயணிக்கின்றன; குழந்தைகளின்மேல் பேரன்பைப் பொழிகின்றன. தனிமை எனும் தீவில் ஒருவர் வாழ்ந்தாலும் அவரோடு ஒரு குழந்தை இருந்தால் அவ்வாழ்வு அருள் நிறைந்த வாழ்வாகும் என்கிறார் தேவதேவன். கவிதைகளில் குழந்தை மனவெளியைக் கவிதையாக்கும் போது கவிஞர் குழந்தையாகவே மாறிவிடுகிறார்.

வாழ்வின் சுயமறிதல்:

சுயமறிதல் எனும் குணநிலை தன்னியல்பு சார்ந்தும் தன்னிலை அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தல் சார்ந்தும் நிகழ்கின்றது. தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்தலிலும், தன் முனைப்பும், சுயம் அந்நியமாதலும், சுயம் அகம், புறவயத்தன்மை கொண்டதாகவும், உள் முரண் கொண்டதாகவும் எனும் பண்புநிலைகளில் சுயம் தேவதேவன் கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

தேவதேவனின் 'அமுத மாத்திரமே வெளிப்பட்டது' எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் தன் வாழ்வின் பொருட்டு பரிசமாக சுயம் தன்னைத் தடம்பதிக்கின்றது.

"சலனமின்றி அமைதியாக

இமைக்காத விழிகளுடன்

தன் வாழ்வுக்காய்

நம் தொடுகையை வாசித்தபடி"

(தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி- III, அமுத மாத்திரமே வெளிப்பட்டது, ப.17).

தன்னுணர்ச்சி சார்ந்த செயல்பாடுகளையும் எண்ண வெளிப்பாடுகளையும் சுயமே தீர்மானிக்கின்றது. தன் வாழ்வுக்காகத் தன்னை நிலைநிறுத்துதல் என்பதே சுயத்தின் அடையாளமாக வெளிப்படுகின்றது.

"ஒன்றும் சக்தி எதுவான யோசி

அதைத் துற

தொடர்ந்து துறந்து கொண்டே இரு

மொத்த உலகத்தின் பிரதிநிதியான நீ"

(மேலது, ப.27)

மனித இருப்பு சுயத்தைத் தேடுவதிலிருந்து உருக்கொள்கிறது. நீ - நான் குறித்துப் பேசுவதாகவும்,

சுயத்தை நிலைநிறுத்துதற்கானதாகவும் சுயம் கவிதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

"அஞ்சாது தனித்திருந்து

தன்னை அறிந்து

தன்னந்தனியான வாழ்வின் அறியும் மாண்புமிக்கோள்

'தான்பிறர்' எனும் பேதக்கொடுவாய்க்குள்

குமுரகசியமாய் முளைக்கும்

கொடூரப் பல்லில்லாதான்.

அவனின் விரிந்த விழித்திரையெங்கும் வாழ்வின் நடனம்.

கதறி அழைக்கும் வாழ்வினுக்குப்

பாறாங்கல் முதுகுகாட்டி

கலைக்கமுடியவில்லை வாழ்வின் நடனத்தால்".

(மேலது, ப.23)

தன்னைத் தானே அறிதல் என்பது நிலைபேறு அடைவதன் வழியாகும். தன்னை நிலைநாட்டல் எனும் இருத்தல் இக்கவிதையில் அமைந்துள்ளது. மனித வாழ்க்கை அர்த்தநிலைகளையும் அர்த்தமற்ற நிலைகளையும் கொண்டுள்ளது. தனிமனித இருத்தலும் சமூகமயமான இருத்தலும் வாழ்க்கையை அபத்தமாகப் பார்க்கின்றன.

"வாழ்வு குறித்த சிந்தனைகளால்

சலிப்படைந்து போயிருக்கிறேன்.

பசிக்கும் எனக்கு வேண்டியது

உணவுப் பட்டியல் அல்ல

உணவு

அதுவும் இப்பொழுதே."

(மேலது, ப.11)

இக்கவிதை மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக உணவு அமைகின்றதைக் காட்டுகிறது. தேவதேவனின் 'பலுன்காரன்' கவிதை குழந்தைகளின் மனவெளியைப் படைத்திருக்கிறது. விரிந்திருக்கும் பிரபஞ்சத்தின் வானில் உலாவும் விருப்பமுடைய இதயமாகவும் தன்னறம் நோக்கியே நீள்கிறது. அதன் விரல் எனக் குழந்தையின் மனவெளி தன்னறம் சார்ந்த வெளியாகத் தேவதேவன் படைப்புலகு, பிரபஞ்சமெங்கும் படர்கிறது. வாழ்வில் பிடிமானமற்று வெள்ளத்திலோ அல்லது 'கிணற்றிலோ' குளத்திலோ பாய்ந்து தற்கொலை செய்வதை மறுத்து ஒரு பெண் தற்கொலையிலிருந்து மீண்டு கிராமத்தை விட்டு நகரத்தை நோக்கிச் செல்கிறாள். மனித வாழ்க்கையில் வாழ்வாதாரம் சிதைந்து தன் வேரை இழந்து வாழக்கூடிய வாழ்க்கையில் தன் பூர்வீகத்தைத் தேடிப் பார்க்கும் பொழுது ஐரோப்பியக் காலனியப் பார்வை மெய்மையற்ற ஒரு புனைவாகக் கவிஞர் தன் 'வேர்கள்' கவிதை கதைசொல்லியாக ஒலிக்கிறது.

மனித வாழ்க்கை எதிர்பார்ப்புகளில் துளிர் கொள்கிறது. எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மழை, பொழிந்தது. எதிர்பார்த்தபடி நிலவும் பசுமை அடைந்தது. இதமான வெயிலும் இதமான குளிரும் என்றும் இல்லாத ஓர் அமைதியைத் தந்தன. பல ஆண்டு காலமாகப் பொய்த்துப் போன மழை வாழ்வில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு இந்நினைவுகளே நீடித்து இருக்கும் இந்த எதிர்பார்ப்போடு மனித வாழ்க்கை நகர்கிறது என்பதைத் தேவதேவன் தன் கவிதையில் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றத்தின் அம்புகளையே தருகின்றன என்றும் கூறுகிறார். எதிர்பார்ப்பையும் ஏமாற்றத்தையும் ஓயாத அலைகள் போல் முன்னும் பின்னும் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன என 'அது நிகழ்ந்து விட்டது' கவிதைப் பதிவுசெய்துள்ளது.

வாழ்வு பதற்றம் நிறைந்தவையாகக் காணல்:

தன் வாழ்வு கேள்விக்குறியாக மாறும் போது பதற்றமான சூழல் உருவாகின்றதைக் கவிஞர் தேவதேவன் கவிதையில் பதிவுசெய்துள்ளார். "ஊசித் துளையினில் நூல் நுழைக்க இயலாக்கை நடுக்கம்" என வாழ்வினைப் பதற்றத்தை நோக்கி நகர்கிறதாகக் கூறுகிறார் தேவதேவன். வேதனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து இருக்கின்ற போதெல்லாம் சுயத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குத் தானே மருந்தாக அமையும் எனச் சுயம் வாழ்வில் மெய்யியலைத் தேடுகிறது என்கிறார் தேவதேவன்.

மரணத்தைக் களைத்துப்போடுதல் :

தேவதேவன் கவிதைகளில் மனித வாழ்வில் ஏற்படும் மரணம் குறித்த கருத்தாக்கத்தைக் கவிதைகள் வழியாகப் பார்க்க முடிகின்றது. மரணத்திற்குப் பின்னான எத்தனிப்புகளைத் தேவதேவன் கவிதைக் கட்டியெழுப்புகிறது.

கவிஞர் தேவதேவனின் 'தீவி ரமான உணர்வுகள் அவனை' என்னும் கவிதை நவீன எடுத்துரைப்பில் அமைந்துள்ளது. மனித வாழ்வில் தீவி ரமான உணர்வுகள் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வைத்ததாகவும் மரணத்தைப் பற்றிய ஒருவரின் உணர்வுகள் யாவும் வாழ்வைப் பற்றிய சிந்தனையை ஏற்படுத்தியதாகவும், சமூகத்தைப் பற்றி அவனுடைய உணர்வுகள் இன்னும் நிறைவேறாத இலட்சியங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க வைத்ததாகவும், இலட்சியம் பற்றிய அவனுடைய உணர்வுகள் போர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க வைத்ததாகவும், போர்களைப் பற்றி அவனுடைய உணர்வுகள் விடுதலை பற்றிச் சிந்திக்க வைத்ததாகவும், இலட்சியமும்

விடுதலையும் பற்றிய உணர்வுகள் கனந்தோறும் வாழ்வு தன்னில் கருணையின் ஊற்றாக மலர்கிறது. கொந்தளித்த உணர்வுகளுக்கு நடுவே மனித வாழ்வு தன்னுள் இருக்கக்கூடிய மானுட இலட்சியத்தையும் விடுதலையையும் மரணமற்ற பெருவாழ்வின்னுடைய ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. (தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி -III, அமுதம் மாத்திரமே வெளிப்பட்டது, ப.59) காட்டு மலர் மனிதரோடு உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக் கவிதை நவீன அந்தாதியில் அமைந்திருக்கின்றது.

"பெரு வல்லமையும்
பேரழிவு முன்னால்,
தம் அழகையைத்தான்
ஏந்தி நிற்குமோ?"

(தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - III, மலர் தேடும் மலர், ப.379)

"அழகு, கூற்றம்.

மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும்
தம் நோய்க்குத் தாமே மருந்தானார்." (தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - III, அமுதம் மாத்திரமே வெளிப்பட்டது, ப.63).

மரணம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் பின் தொடரக்கூடியதாகும். மரணம் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இயற்கையாக நிகழ்வதும் எதிர்பாராமல் நிகழும் விபத்துகளும் இயற்கைச் சீற்றத்தால் மரணம் நிகழக்கூடும். மரணம் துன்பத்தைத் தருவதோடு இருப்பின் இழப்பை எவரும் ஈடுசெய்ய முடியாத ஒன்றாக மௌனித்து உலாவுகிறதாகவும், ஒவ்வொரு இழப்பிற்கும் தமக்குத் தாமே இறப்பின் வலிகளுக்கு மருந்தாவர் எனக் கவிதையில் தேவதேவன் கூறுகிறார்.

"பல்லாயிரம் மர்மங்களால்
சமன்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டு
தனதும், மனித வாழ்வினதுமான
மகாதர்மத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.
இவ்வாறே இவ்வுலகு
மகா களிப்பூட்டும்
ஒரு நாடகச் சுவைவெளியாய்"
(மேலது, பக்.69 - 70)

"மரணத்தையும் சூழ்ந்தமையையும்
வாளாய் ஏந்தியபடி
காலத் தீண்டலற்ற
கணங்களை மட்டுமே அறியும்
குதிரையின் குளம்படிகள் ஒலிக்க
காணுமிடமெங்கும்
நம் கனவு ராஜ்ஜியம்!"

(மேலது, ப. 83). "வாழ்வின் பாதையில் எல்லா நம்பிக்கைகளும் ஆபத்தானவைவே என்கிறது புனிதம்." (மேலது, ப.119)

நிகழ்வியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேவதேவனின் கவிதை வெளி இயங்குகிறது. காலத்தையும், வெளியையும் தேவதேவன் கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன. வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை எனும் ஊற்றுக் காலமும் இடமும் கொண்டதாக இருக்கிறது என்கிறார் தேவதேவன். மனித வாழ்வை மகத்தானதாக ஆக்குவது லட்சிய வாழ்வாகும். அவ்வாழ்வு கனலும், அழகும், அன்பும். அறவுணர்வும், சாதியற்ற வாழ்வின் மகத்துவத்திலிருந்து உருவாகுகிறது என்கிறார். மனிதர்கள் கண்டறிய வேண்டியது புனித வாழ்வு. இதுவே, தலையாய உண்மைகளைக் கொண்டுள்ளதாகத் தேவதேவன் கவிதையில் காட்டுகிறார். மனித வாழ்வு முரண்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. ஒவ்வொரு மனிதருக்குள்ளும் முரண்கள் இருந்தாலும் ஒரு புள்ளியில் இயங்குவதும் விலகிச் செல்வதும் நிகழ்கிறது என்பதை மூன்று நண்பர்கள் கவிதை காட்டுகிறது.

முதுமையில் ஏற்படும் மரணத்தின் வருகையை எண்ணி ஒவ்வொரு கணமும் துக்கப்படுவதாக அடையாது இருக்கின்ற நிலை வேறு வாழ்க்கையை நினைத்து நினைத்து அத்துக்கமே அவனைக் கொல்கிறதாகக் கவிஞர் காட்டுகிறார்.

"அழிந்தது ஆங்கே ஓர் அழகுக் காட்சி" (தேவதேவன் கவிதைகள் தொகுதி - II, கண் விழித்தபோது, ப.299)

"வாழ்வின் சொர்க்கத்தை அறிந்து கொண்ட மலர்கள் வாழ்வின் சொர்க்கத்தையே நோக்கிய வண்ணமுள்ளன, சூரியகாந்திப் பூக்கள்". (மேலது, ப.298)

"அடர்ந்திருக்கும் மரத்தின் நிழலின் குளிர்மை வாழ்வில் வெறுமை இவ்வுலகில் ஏன் இத்தனை துயரங்கள்? (மேலது, ப.41).

குளிர்ந்து இருத்தல் இன்பத்தின் குறியீடாக இருப்பதை முரணாக, துயரம் நிறைந்ததாகக் கவிஞர் காண்கிறார். மற்றொரு கவிதையில், விண்ணில் பறப்பதற்காகச் சிறகு விரித்தபடியே அமர்ந்திருக்கின்றன விமானங்கள் எனக் கவிதை வழிப் பறவையின் பறத்தலை, சுதந்திரத்தின் தாகமாக நவீனக் கருவி வழி பறத்தலும் அதன் சுதந்திரமும் அடங்கி இருப்பதாகக் கவிதையில் பார்க்கமுடிகிறது. 'நுனிக்கொம்பர் நாரைகள்' கவிதைகள் பல்வேறு வடிவங்களைக்

கொண்டுள்ளன. இதில் இருவரித் துளிப்பாக்களும், ஹைக்கூக் கவிதை வடிவக் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

தனக்குப் பிடித்த உணவை எல்லாம் சாப்பிட வேண்டும் என்கிற மழலைக் குணம் இன்பம் நிறைந்ததாக இருப்பதாகக் கவிஞர் கூறுகிறார். பழக்கடைகளில் பார்க்கும் கொடுக்காப்புளி பழங்களைக் குழந்தை மனம் ததும்புகிறதாகக் கவிஞர் கூறுகிறார். நம் உலகம் நம்பிக்கைகளாலும் அவநம்பிக்கைகளாலும் நிறைந்து இருந்தாலும் ஒரு குழந்தை இவ்வுலகைப் பார்க்க வெளிவந்தவுடன் அழுகிறது. சகலவிதத்திலும் இவ்வுலகம் நலம் தருவதாக மாறிவிடும் எனத் தேவதேவனின் குழந்தை குறித்தான கவிதை நம்பிக்கை ஊட்டுகிறது.

தேவதேவனின் படைப்பாக்கம் மனித வாழ்க்கை பிடிமானமற்றதாகவும், நம்பிக்கை எனும் நிழல் படர்ந்து இருப்பதாகவும், வெயிலை நிழலாகவும், நிழலை வெயிலாக்கித் தருவதாகவும், இப்படி எதுவாக இருக்கக்கூடும் எனக் கேள்வி எழுப்புவதாக இருத்தலை நோக்கிப் பயணிக்கிறது. மனித வாழ்வின் இருத்தலில் அறத்தைத் தேடுதலும், அன்பின் பற்றுதலை வாழ்வின் அர்த்தமாகப் பார்த்தலும் தேவதேவனின் படைப்புலகமாக அவதானிக்கலாம். இருப்பினும், பெரும்பான்மைப் படைப்புகளில் இருத்தலும், இழத்தலும், கருணையும், பக்திமை, மெல்லிய மனவெளியும், மனித வாழ்வின் இருமை எதிர்வுகளாக இழையோடுகின்றன. பெரும்பான்மையான படைப்புகள் இயற்கையின் இயல்புகளை முன்மொழிவதோடு, இயற்கையின் மீது அலாதிமான நேசிப்பின் வெளிப்பாடுகளில் மையங்கொள்கின்றன. மேலும் தேவதேவனின் படைப்புலகு பல்வேறு வாசிப்பனுபவத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது.

துணை நூல்கள் :

1. தேவதேவன் கவிதைகள் (தொகுதி - I), டிசம்.2025, NCBH வெளியீடு, சென்னை. பக். 268.
2. தேவதேவன் கவிதைகள் (தொகுதி-II), டிசம்.2025, NCBH வெளியீடு, சென்னை. பக்.438.
3. தேவதேவன் கவிதைகள் (தொகுதி-III), டிசம்.2025, NCBH வெளியீடு, சென்னை. பக்.460.
4. தி.சு.நடராசன், 2019, கவிதையெனும் மொழி, NCBH வெளியீடு, சென்னை.

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர் - 635 601.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

**நீரிழிவு நோய் முதல்
புற்று நோய் வரை
உணவு மருத்துவம்**
வருமுன் தடுக்கவும் - வந்த பின் காக்கவும்

கலைமாமணி
முனைவர் மருத்துவர் **சு. நரேந்திரன்**
உய.உ., இள.உ., எடி.ஆர்.சி.எஸ். (இணைப்பை), எடி.சி.எஸ்., (புலவர்)

₹ 245/-

**இதய நோய் முதல்
செரிமான நோய் வரை
உணவு மருத்துவம்**
[ஸ்ரீலங்கா நாடுகளில் ஆராய்ச்சி சமூக கண்ட. மருத்துவ உண்மைகள்]

கலைமாமணி
முனைவர் மருத்துவர் **சு. நரேந்திரன்**
உய.உ., இள.உ., எடி.ஆர்.சி.எஸ். (இணைப்பை), எடி.சி.எஸ்., (புலவர்)

₹ 190/-

**மகளிர் நலனில்
சித்த மருத்துவம்**
(மாணவ மலையில் வெளியான கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)
மரு.சோ.தில்லைவாணன் MD (S)-

NCBH

₹ 145/-

பெண்ணே உனக்காக
(15 முதல் 51 வயது வரை மகளிர் மருத்துவம்)

NCBH
விஜயலக்ஷ்மி நரேந்திரன்

₹ 190/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

வில்லிபாரதத்தில் அரசியல் கூட்டணி

காலத்தால் முற்பட்ட வியாச பாரதத்தைத் தமிழில் காவியமாக எழுத முற்பட்டவர்கள் பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூரார், நல்லாப்பிள்ளை ஆகிய மூவர் ஆவர். ஆயினும், வில்லிபுத்தூரார் கம்பனின் காவியத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, வியாச பாரதத்தின் பத்துப் பருவங்களை மட்டும் கொண்டு, 4377 பாடல்களால் (பாண்டவர் முடிகூடல் வரை) பாடியுள்ளார். அதுவே இன்றும் வில்லிபாரதம் என்ற பெயரில் நிலைத்து விட்டது.

பெருந்தேவனார் பாடிய பாரதம் முழுவதும் கிடைக்கப் பெறாமல் அறிஞர்கள் அதனை ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொள்கின்றனர். நல்லாப் பிள்ளை, வில்லிபுத்தூராரின் 3000 பாடல்களைப் பயன்படுத்தி, பல்வேறு கிளைக் கதைகளுடன் 10,554 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். எனினும், அனைத்து கூறுகளிலும் வில்லிபாரதமே இன்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் காவியமாக விளங்குகிறது. பாண்டவர்களுக்கு உரிய பங்கைத் தர மறுத்த கவுரவர்களின் தலைவனான துரியோதனனுடன் கூட்டணி சேர்ந்த சகுனி, கர்ணன் துச்சாதனன் ஆகிய நால்வரும் அதர்மத்தின் வழி நிற்கின்றார்கள். ஆனால், பாண்டவர்கள் தாய்மாமனான மதுராபுரி கண்ணனைத் துணைக் கொண்டு, தர்மத்தை நிலைநாட்டுகின்றனர். அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதில் இரு பக்கமும் தத்தமது வெற்றிக்காக, தமக்குதவும் அரசுக் கூட்டணியையும் போர்க்கூட்டணியையும் அமைத்துக் கொண்டனர். களம் கண்ட அக்கூட்டணியின் பலமும் பலவீனமும், பாண்டவர் கவுரவர்கள் தமது அரசியல் ஆட்சியில் வெற்றி பெற எத்தகைய கூட்டணியை அமைத்து

தீ.சி.கே. இராஜசேகர்
முனைவர் சி.வ.ஆதிரை

செயல்பட்டார்கள் என்பதும், கூட்ட ணிக்குள் எத்தகைய தந்திரங்களைக் கையாண்டனர் என்பதும் "வில்லிபாரத்தில் அரசியல் கூட்டணி" எனும் தலைப்பின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

அரசியல்

நாகரீகம் அடைந்த ஒரு சமூகத்தின் அரசாங்கம், அடிப்படைச் சட்டம், மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கொண்டுள்ள தொடர்புகள், அவற்றை வகுத்துக் காக்கும் நியதிகள், சமூக நிலைகள், அவற்றின் குறிக்கோள்கள் என்பவற்றைக் கூறும் ஒரு துறையே அரசியல் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

கூட்டணி

கூட்டணி என்பது ஒரு தனிமனிதன் ஒரு நிகழ்வை எதிர்கொள்ள தன்னுடன் பிறரையும் சேர்த்துக் கொண்டு வெற்றி பெற முயல்வதாகும். அதுவே ஒரு நாட்டின் அதிகாரத்திற்காக நடைபெறும் போட்டியில் ஒரு அமைப்பு மற்ற அமைப்புகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு போட்டியில் வென்று ஆட்சி அமைப்பது அரசியல் கூட்டணி எனப்படும். ஒரு நாட்டின் மன்னன் பிற நாட்டின் மீது போர் தொடுத்து வெற்றி பெறவும், அரசனது அதிகாரத்தை நிலை நாட்டவும், ஆட்சி எல்லைகளை விரிவுபடுத்தவும் தனது நட்பு நாடுகளையும் அதன் படைபலத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு எதிரி நாட்டை வெற்றி பெறுவது இயல்பான அரசுக் கூட்டணியாக இருந்துள்ளது. நட்பானவர்களை இணைத்துக் கொள்வதும், எதிரியின் கூட்டணியில் இருப்பவரைத் தன் பக்கம் இணைத்துக் கொள்வதும், எதிரியைப் பலம் இழக்கச் செய்வதும், எதிரியுடைய கூட்டணிக்குள் குழப்பத்தை விளைவிப்பதும், அங்கு அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதும், அரசியல் கூட்டணியின் இயல்பாகக் கருதப் படுகிறது. அதுவும் கூட்டணியின் அரசியல் ராஜதந்திரம்.

தமிழக வரலாறு, இலக்கியங்களில் கூட்டணி

தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு இலக்கியங்களிலும், அரசியல் கூட்டணி குறித்த செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அ) கம்பனில் கூட்டணி

கம்பனின் இராமாயணத்தில் இராமன் வனவாசம் புறப்பட்டுச் செல்லும் போது கங்கையைக் கடக்க குகனின் துணையைப் பெறுகிறான். பின், தன் மனைவி சீதையை இராவணனிடமிருந்து

மீட்க, கிட்கிந்தையில் சுக்ரீவனின் வானரப் படையையும், அனுமனையும் துணைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வதுடன், எதிரியின் தம்பியான விபீடனனையும் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு தன் வலிமையுடன் துணை வலிமையையும் கூட்டணி சேர்த்துக்கொண்டு இறுதி வெற்றி பெறுகிறான் இராமன்.

ஆ) மூவேந்தர் கூட்டணி

பறம்பு மலையை ஆண்ட வேள்பாரி மன்னனுடைய நண்பராகவும், புலவராகவும் இருந்த கபிலர் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலிலிருந்து அன்றைய தமிழகத்தில் சேர சோழ பாண்டிய மூவேந்தர்கள் கூட்டணி அமைத்ததைக் காண முடிகிறது. "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே! நளி கொள் முரசின் மூவேந்தரும் முற்றினும்..." - என்று கபிலர் வேள்பாரியைப் புகழ்ந்து கூறும் வேளையில், சேர, 'சோழ' பாண்டியர் எனும் மூவேந்தர்களும் கூட்டணி கொண்டு முற்றுகையிடும் பறம்பு மலையை வெல்ல முடியாது; பாரிவேளை வெல்ல முடியாது என்பதாகப் பாடுகிறார் கபிலர். இதிலிருந்து அக்காலத்தில் மூவேந்தர்களும் பாரியை எதிர்க்க அரசியல் கூட்டணி அமைத்துப் போரிட்டுள்ளது தெரிய வருகிறது.

இ) பல்லவ மன்னனுடன் கூட்டணி

பல்லவ மன்னன் நரசிம்மவர்மனின் காலத்தில் நடைபெற்ற அரசியல் கூட்டணியைக் காசாக்குடி கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது. "இலங்கையை வென்ற இராமனுடைய பராக்கிரமத்தை ஒத்த வீரம் கொண்டவனும் வாதாபி நகரத்தை அழித்தவனுமான நரசிம்மவர்மன் அகத்திய முனிவரை ஒத்திருந்தான்" - என்று புகழ்கிறது காசாக்குடி கல்வெட்டு. இதன்படி, இலங்கையை ஆண்ட காசிபன் எனும் மன்னனின் மகன் மானவர்மன், தமிழகத்தின் பல்லவ மன்னனான நரசிம்மவர்ம பல்லவனுடன் கூட்டணி அமைத்து, கிபி 668 இல் தனது எதிரியான உரோகன நாட்டு இக்குவாக வம்ச மன்னன் மானா எனும் மன்னனை வென்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றியுள்ளான் என்பது தெரிகிறது.

ஐவர் பாண்டியர் கூட்டணி

தஞ்சையைக் கிபி 1018இல் ஆண்ட ராஜேந்திர சோழன், பாண்டியர்களை வென்று அங்கு தன் மகன்களை ஆட்சி புரிய வைத்துள்ளார். இதனைப் பிற்காலத்தில் ஐவர் பாண்டியர் எனும்

பாண்டிய மன்னர்களின் அரசு கூட்டணி எதிர்த்துப் போரிட்டுள்ளது திருவாரூர் கோயில் கல்வெட்டில் குலோத்துங்க சோழனால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வில்லிபாரதக் கூட்டணி:

பாண்டவர்களைச் சூதாட்டம் மூலம் ஆட்சியைக் கவர்ந்து கொண்டு, வனவாசம் அனுப்பிய கவுரவர்கள், வனவாசம் முடிந்து திரும்பி வந்த பாண்டவர்களுக்குரிய அரசரிமைப் பங்கைக் கொடுக்க முடியாது என்று கூறியதுடன், கண்ணன் தூது சென்று கேட்டும், அத்தினாபுரியில் பங்கு தர முடியாது என்று துரியோதன் கூறியதற்குப் பின், போர்தான் ஒரே வழி என்று முடிவாகிறது. இப்போரில் பாண்டவர்கள், துவாரகாபுரி மன்னனான கண்ணனைத் தமது கூட்டணியில் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். துரியோதனன் மதுராபுரிச் சேனைகளை மட்டும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்கிறான். அவனுடன் காந்தார நாட்டு சகுனியும், அங்க தேசத்துக் கர்ணனும் இருக்கின்றனர். தாத்தா வீடுமன், துரோணாச் சாரி, கிருபாச்சாரி உள்ளிட்டவர்களும் துரியோதனனுடன் இருக்கின்றனர். நட்பில் உள்ள நாட்டு மன்னர்களுடன் கூட்டணி அமைப்பது, எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் எனும் வகையில் கூட்டணி அமைப்பது, எதிரியின் கூட்டணிக்குள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்துவது, எதிரியின் கூட்டணியில் இருப்பவரைத் தன் பக்கம் இழுப்பது, எதிரியின் கூட்டணி உறுப்பினர்களின் பலத்தை அழிப்பது அல்லது குறைப்பது, எதிரியின் பலத்தைத் தூது அரசியல் மூலம் அறிதல், எதிரியின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் எனும் பல்வகையாலும் கூட்டணியைக் கட்டமைத்து அரசியல் ஆட்சியில் வெற்றியைப் பெறுவது என்பது தேர்ந்த அரசியல் ராஜதந்திரியின் செயல்கள் ஆகும். இவ்விதமாக வில்லிபாரத்தில் கண்ணனும் சகுனியும் துரியோதனனும் தத்தமது கூட்டணிகளைக் கட்டமைத்து வெற்றி காண முயல்கின்றனர். அதற்காகப் போரில் தந்திரங்களை இரு பக்கங்களிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பாண்டவர் மற்றும் துரியோதனர்களுடன் கூட்டணி சேர்ந்த நாடுகளை வில்லியார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பாண்டவர் கூட்டணி

போர் என்பது முடிவானதும், பாண்டவ மன்னன் தருமன் தனது நட்பு நாட்டு மன்னர்களை அழைத்து போர் கட்டாயம் ஆகிவிட்டது, தமக்குரிய நிலத்தைத் தர மறுத்ததுடன், போரில் வெல்பவரே

அத்தினாபுரியை ஆளட்டும் என்று துரியோதனன் முடிவாகக் கூறிவிட்டான் என்றும் போர் ஏற்பட்ட காரணத்தை விளக்கி, போர்க் கூட்டணியையும் அரசியல் கூட்டணியையும் பலப்படுத்துகிறான் தருமன். இதனை படையெழுச்சி படலத்தில் வில்லிபுத்தூரார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

"எட்டு திக்கினு முள்ளமன்னவருடன் யாகசேனனும் வந்தான்,

திட்டத்துய்மனும் திட்ட கேதுவும் விறற் சிகண்டியும் முறை வந்தார்,

ஓட்டிப் போர்பொருள் உத்தமோசாவும் வேலுதாமனுடன் வந்தார்....."

"விராட பூபனும் விறற் சிவேதனும் ஆதி

வராக கேதுவும் உத்தரகுமரனும் மச்ச நாட்டவர் வந்தார்,

பராவு பேருடைச்சேர செம்பியருடன் பாண்டியன் முதலோரும்,

குராநறும் பொழிற்கேகயத் தலைவருமுவைத்த தலைவரும் குந்தி போசரும் வந்தார்."

"அரக்கி தந்தருள் கடோற்கசக் காளையும் அபிமனோடு இரவானும்

விரிக்கும் வெண்குடை விந்தனுஞ் சோமனும் வீர கீர்த்தியும் போரிற்

செருக்கு நெஞ்சுடை புண்டலன் செயசெனன் செருவிடைத்தெவ் வோடத்

துரக்கும் வெம்பரித் துரௌபதரை வருஞ்சூழ் படையுடன் வந்தார்".

"சாகர் மத்திரர் மாளவர் தெலுங்கர் வெங்ககலிங்கேசர் சோனாகாதிபர் கன்னடர் மாகதர்

துலுக்கர் குச்சிர ரொட்ட...ஆடவி

ரான வெம்படை ஆதியாய் நடப்பன வையிரண்டெண் பூமி....."

எனும் நான்கு பாடல்கள் மூலம் விலாலிபாரதம் உணர்த்துகின்றது.

பாண்டவர்க்குப் பெண் கொடுத்த நெருங்கிய உறவு முறையாதலால் முதலில் பாஞ்சால தேச மன்னர்கள் கூட்டணியைக் கூறுகிறார் வில்லியார். திரௌபதியின் தந்தையான யாகசேனன் எனும் துருபதன் அவன் புதல்வன் திட்டத்துய்மன் ஆகியோரும், துருபதனுக்கும் அம்பைக்கும் பிறந்த சிகண்டியும், துருபதனின் உறவினரான உத்தமோசா மற்றும் உதாமன்யும் பாண்டவருடன் கூட்டணி சேர்ந்தனர். பின் மத்ய தேசத்து அரசனான விராடபூவனும் சதானிகன் எனும் அரசனும் ஆதி

வராகி, உத்திரகுமரன் சுவேதன் உத்தரன், சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் மற்றும் குந்தியின் சுவிகாரத் தந்தையான குந்திபோசன் ஆகியோரும் வந்து சேர்ந்தனர். பின்னர் பீமனுக்கும் இடும்பிக்கும் பிறந்த கடோதகஜனும், அர்ச்சுனனுக்கும் உலோபிக்கும் பிறந்த அரவானும், அர்ச்சுனனுக்கும் சுபத்திரைக்கும் பிறந்த அபிமன்யுவும் வந்து சேர்கின்றனர். அவர்களுடன் பாண்டவர்களுக்குத் திரௌபதி மூலம் பிறந்த உப பாண்டவர்கள் விந்தன், சீதசோமன், சுருதகீர்த்தி, சுதானீகன், சுருத சேனன் எனும் ஐவரும் வந்து சேர்கின்றனர். சீன தேசத்து சாவகர் மத்திர தேசத்தார், மாளவ தேசத்தார், தெலுங்கு தேசத்தார், கலிங்கம், சோனக தேசம், கன்னட தேசம், அங்கத தேசம், துருஷ்க தேசம், கூர்ச்சர தேசம், ஒட்ர தேசம் முதலான ஐம்பத்தாறு தேசத்தாரும் பாண்டவர்களுடன் அணி சேர்ந்தனர் என்று விவரிக்கின்றார் வில்லிபுத்தூரார். இவர்கள் இல்லாமல் அரசர் பட்டம் மாத்திரம் உள்ளவர்கள், ராஜகுமாரர்களும், சிற்றரசர்களும், மந்திரிமார்களும், சேனைத் தலைவர்களும் என்று இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏழு அக்ரோணிகள் (ஒரு அக்ரோணி என்பது யானை 21,870, தேர் 21,870, குதிரை 65,610, காலாள் 1,09,350 என்று மொத்தம் 2,18,700 கொண்டது ஒரு அக்ரோணி) படை பலமாகக் கொண்ட போர்க்கூட்டணியைப் பாண்டவர்கள் அமைத்தனர்.

கௌரவர் கூட்டணி

கௌரவர்களுக்குத் துணையாக துரியோதனன் அழைத்தபடி 11 அக்ரோணி படை திரண்டது. துரியோதன் தனக்குத் துணையாக, வீடுமன், துரோணர், கிருபன், சகுனி, கர்ணன், அசுவத்தாமன், சல்லியன், துரியனின் தம்பியர் தொண்ணூற்றொன்பது பேர் மற்றும் பிற தேசத்து அரசர்களுடன் கூட்டணி அமைத்தான். இதனைப் படையெழுச்சிப் படலத்தில் வில்லிபுத்தூரார் விரிவாக விளக்குகின்றார்.

"சல்லியன்றானு மாயச்சகுனியுந்த

றுகண்வெம்போர்

வல்லிய மனையவின்றிமாகத பதியுங்கொற்ற.....

தானையொறொங்கடலிற் சூழ்ந்தார்."

"கலிங்கர்கோன் சோமதத்தன் கௌசிகன் காம்பிலீசன்
தெலுங்கர்கோன் போசனாதி

கேகயன்றிகத்த பூபன்

வலங்கொள் வேரற்கவுடராசன் மாளவன் வளவன்
சேரன்

உலங்கு நீரோகனீகனெனும் பலவேந்தர் தொக்கார்."

"பங்களங்கு குரஞ்சினம் பப்பரங் கொப்பம் வங்கஞ்
சிங்களம் துளுவ மங்கமாரி யந்திகத் தஞ்சேதி

கொங்கணங் கடாரங் கொங்கங் கூபகமிரட்டமொட்ட
மெங்கனுமுள்ள வேந்தர்யாவரும் மீண்டமொய்த்தனர்".

"வீடுமன்கிருபன் கண்ணன் விற்கை யாசிரியன்வையம்
பாடுசீரவிகத்தசேனன் பகதத்தன் முதலாவுள்ளோர்...."

எனும் பாடல்களால் கௌரவர் அமைத்த போர்க் கூட்டணி தெரியவருகிறது. பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் தத்தமது படைபலத்துடன் அத்தினாபுரியின் அரசரிமை யாருக்கு என நிர்ணயிக்கும் அதிகாரப் போட்டியை வெல்ல இந்தப் போர்க் கூட்டணியை அமைத்தமையால் இது வில்லிபாரத அரசியல் கூட்டணி ஆனது.

கூட்டணிக்குள் குழப்பம்

கூட்டணியைப் பலவீனப்படுத்த பல வழிகளையும் கையாளுகின்றனர்.

அசல்லியன் மன மாற்றம்

மத்திர தேசத்தின் மன்னனும் பாண்டவர்களின் நகுல சகாதேவர்களின் மாமனுமான சல்லிய மன்னன் பாண்டவர்களுக்குப் போரில் உதவ புறப்பட்டு வரும் வழியில், அதனை அறிந்து கொண்ட துரியோதனன், பாண்டவர்களே விருந்து வைப்பது போல் பிரம்மாண்டமாக விருந்து உணவுகளை ஏற்பாடு செய்து உபசரித்ததை உணராத சல்லியன், அதனை உண்டதாலும், தன்னை உபசரித்ததாலும் துரியனுக்கே துணை செய்வதாய் வாக்குத் தத்தஞ் செய்துவிட்டான். பாண்டவர்கள் கூட்டணிக்குள் இருக்க வேண்டிய சல்லியன் துரியோதனன் பக்கம் வந்துவிடுகிறான்.

ஆவிதுரனின் கோபம்

கூட்டணியைப் பலப்படுத்தி எதிரியை வெற்றி பெறுவது என்பது ஒரு வகை எனில், எதிராளியின் கூட்டணிக்குள் சந்தேகத்தை உண்டாக்கி கூட்டணியைப் பலம் இழக்கச் செய்வதும் ஒரு வகை உத்தியாகும். இதனைப் பாண்டவர்கள் பக்கம் இருந்து கண்ணன் சாதுரியமாகச் செய்கின்றான். போர் வேண்டாம் என்பதற்காகத் துரியோதனனிடம் தூது செல்லும் வழியில் கண்ணன் விதுரனின் அரண்மனையில் தங்கி விருந்துண்டு ஓய்வெடுத்துவிட்டுப் பின் துரியோதனனைப் பார்க்கச் செல்கிறான். இதனால் துரியோதனனுக்கு விதுரனின் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

தனது சித்தப்பா விதுரன் என்றும் பாராமல், விதுரனைச் சபையில் அவமானப் படுத்த, அதனால் கோபம் கொண்ட விதுரன் தன்னிடமிருந்த விஷ்ணு தனுசை முறித்துவிட்டு, தான் யார் பக்கமும் போரிடப் போவதில்லை என்று சபதம் செய்து வெளியேறுகிறான். இந்நிகழ்வால், துரியோதனன் வெல்வதற்கு உதவி புரிய வேண்டிய விதுரனை, சாதூர்யமாகத் தடுத்து துரியோதனக் கூட்டணிக்குள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி அவனைப் பலம் இழக்கச் செய்துவிடுகிறான் கண்ணன்.

இ.அசுவத்தாமன் மீது சந்தேகம்

கண்ணன் தூது வந்து திரும்பிய போது அங்கிருந்த அசுவத்தாமனை அருகில் அழைத்து கண்ணன் அவனிடம் ஏதோ ரகசியம் பேசுவது போல், சூரியனைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே தன் கணையாழியை நழுவு விட்டு, அதனை அசுவத்தாமன் எடுத்துக் கண்ணனிடம் கொடுக்கிறான். ஆனால், கண்ணனுக்கு அசுவத்தாமன் ஏதோ சத்தியம் செய்து கொடுக்கின்றான் என்கின்ற சந்தேகம் துரியோதனன் மனத்தில் எழுகின்றது. இதனால் வெல்ல முடியாத அசுவத்தாமன் எனும் மாபெரும் வீரனைப் போர் முடியும் வரை போர்த்தளபதியாக நியமிக்காமல் துரியோதனன் தனது வெற்றியைத் தானே தடுத்துக் கொள்கிறான். இதுவும் கூட்டணிக்குள் சந்தேகத்தை விதைத்து, எதிராளியின் கூட்டணியைப் போருக்கு முன்பாகவே பலம் இழக்கச் செய்யும் தந்திரமாகும்.

ஈ.கர்ணனின் பலத்தைப் பறித்தல்

அங்கதேச மன்னனும் துரியோதனனின் உயிர் நண்பனுமான கர்ணனிடம் போரில் வெற்றி பெற இரண்டு பலமான அத்திரங்கள் இருந்தன. ஒன்று அவனது உடன் பிறந்த கவச குண்டலங்கள். இந்திரனை அனுப்பி கர்ணனிடம் இருந்து அவற்றைத் தானமாகப் பெற்று வரச் செய்கிறான் கண்ணன். அதேபோல், அவன் பெற்றிருந்த நாகாத்திரம் எய்யப்பட்டவரைக் கொல்லாமல் விடாது. ஆனால், குந்திதான் கர்ணனின் அன்னை என்பதை அறியச் செய்து, குந்தியைக் கர்ணனிடம் அனுப்பி, ஒரு முறைக்கு மேல் நாகாத்திரத்தை அர்ச்சுனன் மீது ஏவக்கூடாது என்றும், அர்ச்சுனனைத் தவிர மற்ற பாண்ட வர்களைப் போரில் கொல்லக் கூடாது என்பதுமான இரண்டு வரங்களையும் கர்ணனிடம் கேட்டுப் பெற்று வரச் செய்கிறான் கண்ணன். இதன் மூலம் துரியோதனன் பக்கம் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டிய முழு வீரனான கர்ணனின் முழு பலத்தையும் வீழ்செய்து துரியோதனன் கூட்டணியை மீண்டும்

பலம் இழக்கச் செய்துவிடுகிறான் கண்ணன். துரியோதனன் கூட்டணிக்குள் பலம் பொருந்திய வீரர்களை வீழ்த்தி கூட்டணியைக் கட்டமைத்து, இறுதி வெற்றியால் பாண்டவர்கள் அத்தினாபுரி அரசைப் பெறுகின்றனர்.

முடிவுரை

அரசியல் கூட்டணியோ, அரசக் கூட்டணியோ போர்க் கூட்டணியோ எதுவாக இருந்தாலும் அறத்தின் வழி நடப்போருக்கு இறுதி வெற்றி என்பதை உலகம் உணர வேண்டும் என்பதற்காக சிற்சில தரும மீறல்களைக் கண்ணன் மூலம் நடத்தி அறத்தை நிலைநாட்டியுள்ளது வில்லி பாரதத்தின் பாண்டவர் கூட்டணி.

துணை நூற்பட்டியல்:

1. குறிஞ்சி ஞான வைத்தியநாதன்: மகாபாரதம்: பிரேமாயிரசுரம்
2. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் வை.மு: உமா பதிப்பகம்
3. சுப்ரமணிய பாரதியார்: பாரதியார், கவிதைகள்: இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ்.
4. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு: தமிழ்நாட்டு வரலாறு பாண்டியர்-பல்லவர் காலம்: தமிழ் வளர்ச்சித் துறை.
5. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு: தமிழ்நாட்டு வரலாறு பாண்டியர் காலம்: தமிழ் வளர்ச்சித்துறை.
6. நடராசன்.இ.ப: வில்லிபுத்தூராரும் நல்லாப்பிள்ளையும்: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
7. பரிமணம்.அ, பாலசுப்ரமணியன்.கு.வெ: சங்க இலக்கியம், புறநானூறு - பகுதி- 1: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
8. பரிமேலழகர்: திருக்குறள், உமா பதிப்பகம்.
9. வெர்ஜின் சிகாமணி. ஞா: அடிப்படை அரசியல் கோட்பாடு: தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம்.
10. வேங்கடகிருஷ்ணையங்கார். பி: வில்லிபாரதம்: வானதி பதிப்பகம்.

★★★★★

தீ.கி.கே.இராஜசேகர்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தருமபுரம் ஆதீனம் கலைக் கல்லூரி, மயிலாடுதுறை.

முனைவர் சிவ.ஆதிரை,
ஆய்வு நெறியாளர், துறைத்தலைவர் மற்றும்
உதவிப் பேராசிரியர், தருமபுரம் ஆதீனம் கலைக்
கல்லூரி, மயிலாடுதுறை.

TAMIL KINSHIP TERMS IN UTTARAMERUR INSCRIPTION

The objective of this study was to cull out the kinship terms registered in the Chōla inscription at Uttaramērūr and to understand the kinsfolk in the light of a Bhakti hymnal canon known as Nālāyira-Divya-Pirabhandam. The kinship terms are registered in the concordance of the personal reference in the inscriptions.

Text of the inscription

Studied in this article is the inscriptional evidence dated in 921 CE from a temple in the village of Uttaramērūr located in Kāñchipuram District, Tamil Nadu. Historically, the village is known as Uttaramērūr Caturvēdimāṅgam [hereafter,UMCVM]. This inscription primarily speaks of the process of electing the members for local administrative body (sabhā) of a Brahmin settlement called UMCVM while referring to the kinsmen of electoral candidates who were strikingly the male members of land owning families. A portion of the inscriptional text speaking of those kin members is given here. Its translation is appended (Appendix II).

K.R.Sankaran

.....
Ivarkkucirravvai pēra (v) vai makkaḷaiyum
Ivarkku attay maman makkaḷaiyum
ivarkaḷukku tayōtu utappiratanaiyum
ivarkaḷ tamappanōtu utappirantaniyum
tannōt utappirantaniyum
ivarkaḷukku piḷḷai kotutta mamanaiyum
ivarkaḷ brāhmaniyōtu utap pirantaniyum
tannōtu utappirantaḷai vettanaiyum
Utappirantaḷ makkaḷaiyum
tanmakaḷai vetta marukanaiyum
tan tamappanaiyum
tan makanaiyumaka.....1.

Analysis

The content of the inscription was first published in the ARE of 1898. On that basis K.V.Subrahmanya Aiyer, a pioneer epigraphist, studied the local administration under the Chōḷas². The doyen of South Indian historiography K.A.Nilakanta Sastri studied it so as to explain the village republic in south Indian context. He published the text of this inscription in Roman script in his work.³ Later on, a Tamil scholar Ti.Vai.Cataciva Bhanatarattar studied it (See the appendix IX of his work).⁴ But, here the application of the theory of homo hierarchy in terms of anthropology was used to delineate the kinship terms in the inscriptional evidence.⁵ Here, the age and the position of status are understood the qualifying criteria to recognize the hierarchy among the kinsfolk. This method of analysis led us to identify the spatial and temporal status of kinsfolk. Though all kin members are referred to as relatives to the person who was the candidate to be elected to the village assembly, the central figure of the family, for the sake of understanding we treated him the ego anthropologically. Its equivalent in Tamil is தன் (tan) or தான் (tān). Incidentally, it is the key word registered in the text. His thick and thin relationship with kinsmen / kinswomen in the evidence guided to know his stature in the hub of kinship circle. It is a fact that in the pre-independent India, women had no representation in local assemblies. But, the

inscriptional text under study while specifically speaking of the male candidates for local election, refers to the kinswomen also. Here, a question would arise what was the need of referring to kinswomen in this context? Some epigraphical studies demonstrate that under the Chōḷa regime women had landrights.⁶ In this text, the male descendants are referred to as makkaḷ (literally makkaḷ means people; actually the children in the context) which is a plural form. Contrarily, singular form piḷḷai is used to refer to female descendants.

Generations

We identified in the inscription the kinship terms of three successive generations: (1) father-mother generation (2) ego's generation and (3) generation of descendants. Technically, (11) eleven kinship terms we identified in the first generation; (5) five kinship relative members are identified in the second generation; (3) three new kinship relative members are identified in the third generation. Totally, (19) nineteen kinship terms, besides ego, we identified (see the appendix I).

Cirravvai - Pēravvai

In the inscriptional evidence, ego's mother is described as tāy who represented the first generation. Ego's other two mothers are referred to as younger mother and elder mother by the terms cirravvai and pēravvai respectively (cirravvai = ciru + avvai = younger mother; pēriya + avvai = pēravvai = elder mother).⁷ But these two might not possibly be the uterine sisters of ego's mother. We inferred this view from the fact that the brother of ego's father is described as tamappanōtu-utappirantan (he who was born with father / he who was uterine brother of father). But, cirravvai and pēravvai are not described in this way. Hence, they were conspicuously different from uterine sisters of ego's mother. If so, what sort of relationship the ego had with cirravvai

and pēravvai and what status of kin relation the latter had with ego's mother? What kind of kinsfolk binding did they have? The application of two different terms tāy and avvai which are synonyms to each other referring to the mothers of the same family-unit spoken of in the inscription gives us a clue to know the practice of polygamy in pre-modern India. Brāhmin community is, as now, no except from such social practice in the past. This view asserted the logic of applying two different terms as synonyms to refer to the same kinswoman in the same status. That the view that the tāy, ciṛravvai and pēravvai were not the uterine sisters can be proved by the fact that as latter two are not described as tāyōtu-utappiṛantaḷ. Hence, they could be treated as the co-wives of ego's mother. Therefore, it is explicit that ciṛravvai and pēravvai were certainly the other wives of ego's father. So, it is our hypothesis that the ego's father might be polygamy. In other words, we can say that the mother of ego was one of the wives of his father. That was why his mother only is specifically referred to as tāy. Thus, his co-mothers are described as ciṛravvai and pēravvai. It attests that even from the polygamous family of the medieval period of Tamil Country, a son of only one mother was permitted to register his candidature for local election. This could certainly minimize the power exercise of a particular family involved in local assembly. At this juncture, it has to be recalled that in the epic literature Rāmayaṇa, of the sons of three legitimate wives of the King Dasaradha, Bharadha a son of Kaikeyi was chosen to ascend the throne.⁸ Rest of his sons from other two wives were kept off from assuming the power. It makes us to have a view that though Dasaradha's wives had equal status domestically, politically seniority was not pre-requisite condition for the king-designate to ascend the throne in pre-modern India. In the discussion

of the accession of the pious Asōka, it was assumed that he had one elder brother called Sumana.⁹ In another study relying on a latter chronicle, it was said that he had many uterine brothers and sisters. This study further says that he ascended the throne through fratricide.¹⁰ If so, in his case of accession, primogeniture had no role. In analyzing the political history of the Pāṇḍyas K.V.Raman says that the Pāṇḍya ruler Sri-Māraṇ-sri-Vallabhā (815-862 CE) chose his younger son as the prince designate in 860 CE.¹¹ N.Sethuraman also held the same view.¹² Strikingly, in all the cases primogeniture was not strictly followed.

Marriage System

A close study of the inscription explained the practice of polygamy during the medieval period of Tamil Country. It specifically speaks of cross-cousin marriage which is the sui generis of Draviḍian / Tamiḷian culture.¹³ In the inscription, it is said that the ego's maternal uncle, his brother, his father's brother got married with their respective cross-cousins (daughters of maternal uncles). The relation between the bride grooms and their respective maternal uncles is described as ivarkaḷukku-piḷḷai-kotutta-māman (uncle who married their daughter to their nephews). It is established in an anthropological study that mutual understanding and truthfulness are the merit of such marriage.¹⁴ This would make a cycle of distributing the brides within the lineage. With this account, we can say that such a system of matrimony would be the binding force of the landholding members of UMCVM for three successive generations. A point has to be made here that by way of practicing the maternal cross-cousin marriage which is a unique feature of Tamil culture, the Brahmin-s of UMCVM also became Tamiḷised themselves. In other words, we can say that Brāhmin clergy community while brahminsing the Tamils religiously, Tamiḷised themselves anthropologically.

Notes and References

1. Ti.Vai.Catacivabhantarattar. (1978) History of the Later Cholas (in Tamil), Annamalai University, Annamalainagar, (see the appendix IX of this work).pp.703-706; ARE:No.1 of 1898.
2. K.V.Subrahmanya Aiyer. ([first published, 1917]1980) Historical Sketches of Ancient Dekhan, Cosmo Publications, New Delhi. (see the appendix of this work).p.410.
3. K.A.NilakantaSastri (1934) Studies in Chōla History and Administration, University of Madras, Madras. p.163 ff.
4. Ti.Vai.Catacivabhantarattar (1978) History of the Later Cholas (in Tamil), Annamalai University, Annamalainagar, (see the appendix IX of his work).pp.703-706.
5. Louis Dumont was the first to expound the theory of homo hierarchy to recognize the distinction of social status among the people in India. Louis Dumont (1999) Homo Hierarchicus: The Caste System and its Implications (complete revised edition), OUP.p.65
6. Recently, Y.Subbarayalu studied this text to explain the land right called kutumbu. Y. Subbarayalu.(2001) Some Technical Terms in Epigraphy and History (in Tamil), (Y.Subbarayaluet.al) Tamil University, Thanjavur; Romila Thapar against the backdrop of the factors described in the inscription tried to picturise the polity of south India. Romila Thapar. (2002) The Penguin History of Early India: From Origins to AD 300, Penguin Books, New Delhi.p.375ff. Studies relating to women's right on landholding have been done. It is described statistically in one work that women irrespective of social position owned the lands. Leslie C. Orr. (2001) Women in Temple, the Palace, and the Family: The Construction of Women Identities in the Pre-Colonial Tamil Nadu in Structure and Society in Early South India: Essays in Honour of Noboru Karashima (ed Kenneth R.Hall).OUP, New Delhi. Pp.198-234.
7. avvai = taay, kilavi and tavappen (mother, old women, ascetic women). Given are the meanings for the term avvai found in Tamil Lexicon. Except the last one all the three are the synonyms. Tamil Lexicon, Vol.I p.150; cirravvai = ciritatāy, Tamil Lexicon, Vol.3.pt.1.pp.1450; pēravvai = pēriyatāy, Tamil Lexicon, vol.5.pt.pp.2499. see the entry No:232 in DED, avvai = mother, old women, women ascetic, T.Burrow and M.B.Emeneau.(1998) A Dravidian Etymological Dictionary (I Indian edition), Munshiram Manoharlal, New Delhi.
8. A hymnal verse from the Vaisnava Bakthi Literature known as Nālāyira-Divyaprabhandam (in Tamil) cryptically indicates the plot in epic literature Ramayana. The verse is cirravvai-paniyālmuti-turantanai-tiruvallikeniyilkanten (I have seen the person who had lost the crown at the plot of his younger mother), Periya tirumoli,2, hymn no. 1068. Sri Nālāyira-Divyaprabhandam, part, I ([reprint] (1993) The Little Flower Company, Chennai. In this poetic verse, the pious incarnation (Raman) of Vishu is indirectly referred to. In the verse the term cirravvai denotes Kaikeyi who was one of the co-mothers of Raman.
9. Romil Thapar, ([1987,7th impression]) Asoka and the Decline of the Maurayas, OUP, NewDelhi. p.29.
10. K.A.NilakantaSastri (ed). (1988, reprint). Age of the Nandas and Mauryas, Motilala Banarsidas, New Delhi. p.170.
11. கே.வி.இராமன். (1977). பாண்டியர் வரலாறு, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை. p.79.
12. N.சேதுராமன்.(1989). (பாண்டியர் வரலாறு (கி. பி.550-1371), சும்பகோணம், p.12.
13. Thomas R.Trautmann, by an epigraphical study comes to a conclusion that the cross-cousin marriages among the Dravidian dynasties, particularly between the Chōla

dynasty (Tamil stock) and the Raustrakuta- (Telugu stock) was “ the system of Dravidian Kinship” which led the Dravidian dynasties for political consolidation. Thomas R. Trautmann. (1981) Dravidian Kinship, Cambridge University Press, New York. p.390;394.

14. Bakthavatcala Bharathi, in the light of Levi-Strauss’s theory of the structure of kinship studied the marriage system in Tamil country. His view on interaction between land right and matriarchal marriage system would concur with the patterns described in epigraphs. BhakathavatcalaBharathi, Tamils’ Anthropology (குமிழர் மாணிடவியல்). (2004). Meyyappan Tamil research Centre, Chennai, p.44; see Levis Strauss, The Elementary Structure of Kinship. (1969[1949: Original French Edition]), Eyre and Spottishwoode, London.

Appendix I

Kinship Terms in inscriptional text

01. cirravvai – younger co-wife of ego’s mother (younger co-mother of ego)
02. pēravvai – elder co-wife of ego’s mother (elder co-mother of ego)
03. cirravvaimakkaḷ – the male descendants of younger co-wife of ego’s mother
04. pēravvaimakkaḷ – the male descendants of elder co-wife of ego’s mother
05. attay – sister of ego’s father
06. attaymakkaḷ – the male descendants of sister of ego’s father
07. māmaṇ – brother of ego’s mother
08. māmaṇmakkaḷ – the male descendants of brother of ego’s mother
09. tāy – ego’s mother
10. tammappaṇ – ego’s father
11. tamappaṇōṭuṭappiṛantaṇ – uterine brother of ego’s father tan – the ego
12. taṇṇōṭu ṭappiṛantaṇ – ego’s uterine brother
13. braāhmaṇi – ego’s wife

14. brāhmaṇiyōṭuṭappiṛantaṇ – uterine brother of ego’s wife
15. piḷḷaikotutta māmaṇ – ego’s father in law
16. utappiṛantaḷaivēṭṭaṇ – the husband of ego’s sister
17. utappiṛantāḷmakkaḷ - male descendants of ego’s uterine sister
18. taṇmakaḷaivēṭṭamarukaṇ - husband of ego’s daughter
19. taṇmakaṇ – ego’s son

Note:

Louis Dumont viewed the concept of hierarchy and power relating to Varna and Caste to understand the Indian social context. He seemed to say that hierarchy is the determining factor to attain the power. This point may be taken to visualize the hierarchy among the members within family and extended family, strictly speaking about the ruling stock. Spatial and temporal context in terms of age and order of the birth among the siblings would mark the hierarchy.

Appendix II

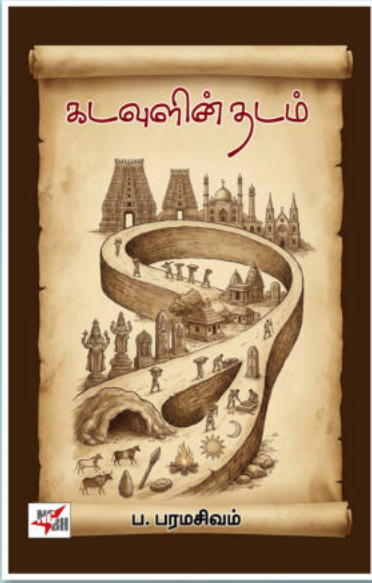
Translation of the inscriptional text

Those who referred to as ego’s kinsfolk are : the descendants of his younger co-mother; descendants of his elder co-mother; descendants of his maternal uncle; uterine brother of his mother; uterine brother of his father; his uterine brother; the uncles who got married their daughters to the above stated kinsmen; uterine brother of his wife; husband of his uterine sister; descendants of his sister; son-in-law who married his daughter; his father and his son.

.....

 # It is originally published in Prof. V.I.Subramoniam (the founder Vice-Chancellor of Tamil University,Thanjavur) Commemoration Volume II, 2015. Here, it is revised and enlarged to mark Prof.V.I.Subramoniam’s the centennial celebration.

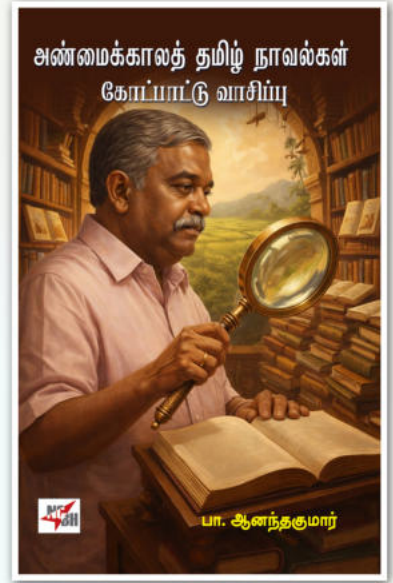
Columnist: Professor,Tamil University, Thanjavur,

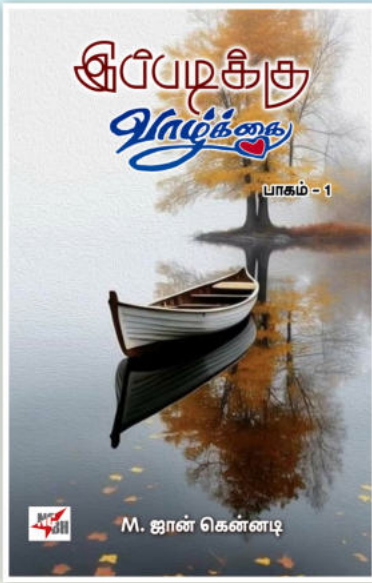
ரூ 300/-

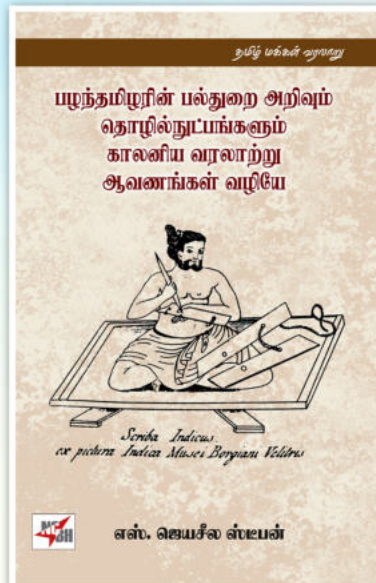
ரூ 160/-

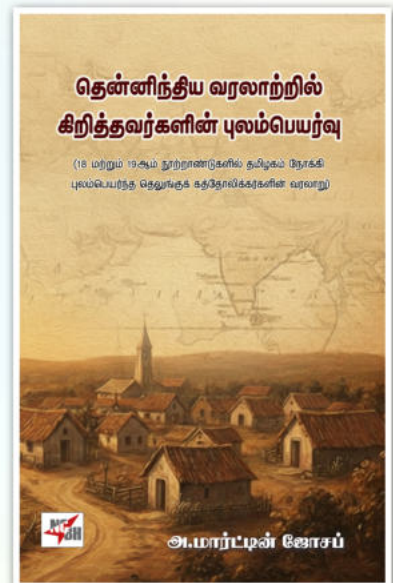
ரூ 140/-

ரூ 390/- [மூன்று தொகுதிகள்]

ரூ 100/-

ரூ 225/-

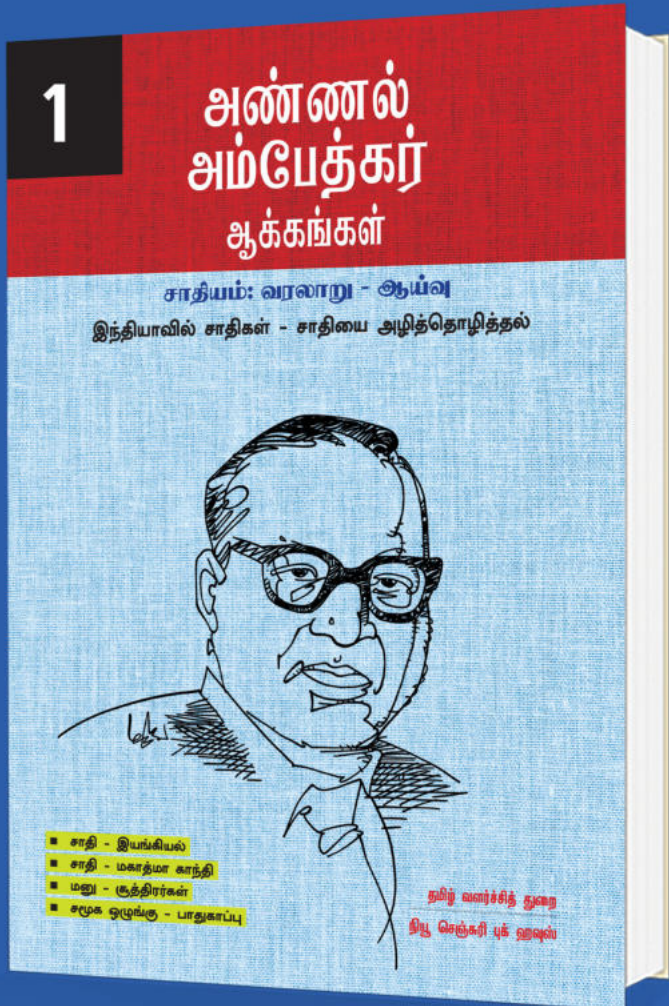
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின்
**மக்கள்
பதிப்பு
100
தொகுதிகள்**

27 தொகுதிகள்
தற்போது விற்பனையில்

8500 பக்கங்கள்
ரூ 2700/-

27 தொகுதிகளும் சேர்த்து

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிடகோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410. | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in